

bilten P M I
PRIJATELJ MALENIH

Informativni bilten Prijatelja Maloga Isusa
1/2014. (41) - Zagreb, lipanj 2014. - God. XX.
ISSN 1331-8942

SARDŽAJ:

RIJEČ UREDNICE	3
PORUKE I DOGAĐAJI U CRKVI	4
TEMA BROJA	13
INTERVJU	16
MISIJE	20
IMAJ SRCE - APOSTOLAT PMI-a	23
STVARALAŠTVO - PMI-a	45
VIJESTI - PMI-a	51
GODIŠNJI SUSRETI - PMI-a	108
NAŠI PREMINULI	121
NAJAVE	123
ODJECI VREMENA	124

MOLITVA DJEVICI MARIJI

Marijo, Majko predanja, ti si slušala Isusa, i poznaješ boju njegova glasa i otkucaje njegova Srca. Zvijezdo jutarnja, govori nam o njemu, i pripovijedaj nam o svome putu kako bismo ga nasljeđovali na putu vjere.

Marijo, koja si živjela s Isusom u Nazaretu, utisni u naš život svoje osjećaje, svoju poučljivost, svoju šutnju koja zna oslušivati i daje da se Riječ rascvjeta u odabire istinske slobode.

Marijo, govori nam o Isusu kako bi svježina naše vjere blistala u našim očima i ogrijala srce onih koji će nas susresti, onako kako je to bilo kada si ti pohodila Elizabetu koja se u svojoj starosti s tobom radovala daru života.

Marijo, Djevice „Magnificata“, pomози nam pronositi radost svijetom i, kao u Kani, potakni svaku mladu osobu koja se trudi služiti bližnjemu, da čini samo ono što će joj Isus reći.

Marijo, svrni svoj pogled na sve mlade da budu plodno tlo svete Crkve. Moli da se Isus, koji je umro i uskrsnuo, nanovo rodi u nama i preobrazi nas u noć punu svjetla, punu Njega.

Marijo, vrata nebeska, pomози nam uzdići pogled prema gore!
Želimo vidjeti Isusa! Govoriti s njim! Naviještati svima njegovu ljubav! Amen.

PAPA BENEDIKT XVI.

„POĐITE I UČINITE MOJIM UČENICIMA SVE NARODE“ (Mt 28,19)

Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Poslanje koje je Isus uputio svojim učenicima na uskršno jutro i danas je isti poziv na evangelizacijsko djelo kako bi se „vjera u njega proširila do svakoga kutka svijeta“. Ono odjekuje u novim okolnostima i izazovima koji se postavljaju pred evangelizacijsko poslanje Crkve. Ono nas zove na nov misionarski „izlazak“.

Papa Franjo u svojoj apostolskoj pobudnici *Evangelii Gaudium – Radost evanđelja*, ističe kako je vitalno važno da Crkva ostane vjerna Učiteljevu uzoru. Potrebno je da se njezini učenici oslobode vlastitih udobnosti i iziđu naviještati evanđelje svima, u svim mjestima, u svim okolnostima, bez oklijevanja, nevoljkosti i straha. Poručuje nam kako je radost evanđelja potrebna svemu narodu, i ne može isključiti nikoga. Kako u Isusovo vrijeme tako i “danas i uvijek, ‘siromašni su povlašteni prijatelji evanđelja’ i činjenica da im se ono slobodno naviješta, znak je Kraljevstva koje je Isus došao uspostaviti.“

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, zaustavimo se pred pozivom koji Gospodin upravlja nama i kojim nas šalje na nov misionarski put. No, prije misionarskog „izlaska“ na periferije potrebno je odreći se vlastitih udobnosti, zamki ravnodušnosti, blagostanja koje nas čini neosjetljivima ponajprije u vlastitoj obitelji, na radnom mjestu, u župskoj zajednici, u našem selu i gradu.

Ispunjeni u bitku svoga bića Isusovom Istinom koja oslobađa iznutra, pođimo na periferije k onima koji preživljavaju iz dana u dan, koje obuzima strah i očaj. Borimo se za život onih koji su obespravljani i koji su u društvu često s vrlo malo dostojanstva. Zaštitimo one koji su nemoćni i koji su postali žrtve trgovine i nasilja. Susrećimo i cijenimo sve svoje suputnike kao braću i sestre u Isusu Kristu. Otkrijmo Isusa u licu svih kojima pružimo pogled i kojima upravimo riječ. Pomozimo samom Isusu u njihovim zahtjevima i tako im donesimo život i svjetlo Isusa Krista. „Svaka je osoba neizmjerljivo sveta i zaslužuje našu ljubav i predanje“. Zato, ako uspijemo pomoći samo jednoj osobi da živi bolje i sretnije, da živi s Isusom, to je dovoljno da opravda dar našega života.

Dragi Prijatelji Maloga Isusa, na zajedničkom putu našega misionarskog „izlaska“ svjedočimo ono što Isus želi od nas i tako ostanimo vjerni evanđelju. Neka sljedeći bilten „Prijatelj malenih“ bude ispunjen našim svjedočanstvima misionarskog „izlaska“ na periferije ...

„Djevice i Majko Marijo ...

pomози nam reći naš <da> na žuran poziv, žurniji no ikada prije, da naviještamo Isusovu radosnu vijest“.

Papa Franjo

Urednica

TKO SMO MI PRED DJETETOM ISUSOM? TKO SMO MI PRED DANAŠNJOM DJECOM?

Svako dijete koje se rađa i odrasta u svim dijelovima našeg svijeta je pokazatelj koji nam omogućuje utvrditi zdravstveno stanje naših obitelji, naših zajednica, našega naroda, rekao je papa Franjo u svojoj homiliji na misi na Trgu jasala ispred Bazilike Rođenja Isusova u Betlehemu, drugoga dana svoga apostolskog pohoda Svetoj zemlji.

Velika je milost slaviti euharistiju na mjestu gdje se rodio Isus! Dijete Isus, rođeno u Betlehemu, je znak koji daje Bogovima koji su čekali spasenje i ostaje uvijek znak Božje nježnosti i prisutnosti u našem svijetu, rekao je Papa na početku svoje homilije. Djeca su i danas znak. Ona su znak nade, znak života, ali i "dijagnostički" pokazatelj, biljeg što pokazuje zdravlje obitelji, društva i čitavog svijeta.

Gdje god su djeca prihvaćena, voljena, šticeana i zaštićena, obitelj je zdrava, društvo postaje bolje i svijet čovječniji. Betlehemska Djetesce je krhko, nastavio je Papa, kao i sva novorođena djeca. Ne zna govoriti, a ipak je ono Riječ tijelom postala, koja je došla preobraziti srce i živote svih muškaraca i žena. To dijete, poput svakog drugog djeteta, je ranjivo, treba pomoć i zaštitu. I danas, djeca trebaju prihvaćanje i zaštitu, od trenutka svoga začeca.

Nažalost, u ovom našem svijetu, sa svom njegovom visoko razvijenom tehnologijom, veliki broj djece i dalje žive u neljudskim uvjetima, na rubu društva, u periferijama velikih gradova ili na selu. Mnoga su djeca i danas izložena izrabljivanju, zlostavljanju, ropstvu, nasilju

i ilegalnoj trgovini. Mnoštvo djece živi u izbjeglištvu, neka se od njih utope u moru, posebice u vodama Mediterana. Danas, dok to priznajemo, osjećamo sram pred Bogom, pred Bogom koji je postao dijete, rekao je Papa.

I moramo se zapitati: Tko smo mi pred djetetom Isusom? Tko smo mi pred današnjom djecom? Jesmo li poput Marije i Josipa, koji su prigrlili Isusa i brinuli se za njega s očinskom i majčinskom ljubavlju? Ili smo poput Heroda, koji ga je želio ukloniti? Jesmo li poput pastirâ, koji su pohitali pokloniti mu se i dati mu svoje skromne darove? Ili smo ravnodušni? Jesmo li možda slatkorječivi ili ljudi koji koriste pobožne riječi, ljudi koji iskorištavaju slike siromašne djece i od toga zarađuju novac? Jesmo li spremni stati uz tu djecu, "gubiti vrijeme" s njima? Znamo li ih slušati, brinuti se za njih, moliti za njih i s njima? Ili ih zapostavljamo, jer smo previše zaokupljeni vlastitim poslovima?, zapitao je Papa u homiliji na misi u Betlehemu.

"I evo vam znaka: naći ćete novorođenčce ...". Možda je to dijete uplakano. Plače jer je gladno, jer mu je hladno, jer želi da ga netko zagrlji ... I danas, djeca plaču, plaču puno, a njihov plač predstavlja izazov za nas. U svijetu u kojem se svakodnevno baca na tone hrane i lijekova ima djece koja plaču zbog gladi i lako izlječivih bolesti, ali se njihov plač ne čuje. U dobu u kojem se ističe zaštita maloljetnika, cvate trgovina oružjem

koje završava u rukama djece-vojnika; postoji tržište za proizvode koje proizvode mala djeca - robovi. Njihov je vapaj zatomljen: ona se moraju boriti, ona moraju raditi, ona ne mogu plakati! No, njihove majke plaču za njih, poput Rahele: one plaču za svoju djecu i ne žele se utješiti (usp. Mt 2, 18), rekao je Papa.

Dijete Isus, rođeno u Betlehemu, svako dijete koje se rađa i odrasta u svim dijelovima našeg svijeta, je pokazatelj koji nam omogućuje utvrditi zdravstveno stanje naših obitelji, naših zajednica, našega naroda. Takva iskrena i poštena dijagnoza može nas dovesti do novog načina života u kojem naši odnosi neće više biti u znaku sukoba, ugnjetavanja i konzumerizma, već bratstva, opraštanja i pomirenja, solidarnosti i ljubavi, rekao je Papa u homiliji koju je zaključio molitvom:

*Marijo, Majko Isusova,
ti koja si prihvatila,
nauči nas prihvaćati,
ti koja si se klanjala,
nauči nas klanjati se,
ti koja si slijedila,
nauči nas slijediti.*

Iz homilije pape Franje na trgu jasala ispred bazilike Rođenja Isusova u Betlehemu, 25. svibnja 2014. (IKA)

Papa Franjo vodi nepokolebljivu obranu nerođene djece

- *“Mi ne možemo biti ravnodušni prema onima koji pate od gladi, a posebno djeci, kada razmišljamo o tome koliko se hrane baca svaki dan u mnogim dijelovima svijeta, uronjenih u ono što sam često nazivam ‘kulturom odbacivanja’.”*
- *”Ta kultura također utječe na nerođeno dijete. Na primjer, užasno je samo i pomisliti da postoje djeca, žrtve abortusa, koja nikada neće vidjeti svjetlo dana, djeca koja se koriste kao vojnici, zlostavljani i ubijani u oružanim sukobima, pa još i djeca koja se kupuju i prodaju u toj strašnoj formi suvremenog ropstva koja se zove trgovina ljudima, što je zločin protiv čovječnosti.”*
- *„Na poseban način, suočeni s kulturom otpada, koja relativizira vrijednost ljudskog života, roditelji su pozvani da prenose svojoj djeci razumijevanje da život uvijek treba braniti, i to već u majčinoj utrobi, prihvativši u njemu dar od Boga i osiguranje za budućnost čovječanstva.“*
- *„Svako nerođeno dijete, koje je nepravедno osuđeno na po- bačaj nosi lice Isusa Krista, nosi lice Gospodina, koji je, čak i prije nego što je rođen, a onda čim se rodio doživio odbacivanje svi- jeta.“*

Sveti Ivan Pavao II. i Ivan XXIII.

SVJEDOCI BOŽJE DOBROTE I MILOSRĐA

*Propovijed pape Franje na slavlju
kanonizacije papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.
Trg Sv. Petra u Vatikanu, u nedjelju 27. travnja 2014.*

U središtu ove nedjelje kojom se zaključuje Vazmena osmina, a koju je sveti Ivan Pavao II. posvetio Božjem milosrđu, nalaze se slavne rane uskrslog Isusa. On ih je već pokazao kod prvog ukazanja apostolima, iste večeri, prvog dana nakon subote, na dan uskrsnuća. No, te večeri, kao što smo čuli, nije bilo Tome; a kad mu ostali rekoše da su vidjeli Gospodina, on je odgovorio da neće povjerovati ako ne vidi i ne dodirne te rane. Nakon osam dana, Isus se ponovno ukazao u dvorani Posljednje večere među učenicima: bio je ondje i Toma; Isus mu se obrati i pozva ga da mu dotakne rane.

I tada je taj čovjek, iskren i naviknut sve osobno provjeriti, kleknuo pred Isusa i rekao: "Gospodin moj i Bog moj!" (Iv 20, 28).

Isusove su rane sablazan za vjeru, ali su i provjera vjere. Zbog toga u tijelu Krista uskrslog rana ne nestaje, nego ostaju kao trajni znak Božje ljubavi prema nama i neophodne su za vjeru u Boga, ali ne zato da se vjeruje da Bog postoji, već zato da se vjeruje da je Bog ljubav, milosrđe i vjernost. Sveti Petar, citirajući Izaiju, piše kršćanima: njegovom "se modricom izliječiste" (1 Pt 2, 24; usp. Iz 53, 5).

Sveti Ivan XXIII. i Ivan Pavao II. imali su hrabrosti gledati Isusove rane, doticati njegove ranjene ruke i proboden bok. Nisu se stidjeli Kristova tijela; nisu se sablaznili njime, njegovim križem; nisu se sramili bratova tijela (usp. Iz 58, 7), jer su u svakoj osobi koja trpi vidjeli Isusa. Bila su to dva hrabra čovjeka, otvoreni pareziji Duha Svetoga, i Crkvi su i svijetu dali svjedočanstvo Božje dobrote i njegova milosrđa.

Bili su svećenici, biskupi i pape dvadesetog stoljeća. Upoznali su njegove tragedije, ali one ih nisu nadjačale. Jači je u njima bio Bog; jača je bila vjera u Isusa Krista, Otkupitelja čovjeka i Gospodara povijesti; jače je u njima bilo Božje milosrđe koje se očituje u njegovim ranama; jača je bila Marijina majčinska blizina.

U ta dva čovjeka koji su kontemplirali Kristove rane i svjedočili njegovo milosrđe, prebivala je "živa nada", zajedno s "radošću neizrecivom i proslavljenom" (1 Pt 1, 3.8). Nada je to i radost koju uskrsli Krist daje svojim učenicima i koje im nitko ne može oduzeti; uskrsna nada i radost, koje su prošle kroz kušnju samoodricanja, samo-oplijenjenja, krajnje bliskosti s grešnicima, pa sve do mučne gorčine toga kaleža. To su nada i radost koje su dvojica svetih papa primili na dar od uskrslog Gospodina, i koje su obilno razdjeljivali Božjemu narodu, zbog čega su primili vječno priznanje.

Tom radošću i tom nadom odisala je prva kršćanska zajednica u Jeruzalemu, o kojoj govore Djela apostolska (usp.

2,42-47), kao što smo čuli u drugom čitanju. To je zajednica u kojoj se živi bit evanđelja, tj. ljubav i milosrđe, u jednostavnosti i bratstvu.

To je slika Crkve koju nam Drugi vatikanski koncil stavlja pred oči. Ivan XXIII. i Ivan Pavao II. surađivali su s Duhom Svetim kako bi Crkvi vratili njezinu prvobitnu sliku i osuvremenili je čuvajući pritom netaknutima njezine značajke, one značajke koju su joj davali sveci tijekom stoljećâ. Nemojmo zaboraviti da upravo zahvaljujući svecima Crkva ide naprijed i raste. Prigodom sazivanja Koncila sveti Ivan XXIII. pokazao je posebnu poslušnost Duhu Svetom, prepustio se njegovu vodstvu i za Crkvu je bio pastir, vođa vođen Duhom Svetim. U tome se sastojalo njegovo veliko služenje Crkvi; stoga ga rado zamišljam kao papu poučljiva Duhu Svetom.

U tome služenju Božjemu narodu, sveti Ivan Pavao II. bio je pak papa obitelji. On sâm je jednom prilikom rekao kako bi želio ostati zapamćen kao Papa obitelji. S posebnom radošću to ističem u vrijeme sinodskog hoda o obitelji i s obiteljima, kojeg on s Neba zacijelo prati i podržava.

Neka ova dva sveta pastira Božjega naroda posreduju za Crkvu da, tijekom dvogodišnjega sinodskog hoda, bude poslušna Duhu Svetom u pastoralnom služenju obitelji. Neka nas obojica pouče da se ne sablaznimo Kristovim ranama, da uronimo u misterij Božjega milosrđa koje se uvijek nada, uvijek prašta, jer uvijek ljubi.

Molitva svetom Ivanu Pavlu II.

Sveti Ivane Pavle, s nebeskoga prozora daruj nam svoj blagoslov!

Blagoslovi Crkvu koju si ljubio i kojoj si služio i koju si vodio, navodeći je odvažno putovima svijeta, da svima približi Isusa i sve približi Isusu.

Blagoslovi mlade koji su bili tvoja velika ljubav.

Potakni ih da sanjaju, da podignu pogled, te nađu svjetlo koje rasvjetljava putove života na zemlji.

Blagoslovi obitelji, blagoslovi svaku obitelj! Prepoznao si napad sotone na ovu dragocjenu i nezamjenjivu nebesku iskru koju je Bog upalio na zemlji. Sveti Ivane Pavle, svojom molitvom zaštiti obitelj i svaki život koji niče u obitelji. Moli za cijeli svijet koji je još uvijek obilježen napetostima, ratovima i nepravdama. Borio si se protiv rata pozivajući na dijalog i sijući ljubav: moli za nas da budemo neumorni sijači mira.

Sveti Ivane Pavle, s nebeskoga prozora, gdje te vidimo uz Mariju, daj da na sve nas siđe Božji blagoslov. Amen.

Molitva svetom Ivanu XXIII.

Dragi papa Ivane, tvoja jednostavna i ponizna osobnost odavala je miris Boga i u srcu poticala želju za dobrotom.

Često si govorio o ljepoti obitelji okupljenoj oko stola da bi podijelila kruh i vjeru; moli za nas, da u našim domovima ponovno prebivaju prave obitelji.

Ti si široke ruke sijao nadu i poučavao si nas da oslušujemo Božji korak koji priprema novo čovječanstvo: pomoz nam da zdravim optimizmom dobrim pobijedimo zlo.

Ljubio si svijet s njegovim svjetlima i sjenama i vjerovao si da je mir moguć: pomoz nam da budemo oruđa mira u kućama i na trgovima.

Ti si očinskom ljubavlju potaknuo roditelje da pomiluju svoju djecu: tako si dirnuo svijet i podsjetio si nas da su nam ruke darovane ne da bismo udarali, nego da bismo grlili i brisali suze.

Moli za nas, da se ne ograničimo na oplakivanje mraka, nego da upalimo svjetlo, donoseći posvuda Isusa i moleći uvijek Mariju. Amen.

SVEČANOST OTKRIVANJA I BLAGOSLOV SPOMENIKA SV. IVANU PAVLU II. U SARAJEVU

U srijedu, 30. travnja 2014. na trgu ispred katedrale Srca Isusova u Sarajevu upriličena je svečanost otkrivanja i blagoslova spomenika svetom Ivanu Pavlu II., koja je započela procesijom biskupa, svećenika i svih vjernika koji su sudjelovali na Misnom slavlju u znak zahvalnosti sv. Ivanu Pavlu II., a na završetku XX. Sabora svećenika Vrhbosanske nadbiskupije.

Na svečanosti su bili nazočni nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić i svi biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine u zajedništvu s apostolskim nuncijem u BiH mons. Luigijem Pezzutom, predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije

mons. dr. Želimirom Puljićem, skopskim biskupom i apostolskim egzarchom u Makedoniji mons. Kirom Stojanovim te oko 200 svećenika, brojnih redovnika i redovnica kao i društveno-političkih, diplomatskih, kulturnih i drugih predstavnika te brojnih građana koji su ispunili trg Fra Grge Martića.

U ime Vrhbosanske nadbiskupije i Hrvatskog kulturnog društva Napredak, inicijatora postavljanja spomenika i nositelja projekta, sve okupljene, kao i televizijske gledatelje i radijske slušatelje, na početku je pozdravio voditelj programa Vanja Gavran koji je podsjetio da je svečanost upriličena na istom mjestu na kojem je papa Ivan Pavao II. 12. travnja

1997. godine pozdravljao i blagoslovio okupljeno mnoštvo.

U ime državnih institucija nazočnima su se obratili predsjedatelj Predsjedništva Bosne i Hercegovine gospodin Bakir Izetbegović i predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine gospodin Vjekoslav Bevanda.

U svom obraćanju g. Izetbegović izrazio je zadovoljstvo što može biti prisutan na svečanosti u znak sjećanja na papu Ivana Pavla II., „velikog čovjeka, jednog od najznačajnijih humanista i lidera prošlog stoljeća“. Izrazio je uvjerenje da ga građani Bosne i Hercegovine pamte samo po dobru, naročito po onome što je za njih činio u najtežim trenucima stradanja tokom rata od 1992. do 1995. godine. Kazao je da je svojim univerzalnim humanističkim stavom papa Ivan Pavao II. ostavio snažan upečatljiv trag i pouku koja je „trajno aktualna i motivirajuća“, te je ustvrdio da je na njegove poruke potrebno stalno podsjećati kako bi „lakše gradili uistinu slobodno i demokratsko društvo prihvatljivo i komotno za sve narode i građane koji žive u BiH“. Najavio je da će se u Sarajevu 28. lipnja tekuće godine, prigodom obilježavanja stogodišnjice od početka Prvog svjetskog rata, ponoviti riječi ovog Pape koje je izrekao pri završetku svog pohoda Sarajevu 1997. godine: „Nikada više rata“. Ustvrdio je da BiH ima samo jedan put u budućnost – put unutarnjih i vanjskih europskih integracija. „To je realna platforma na kojoj se svi možemo naći. Moramo biti svjesni da što prije izazove na tom putu savladamo to će i svima u

ovoj zemlji biti bolje. Poruke mudrosti pape Ivana Pavla II. kojih se danas prisjećamo na toj sudbinskoj stazi mogu nam biti vrijedna vodilja“, kazao je g. Izetbegović.

Predsjedatelj Bevanda je ustvrdio da je Ivan Pavao II. „bio tu s nama i uz nas“ kada je u BiH bilo najteže te je kazao da „najmanje što smo mogli i što možemo je da mu na ovaj način zahvalimo i da se prisjetimo onih koji su bili s nama“. Ujedno je zahvalio je i čestitao svima koji su tome pridonijeli, kao i Svetoj Stolici za sve dosad učinjeno za BiH. Podsjetio je na jedan dio onoga što je papa Ivan Pavao II. izrekao prigodom svoga posjeta u travnju 1997. godine kada je kazao da „ljudi ovoga područja žele izgrađivati društvo mira čiji članovi priznaju Boga kao gospodara i Oca sviju“.

Potom je u ime HKD Napredak i u svoje ime okupljene pozdravio predsjednik Napretka mons. dr. Franjo Topić koji je, između ostaloga, podsjetio na osnovne podatke iz života pape Wojtyły. Izrazio je nadu da će Ivan Pavao Veliki biti zagovornik da se njegove ideje: ljubavi prema svakom čovjeku, ekumenizma i dijaloga, praštanja i sporazumijevanja sve više ostvaruju u „ovoj kompliciranoj ali lijepoj zemlji“. Obraćajući se predstavnicima vlasti, podsjetio je da ovaj Papa prigodom pohoda Banjoj Luci poručio da budućnost BiH ovisi o njenim žiteljima. „Ovisi od svih i svakoga od nas ali prije svega od onih koji imaju vlast i koji odlučuju o funkcioniranju ove zemlje“, kazao je mons. Topić. Također je izrazio mišljenje da zajedništvo iskazano

prisustvovanjem ovoj svečanosti ima „ogromno značenje ne samo za katolike nego i za sve stanovnike Bosne i Hercegovine“.

Nakon toga je na video-ekranu uslijedio insert iz Papinog oproštajnog govora iz sarajevske zračne luke 1997. godine.

Nuncij Pezzuto je u svom obraćanju kazao da se Sveta Stolica vrlo rado pridružuje gestu dubokog poštovanja prema sv. Ivanu Pavlu II. koji je, kako je rekao, Vrhbosanska nadbiskupija ostvarila podizanjem spomenika neposredno nakon njegove kanonizacije. „Ovim kipom, Sveti Papa će moći nastaviti Svoju misiju, ne samo kao Učitelj vjere, nego kao i Učitelj života“, kazao je nuncij Pezzuto izrazivši želju Svete Stolice da će se spomenik svim prolaznicima biti poticaj da se otvore i inspiriraju u osobnom i zajedničkom životu kroz poruku mira, solidarnosti, bratstva i tolerancije, tj. vrijednosti koje su, kako je kazao, bile ključne točke mjesta i plodnog pontifikata sv. Ivana Pavla II.

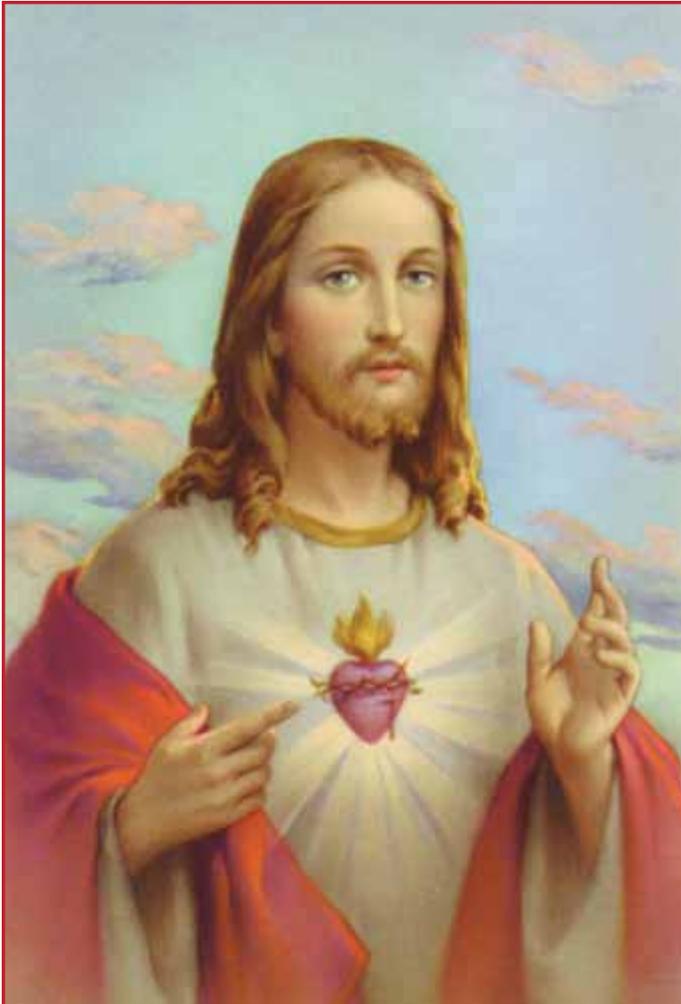
Autor spomenika akademik Hrvoje Urumović zahvalio se predstavnicima Napretka i Vrhbosanske nadbiskupije, a osobito kardinalu Puljiću te izrazio nadu će njegovo djelo u srcima svih Sarajlija i svih posjetitelja, pri pogledu na spomenik buditi „samo lijepa sjećanja i uspomene na posjet ovog velikog čovjeka i sada svetca“.

Kardinal Puljić je na poseban način zahvalio svim dobročiniteljima i svima koji su sudjelovali svojim prilozima. Zahvalnost je izrazio i organizatorima susreta, od Odbora i suradnika iz Napretka, a na

poseban način govornicima i svima koji su ovom prigodom uputili lijepe riječi. Također je zahvalio i medijima koji su, kako je istaknuo, pokazali spremnost da stvore pozitivno ozračje. Riječi zahvale uputio je i vjerskim predstavnicima što su podržali ovu inicijativu, počevši od Međureligijskog vijeća, a posebno reisu-l-ulemi Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini Huseinu ef. Kavazoviću, jer mu je dan ranije osobno došao čestitati i izraziti podršku. Zahvalio je potom i građanima grada Sarajeva i čestitao im ovaj dan i ovaj događaj.

Nakon toga je uslijedila središnja ceremonija otkrivanja i blagoslova. Spomenik su otkrili kardinal Puljić i mons. Topić te predstavnici Napretkovih stipendista Kristina Knežević i Vedran Koturić kao i predstavnici Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“ Ivana Klačar i Jerko Grubišić. Za vrijeme otkrivanja spomenika Puhački orkestra Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva Seljačka sloga iz Trebižata kod Čapljine svirao je skladbu „Krist na žalu“ koju je skladao upravo Ivan Pavao II. U ožujku 2009. godine objavljen je međunarodni natječaj za idejno rješenje spomenika. Prijavilo se 20 autora iz nekoliko zemalja. Žiri je jednoglasno odabrao najbolji rad, idejno rješenje mladog akademskog kipara Hrvoja Urumovića, rođenog u Sarajevu 1976. godine, a nastanjenog u Zagrebu. Urumovićev kip prikazuje uspravnu figuru Pape u meditativnoj molitvi. Spomenik je visine 2,92 metra, izrađen je od siluminija i izliven je u ljevaonici Likovne akademije u Zagrebu. (kta)

„POD ZASTAVOM SRCA ISUSOVA“

Povijesna vrela pomno ističu da je Sluga Božji Josip Stadler bio osobiti štovatelj Srca Isusova, na što je pozivao i svoje vjernike. Znamo da je u toj pobožnosti bio poučen i kod isusovaca za vrijeme studija u Rimu. Ondje je zacijelo doznao da je papa Klement XIII. još godine 1765. odobrio Časoslov kao i služenje sv. Mise u čast Srca Isusova. A papa Pio IX. godine 1856. posebnim je dekretom odredio da se blagdan Srca Isusova službeno slavi u cijeloj Katoličkoj crkvi osobito s obzirom na potrebu zadovoljštine za grijehе naše i svijeta. Od tada se ta pobožnost širila i u našem hrvatskom narodu.

Po dolasku u Sarajevo

Nakon što je papa Lav XIII. također i poznati štovatelj Srca Isusova imenovao Stadlera prvim vrhbosanskim nadbiskupom sa sjedištem u

Sarajevu, i on je nastavio tim putem. Zato je i prvoj svojoj pastirskoj poslanici koju je uputio vjerničkome narodu i svećenstvu neposredno po svome dolasku u Sarajevo, 15. siječnja 1882. dao naslov *Pod zastavom Srca Isusova*, i u kojoj tumači zašto je svoju nadbiskupiju kao i sav njezin narod posvetio Srcu Isusovom, potom zaštititi Blažene Djevice Marije i sv. Josipa. Kako je napisao: “Tu pobožnost odobriše pape, biskupi prihvatīše, narod je zavoli. I lice se zemlje preobrazilo, gdje god se ta pobožnost nastanila. Griješnici dirnuti Isusovom ljubavlju odrekoše se grijeha, te prionuše sasvim uz Njega, i započehše jedino za Njega živjeti.”

Nadbiskup Stadler bio je uvjeren da bi se krjepostima Isusovog Presvetog Srca trebao ukrasiti svaki vjernik, od najmlađih do najstarijih. Zato je odlučio da će u Sarajevu sagraditi katedralu u čast Srca Isusova, koja će i svojom vanjštinom svima govoriti o Isusovoj ljubavi, ali i katoličkoj prisutnosti u tome gradu. Ona to čini i danas.

Pred nama je i 125. obljetnica posvete katedrale (1889.-2014.)

Samo dvije godine poslije, dakle 1884. Stadler je uspio dovesti u Sarajevo poznatoga arhitekta Josipa Vancaša kojemu je povjerio gradnju katedrale, koja je izvedena u neogotičkome stilu. Stadler nije imao nikakvih novaca, ali se pouzdavao u Božju providnost. Ona mu je poslala u pomoć brojne dobrotvore, iz svijeta, ali i iz Hrvatske. Tako su poslovi gradnje, i ukrašavanje katedrale dovršeni krajem ljeta 1889.

Na sam blagdan Velike Gospe, 15. kolovoza 1889. Stadler je objavio novu poslanicu svećenicima i vjernicima kojom im javlja, da će 14. rujna 1889. biti posveta prvostolne crkve Presvetog Srca Isusova u Sarajevu. A 15. rujna u svečanoj procesiji prenijet će se Presveti sakrament iz stare u novu crkvu. Uz to, obavijestio je nadbiskup Stadler da je sv. Otac Lav XIII. podijelio potpuni oprost uz uobičajene uvjete svima onima koji će nazočiti posveti katedrale, a onima koji ne mogu doći, također uz spomenute uvjete djelomični oprost. Uvjeti su bili sv. ispovijed i pričest, te molitva po nakani sv. Oca.

Uz brojne druge uzvanike, i mnoštvo naroda, na posvetu je došao i biskup Strossmayer, koji je videći što je sve Stadler učinio, a bez ikakvih prihoda i sredstava, nazvao ga je «čudotvorcem». Ali, Stadler je dobro znao da je taj «čudotvorac» Srce Isusovo. Ono je potaklo srca brojnih dobrotvora.

Pri tome su glavni oltar s kipom Presvetog Srca Isusova darovali građani Zagreba, i brojni vjernici iz cijele Hrvatske. Među njima još je i ugledni hrvatski liječnik i političar dr. Milan Amruš. On je platio sve troškove za izradu jednog od pet vitraja u svetištu katedrale. Na njemu je prikazan raspeti Gospodin Isus Krist u času kad se vojnik sprema mačem probosti mu Srce. Svaki kršćanin zna što znači stvarnost ovoga povijesnoga događaja, koji je stvarnost i danas.

A vječno svjetlo pred Svetohraništem darovali su brojni siromasi vrhbosanske nadbiskupije.

I dalje pod barjakom Srca Isusova

A da radost svih vjernika bude još veća, papa Lav XIII. posvetio je 11. lipnja 1899. godine cijeli svijet Presvetom Srcu Isusovu. Učinio je to i kao pripravu vjernika za svetu godinu "ljudskoga spasa" 1900. Tim je povodom i nadbiskup Stadler objavio 15. ožujka 1900. novu poslanicu pod naslovom *Pod barjakom Srca Isusova*. Preporučio je svima da se i ovdašnja mladež "što revnije pripremi za posvetu hrvatske mladeži Presvetom Srcu Isusovu", koja je održana u Zagrebu i po svim hrvatskim biskupijama, u petak 22. lipnja 1900., a ponegdje u nedjelju 24. lipnja kada se u mnogim krajevima obavljala vanjska proslava Srca Isusova. Za tu prigodu ispjevao je i Petar Perica, gimnazijalac u Travniku, poznatu himnu u čast Srca Isusova: *Do nebesa nek se ori ...*

Premda su se liberali i masoni putem svojih medija, i u Hrvatskome saboru bunili zbog ovakove organizacije hrvatske mladeži, ona se nije dala obeshrabriti. Početkom srpnja iste svete godine 1900. hodočastila je pod vodstvom zagrebačkoga nadbiskupa Jurja Posilovića u Rim Papi Lavu XIII. uručivši mu i album sa 169.000 potpisa. Sv. Otac poslao je i pismenu zahvalu nadbiskupu Posiloviću. Ona je javno pročitana na Prvom hrvatskom katoličkom kongresu u Zagrebu, koji je održan početkom rujna iste godine. Na njemu je nazočio i govorio i nadbiskup Stadler.

U prigodi 25. obljetnice biskupske službe Stadler je objavio još dvije poslanice *Pod barjakom Srca Isusova*. Prvu 20. veljače 1906., a drugu 20. ožujka iste godine. Njima je poticao vjernike na nasljedovanje krjeposti Srca Isusova, osobito blagosti i poniznosti, ali i iskazao svoju radost što se pobožnost prema Srcu Isusovu raširila po cijeloj nadbiskupiji. Razumije se i u Družbi Sestara Služavki Maloga Isusa, koju je osnovao 1890. godine.

dr. sc. Agneza Szabo

Pred tobom, presveto srce našega Spasitelja,
na lice padamo sa skrušenim srcem.
O Isuse, Sine Boga živoga,
na što sve nije tvoja mudrost došla,
što sve nije tvoja ljubav poduzela,
da nas sve sretne, sve blažene učiniš.
Neda se izkazati, što si sve za nas učinio i trpio!
Pa kad si već sav život svoj za naš spas posvetio i
sebe na križu za naše griehе žrtvovao,
hoćeš još dan na dan nekrvno za nas se žrtvovati,
i u presvetom oltarnom sakramentu
kao Bog i čovjek u istinu i
stvarno usried nas stanovati,
da nas svojim tielom i svojom krvlju hraniš,
da nas sa sobom čim uže sjediniš
i svoje nam milosti obilno dieliš!
Koli smo jako dužni hvalit te
i slaviti za ta dobročinstva i
ljubav ti vraćati za ljubav!

*Josip Stadler, Pod zastavom Srca Isusova,
Sarajevo, 15. siječnja 1882.*

„BOG SE NADVIO NA MOJU MALEŠNOST ..“

Za bilten „Prijatelj malenih“ razgovarali smo s dr. sc. Agnezom Szabo, povjesničarkom i dugogodišnjom članicom Društva PMI, u prigodi primanja počasnog doktorata na Filozofskom Fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

1. Poštovana dr. Szabo, molila bih Vas da se našim čitateljima ukratko predstavite?

Rođena sam u katoličkoj obitelji u Rezovcu pokraj Virovitice. Poslije gimnazije u Osijeku, na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirala sam povijest (A) i Filozofiju (B), te uz rad u Muzeju grada Zagreba (do 2003.) postigla doktorat znanosti (1983.) iz hrvatske povijesti 19. stoljeća. Od 2001. predajem povijest na Veleučilištu B. A. Krčelić u Zaprešiću.

Objavila sam više povijesnih knjiga, i članaka u stručnim i znanstvenim časopisima. Poslije 1990. godine sudjelujem i u katoličkim medijima te objavljujem svoje radove u više katoličkih časopisa. Članica sam više stručnih udruga, i katoličkih.

U najnovije vrijeme osobito su me se dojmile riječi pape Franje kojima se, u svome biskupskom geslu, a sada i papinskom, predstavio svijetu: „Miserando et eligendo“ (“Smilovao mi se i izabrao me”). I ja smijem reći, Bog se nadvio na moju malešnost, smilovao mi se i dao mi milost za jedno specifično poslanje u Crkvi i svijetu. Posebno sam zahvalna na milosti što sam upoznala isusovačku duhovnost, koja je pokretač svega moga rada i sadržaj moga života.

2. Vaš je život obilježen plodnim radom na znanstvenom području, a istodobno intenzivno živite kršćanskim životom. Kako uspijevate uravnotežiti znanstveni rad i duhovni život?

Kršćani znaju da je bit duhovnoga života Gospodinov milosni poziv na zajedništvo ljubavi s njim... u služenju njemu

i bližnjima u svim detaljima našega života, razumije se i stručnima – znanstvenima. I ako molimo za milost ustrajnosti u ljubavi, također i zagovor Majke Nebeske, onda ćemo imati i dar slobodnog srca – sposobnog za ravnotežu prema svim izazovima svakidašnjice, koji uključuju i stručne poslove.

3. Tijekom dugogodišnjeg i napornog znanstvenog rada jeste li katkada osjetili prezasićenost, umor, poteškoće, sumnje?

Uvijek vrijedi ona kršćanska izreka: Ljubav je jača i od same smrti... Ona ne pita kako je meni, nego kako je Ljubljeno... Uostalom, i ISUS je radio. I bio je umoran... Bio je i kušan... A viseći na križu zavapio je moleći: „Oče, zašto si me ostavio?!“ Potom je u bezgraničnom pouzdanju, povjerenju u Oca izrekao molitvu predanosti: „Oče, u Tvoje ruke predajem duh svoj...“ Osim toga, Isusova je sudbina naša... a naša Njegova..., tako i njegova molitva, muka i križ... Ali i naše uskrsnuće u njemu...

4. Možete li nam reći kada ste se u svome radu prvi put susreli s imenom nadbiskupa Josipa Stadlera? Što Vas je posebno privuklo da se odlučite intenzivnije proučavati njegov život?

Moji su roditelji vrlo lijepo govorili o nadbiskupu Stadleru, i to kao požrtvovnu čovjeku, ali i iskrenu rodoljubu. Srela sam se s njime i za vrijeme studija povijesti, i tada sam ga na isti način prepoznavala, osobito u smislu svekolike izgradnje vjere, te kulture i prosvjete u narodu, osobito u Bosni i Hercegovini. Bio je uistinu preporoditelj te zemlje...

A i sada je trajnim djelima svoje ljubavi i služenja... “svima bez razlike vjere i nacije”... Nastojala sam otkriti kako je to uspijevao. I vidjela sam – ne sam, nego u zajedništvu s Kristom, Crkvom i bližnjima... I onima „najmanjima”... Unatoč žestokim osporavanjima... Ali je Stadler prepoznao svoj put – Krista Gospodina...

5. Dr. Szabo, bili ste i članica Vrhbosanske dijecezanske povijesne komisije u Sarajevu za beatifikaciju sluga Božjega Josipa Stadlera. Možete li nam nešto reći o zadaći koja je bila povjerena Vama?

Članstvo u toj Komisiji držim osobito Božjom milošću, ali i velikim povjerenjem koje mi je Gospodin ukazao. Moja je zadaća bila pregledati određenu povijesnu građu o Stadleru, i na temelju toga sastaviti izvješće o njegovu životu i radu. To sam i učinila.

6. Što biste istaknuli kao posebnost koja je resila život prvoga vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera?

Upravo sam spomenula u prethodnome odgovoru – prepoznavao je Krista Gospodina u drugima, u bližnjima, i nastojao mu služiti, odnosno sve s Njim dijeliti, od onoga što je On njemu već prije davao...

I u tome služenju, dijeljenju s Njim, nalazio je ljubav i snagu života... Te su vrijednosti bile u Stadleru jače od svih osporavanja, pa i javnih vrijeđanja... Razumije se, uz Gospodinovu milost i pomoć...

7. Upoznajući život prvoga vrhbosanskog nadbiskupa, upoznali ste i

Družbu sestara Služavki Maloga Isusa koju je on utemeljio. Kako vidite sadašnji život Družbe uspoređujući njezino djelovanje s vremenom njezina nastanka 1890. godine?

Uvjerena sam da Družba i danas nastoji biti vjerna svojoj karizmi – prepoznati Gospodina Isusa, i to siromašnoga i potrebnoga ljubavi, u onima koje svakoga dana susrećemo. Osobito u onima „najmanjima“ u ovome prolaznome svijetu. Ali odgovor Služavki uvijek ovisi o milosnoj dubini te spoznaje... Ako svoju karizmu – *dar Božji* – uvijek više i dublje prepoznaju, razumiju i nastoje je živjeti, onda i za njih vrijede Isusove riječi: Dao sam vam primjer. A On je naš Put, Istina i Život.

8. Dr. Szabo, Vi ste i dugogodišnja članica Društva Prijatelja Maloga Isusa. Što Vas je privuklo da postanete članica ove zajednice koja je niknula uz našu Družbu? Kako vidite ovu zajednicu katoličkih vjernika i njezino poslanje u Crkvi, na poseban način u našoj Domovini?

Na pristup me potaknuo ljubazni poticaj sestara. Mislim da i Prijatelji Maloga Isusa ulaze u karizmu Družbe i na taj način surađuju na općem poslanju Družbe Služavki Malog Isusa.

U sadašnjoj situaciji naše Domovine brojni su izazovi i mnoge mogućnosti takve suradnje. Otvorena srca susretati blišnjega u otajstvu svakidašnjice. Prepoznati njihove potrebe, posebno one duhovne, i pristupiti im kao što bi im Isus pristupio. Razgovarajmo o tome jedni s drugima...

9. Na kojemu području djelovanja u Crkvi i društvu mogu dati svoj doprinos članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa?

Mislim ponajprije zauzetim i autentičnim kršćanskim životom u vlastitoj sredini – obitelji, školi, radnom mjestu. Tu moramo svjedočiti i surađivati u izgradnji kulture ljubavi i života.

Dakako da posebno mjesto zauzima molitva. Upravo nam u molitvi Gospodin otkriva nove mogućnosti i daje nove poticaje za konkretno ostvarivanje našega poslanja u duhu karizme Društva.

10. Kako vidite budućnost zajedničkog apostolata Družbe sestara i članova PMI?

U međusobnoj komunikaciji, u izmjeniti iskustava i zajedničkom osluškivanju Duha i u zajedničkom prepoznavanju izazova svakidašnjice, odnosno potreba... odnosno poziva Gospodinova u konkretnom životu u kojemu se nalazimo.

11. Vaš je život obilježen posebnom pobožnošću Presvetom Srcu Isusovu. Možete li nam reći što Vas je potaknulo na štovanje i pobožnost prema Isusovu Srcu?

Moji su roditelji cijelu obitelj posvetili Srcu Isusovu. Štovali smo prve petke u mjesecu primanjem sv. sakramenta. Za mene su bile značajne riječi Sv. pisma: Gledat će Onoga koga su proboli – svojim grijesima. Pa Isusov poziv apostolima, a potom i svakome od nas: Gledati u Njega i Njegove Presvete rane i njegov probodeni bok – poradi mene... Srce otvoreno za svakoga od nas... i biti

Veronika – pružati mu rubac... Ali i onaj sveti zaziv: Među rane svoje sakrij me, i ne daj da se ikada odijelim od Tebe! Ne ja, nego Njegova milost i mi.

12. Nadbiskup Josip Stadler bio je vjerni štovatelj Presvetog Srca Isusova. Što bi nam poručio danas?

Učite se od Njega, koji je blaga i ponižna srca... Nađite vremena za razgovor s Njim... Pa da i u Vama sazrije nutarnje milosno pitanje: Što si sve Ti, Isuse, učinio za mene?! A što ja smijem učiniti za tebe?! U konkretnostima otajstva moje svakidašnjice...

13. I još jedno dodatno pitanje. Uz više javnih priznanja za Vaš rad, prošle godine (6. studenoga 2013.), u prigodi proslave 25. obljetnice Filozofskog fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu, dobili ste počasni doktorat iz filozofije. Što je Relator istaknuo kao glavni motiv Vaše promocije i kako ste se tada osjećali?

I sada znam da sam osjećala u sebi veliku Gospodinovu ljubav i milost prema meni. I mislila sam, kako da i ja njemu uzvratim tu njegovu ljubav? I nisam znala drugo osim, kako nas uči sv. Ignacije: „Primi Gospodine... Ti si mi to sve

dao... Sve je Tvoje... Raspolaži sa mnom i sa svime.“

A što je Relator istaknuo? Sjećam se da je rekao da sam znanstvenim i stručnim radovima kao i promicanjem kršćanskih vrijednosti, i u javnim nastupima na radiju i televiziji, pridonijela boljem poznavanju naše društvene i crkvene stvarnosti.

Osobito mi je drago što je mojoj promociji, uz druge visoke uzvanike, nazočila i časna Majka Radoslava sa savjetnicama. Hvala joj i na tome.

14. I, na kraju, dr. Szabo, iz Vašega bogatog dugogodišnjeg duhovnog i znanstvenog rada i iskustva, koju poruku biste uputili članovima Društva PMI i čitateljima našeg informativnog biltena?

Nađite vremena za svakodnevni razgovor s NJIM... Ne toliko da Vi Njemu prvi govorite ovo ili ono... nego ponajprije dopustite Mu da On Vama prvi nešto kaže o sebi i svojoj ljubavi prema Vama... I prema Vašim bližnjima... koje svakoga dana susrećete...

Razgovarala: s. Ana Marija Kesten

PISMA IZ NAŠIH MISIJA

GATENGA

Gatenga, 10. 3. 2014.

Predmet: Zahvala

Drage sestre Služavke Malog Isusa!
Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Vrlo sam sretna da vam još jednom od sveg srca mogu izraziti svoju zahvalnost za vašu ljubav prema siromasima. Kao što sam već rekla u pismu od 19.01. 2014. dar od četiri tisuće Eura za naš dom hendikepirane djece u Gahangi, puno nam je pomogao. Tako smo mogli nabaviti najpotrebnije stvari i hranu. Na fotografijama možete vidjeti nešto od toga, zatim našu djecu sa sestrama.

Još jednom VELIKA HVALA Vaš dar nama je veliki stimulans a ujedno pomoć našoj djeci; to nam govori koliko vi imate ljubav prema defektnoj djeci. Bog sam će vas nagraditi.

Želim vam blagoslovljenu Korizmu.

Bog vas blagoslovio!

Vrhovna poglavarica
Sestra Dativa NIKUZE

HAITI**RADOST NAŠEG ŽIVOTA I SLUŽENJA U MISIJAMA NA HAITIJU****Dragi naši Prijatelji Maloga Isusa!**

Prije samog polaska na Haiti osjetile smo upravo preko vas Božju brigu za našu novu misiju na Haitiju koju ste nesebično potpomogli svojim darovima i molitvom. Hvala vam od srca!

Sa vama želimo podijeliti našu radost života i služenja u misijama na Haitiju u Centru Kardinal Stepinc gdje su smještana djeca koja su u potresu 2010 godine ostala bez roditelja i svojih najmilijih.

Veliku radost smo doživjeli u Vazmenoj noći kada je naših četrnaestero štice-

ka po sakramentu krštenja iz tame prešlo u svjetlost. Nezaboravna je to noć! Drago nam je da su se i naša djeca pridružila svima onima koje Bog iz godine u godinu krštenjem daruje svojoj Crkvi i molimo da trajno ostanu vjerni otajstvu što su ga s vjerom primili. Bdijenje je započelo u 22 sata s blagoslovom ognja, pa zatim sve po redu – ne ispuštajući ništa od onog što to bdijenje predviđa. Sve završava točno u jedan sat iza pola noći. Djeca od uzbuđenja nisu ni primijetila da su to kasni i rani noćni sati kada oni obično u to vrijeme dubokim snom snivaju svoje dječje snove. Čak i mali Maks, devetomjesečna beba, naš najmlađi šticećenik nije ni trena zaspao nego je sve pomno pratio i čekao čas da prvi od svih po krštenju uđe u zagrljaj Majke Crkve. Nije samo kapela redovnika Monfortanaca bila premala za mnoštvo pobožnih vjernika, nego i dvorište koje i nije baš maleno.

U slavljeničkom duhu smo nastavili i na Uskrs, s još jednim razlogom više. Toga Uskrsnog jutra osamnaestero naših šticećenika primilo je Prvu Svetu Pričest, od kojih njih nekoliko novokrštenih u prethodnoj noći. Za ove lijepe vjerske događaje djeca su se pripremala cijelu godinu učeći vjeronauk, a puno intenzivnija priprava je slijedila tokom Korizme.

Za ovu prigodu nije izostalo ni vanjsko vidljivo spremanje. Iako je većina njih le-gla tek negdje oko dva sata, oni su, kao i sva druga djeca već u pet sati ujutro rado-

sno bili na nogama kako bi se stigli lijepo spremiti za sv. Misu koja počinje u 8 sati. S velikom pažnjom i ushićenošću djevojčice su obukle svečane bijele haljine a dečki odjela i to sa kravatom, te uredili svoje frizure. Vidjevši ih tako lijepo obučene i radosne, i naše srce je još jače kucalo.

Svi smo uživali u njihovoj radosti i bili im „pri ruci“ i uz njih kako bi osjetili blizinu onih koji ih neizmerno vole s nakanom da kroz našu ljubav uzvjeruju nadasve Kristovoj ljubavi.

U dvorištu redovnika Monfortanaca gdje se svake nedjelje slavi sv. Misa za obližnje vjernike, počelo Uskrsno i prvopričesničko slavlje.

Poslije mise naše slavlje se nastavilo kod „obiteljskog stola“ u dječjem dvorištu. Stol je bio pun raznovrsnih delicija zahvaljujući mnogim dobrim ljudima koji su se u Korizmi odricali mnogih stvari kako bi oni za ovaj poseban dan imali što inače nemaju u svojoj svakodnevnici. Neka Bog plati i stotruko uzvratu svako odricanje i ljubav naših dobročinitelja.

Nakon svečanog ručka uslijedio je i rekreativni dio programa koji je počeo sa traženjem Uskrsnih jaja koja smo prethodno posakrivali po cijelom dvorištu, a koje nije maleno. Bio je to pravi pogodak za početak rekreativnog dijela slavlja. Nakon pronađenih jaja uslijedilo je još veselije druženju uz recitacije, pjesme, igru i ples sve do u kasnu noć. Radost i dječja sreća taj dan učinili su nezaboravnim i posebnim. Negdje oko devet navečer, kada su i fizički iznemogli molitvom smo završili ovo svima nam drago slavlje. A dalje *Bože u ruke Tvoje! Neka ih Tvoja desnica ravnim putem vodi!*

Radujte se i vi s nama i pratite nas svojom molitvom da ova djeca ostanu vjerna svojim krsnim obećanjima i da uvijek crpe potrebitu snagu sa Gospodnjeg Stola, što mi i oni od srca želimo i svima vama.

s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik, SMI

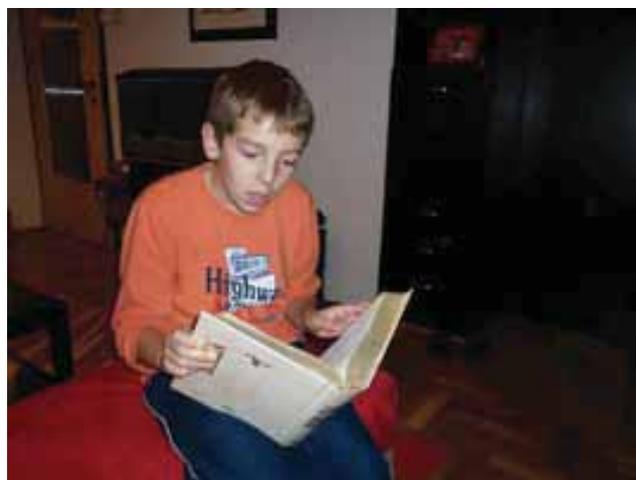
ZAGREBAČKA PROVINCIA

DNEVNIK DOŠAŠĆA OBITELJI POLJAK

Po predlošku iz MAK-a što ga je pripremio Vijeća za DPMI-a, osobito za djecu, cijela se obitelj pripremala za Božić ovako...

1. PROSINAC-ŠTALICA

Kroz razdoblje došašća na poseban ću se način približiti Isusu u dobroti i dobrim dijelima. Želim mu pripremiti mjesto gdje će zauvijek živjeti. Moj život.

Tata je u našu kuću unio štalicu-jaslice koje je sam izradio. Ja sam se potrudio naći u Bibliji Matejevo evanđelje i svima pročitao. Baš zanimljivo!

2. PROSINAC – PELENICA

Na pelenicu će biti položen mali Isus. Hoću da mu bude mekano i toplo.

Neka moje srce pripremljeno čeka nebesko Dijete. Bit ću danas poslušan i dobar svojim roditeljima.

Seka mi je pomogla oko motanja pelenice! Baš se radovala, jer inače jako voli malog Isusa! Trudio sam se danas ne proturječiti svojim roditeljima i razmišljati o onome što mi govore!

3. PROSINAC – PRVI ANĐEO

Radost božićne noći anđeoski je zbor pronio krajem u kojem se Isus rodio. Pjevali su i slavili Isusa. Anđeo je pokazao put pastirima gdje će pronaći Isusa u štatici.

Bit ću ja anđeo koji će svojim životom pokazivati put do Isusa! Vježbat ću se u nesebičnosti, poput anđela koji nije radost Božića ostavio samo za sebe.

Naš mali anđeo - moja sestra, jedva je dočekala ostaviti u jaslice omiljene likove!

8. PROSINAC – VOL

Vol je nezaobilazna životinja u jaslicama. On je jak, miran i strpljiv. Tiho je stajao uz Isusa i čuvao ga.

Ako me danas netko uvrijedi, neću mu odgovoriti srdžbom, svađom ili ružnim riječima!

Danas je mama poželjela staviti vola u našu štaticu. Kaže da bi voljelabiti mirna kao što kažu da je bio on!

9. PROSINAC – PASTIRSKA PJESMA

Pjesmi anđela pridružili su se pastiri pjevajući svoju pjesmu.

Radosno ću izvršavati svoje školske obveze i kućanske dužnosti. Učinit ću to iz ljubavi prema Isusu. Bit će to divan dar nebeskom Djetetu!

Ujutro sam se potrudio sam napisati zadaću, bez ičije pomoći, i uspio sam! Navečer smo svi pjevali nama dragu pjesmu „Oj pastiri čudo novo“!

10. PROSINAC – OGRADA OKO ŠTALICE

I ograda ima svoje mjesto. Okruživala je štalicu u kojoj je boravila Sveta Obitelj i pružala joj sigurnost.

Postavit ću „ogradu“ na svoja usta kada krenem reći nešto što se ne može spojiti sa čistoćom i nevinošću maloga Isusa!

Tata je pravi majstor! Od debljih grančica napravio je ogradicu i stavio ju oko štalice! Pročitao sam da trebam danas paziti na svoje riječi. Potrudio sam se i truditi ću se da tako bude svaki dan!

11. PROSINAC – JOSIPOV ŠTAP

Štap je pomoć sv. Josipu. Oslanjao se o njega kada je hodao. Štap mu je pružao snagu.

Neću štedjeti svoje ruke. Rado ću pomoći bilo kod kuće bilo u školi.

Naš „Josip“- moj tata Slavko, došao nam je sa štapom kao Sveti Nikola, te pripovijedao o tome kako je lijepo biti odgovoran i vrijedan.

Mama voli postavljati životinjice i pričati nam o njima, pa je to učinila i sada. Pošto je današnji zadatak bio opet vezan uz učenje, odabrao sam danas da ustrajem u čitanju lektire što mi je inače jako teško!

12. PROSINAC – SLAMICA

Slamica je nesebično pružala toplinu božanskom Djetetu dok je spavao i snivao svoj san.

Toplinu srca želim i ja dati svom Isusu. Iskreno ću se ispovijediti i tako popraviti za njega udoban ležaj u svom srcu.

Malo sam pretjerao sa slamicom, ali htio sam da Svetoj Obitelji bude što toplije pa sam ju uspio stisnuti i rasporediti po štalici! Nisam se stigao danas ispovijediti ali ću to učiniti sigurno do Božića!

Nakon što sam stavio i trećeg kralja, svi smo zajedno kleknuli pred naš mali oltarić i svoju molitvu predali Isusu!

13. PROSINAC – PRVA OVČICA

Znatiželjna je ovčica promatrala Djetete u jaslicama. Svojim je mekanim runom grijala ručice malo Isusa.

Izmolit ću Oče naš za svu djecu koja još nisu čula za Isusa, da glas o njemu dođe i do njih.

U jasele je stigla i najljepša ovčica. Seka je rekla da je bijela kao snijeg. Izmolili smo Oče naš za svu dječicu ovoga svijeta!

14. PROSINAC – DRUGA OVČICA

I druga je ovčica ležala uz Isusove jaslice. Bila je sretna. U sebi je odlučila darovati Isusu svoje runo, da mu njegova mama napravi lijepu košuljicu.

Neću biti sebičan. Podijelit ću svoju ušinu u školi s onim tko me zamoli. Posudit ću drugima i svoje igračke.

Kada sam postavio drugu ovčicu, prisjetio sam se jedne priče iz vrtića kako je ovčica darovala runo dječaku Videku za košuljicu! Sortirao sam svoje igračke, te sve s čim se više ne igram poklonio sam prijatelju Silviju!

15. PROSINAC – JOSIP

Kad mu je Bog u snu objavio za koga se treba brinuti, odmah je bez oklijevanja uzeo pod svoju zaštitu i Mariju i maloga Isusa.

Postoje i litanije sv. Josipa. Pronaći ću ih u molitveniku i izmoliti prije spavanja!

Tata je naš Josip, zaštitnik naše obitelji pa je postavio Josipa! Litanije su mi bile zanimljive, nikada prije ih nisam čitao!

16. PROSINAC – MARIJA

Marija je prihvatila biti Isusovom majkom. Iako joj nije sve odmah bilo jasno što Bog od nje želi, spremno je dopustila da njegove ruke vode njezin život. Sve ono što joj se događalo, brižno je pohranjivala u svom srcu i o tome razmišljala!

Uzet ću molitvenik i izmolit ću Lauretanske litanije, te trajno upamtiti neki od naziva za Mariju!

A mama je naša Marija, jako se brine za nas, pogotvo kad smo bolesni! Najzanimljiviji naziv za Mariju mi je Ružo Otajstvena!

17. PROSINAC – DJETEŠĆE – ISUS

„Djetešće nam se rodilo, u jasle se položilo!“ svojim je rođenjem Isus donio radost cijelome svijetu. Rodio se da bi spasio svakog čovjeka.

Kroz božićne dane bit ću prijazan sa svima s kojima ću se sastajati!

Mi smo djeca kao što je bio i Isus. Volio bih biti kao on! Božićno vrijeme je inače radosno i potiče te da budeš dobar!

Budimo uvijek dobri, mirni i radosni kao za ovaj Božić!

Fran, Dora, mama Neda i tata Slavko Poljak(PMI)

IMAJ SRCE ...

U župi sv. Pavla apostola u Zagrebu Prijatelji Malog Isusa pokrenuli su akciju IMAJ SRCE ZA SIROMAŠNE, na način što su s volonterima Caritasa i ostalim župljanima dobre volje, prikupljali sredstva, robu koju su potrošači kupili u INTERSPARU i KONZUMU u subotu 14. prosinca 2013. godine od 8 do 18 sati. Mnogi su se sjetili onih koji imaju manje, odvojili od svojega i stavili u košaru.

PMI, Retkovec

NEDJELJA CARITASA

Ove nedjelje, 15. 12. 2013., na poseban je način bilo naglašeno milosrđe prema bližnjem. Tko je moj bližnji? I mi se pitajmo uvijek nanovo; „Tko je moj bližnji? Isus je zaokružio pogledom po mnoštvu... I mi smo dio tog mnoštva, braća i sestre u Kristu, a da li tako osjećamo, živimo, ljubimo? Danas je naša župa sv. Jeronima, na poseban način aktivna, u milosrđu, u prikupljanju razne pomoći potrebitima!

Prijatelji Malog Isusa, Katica Presečan, Đurđa Matoš i ja, Marija Lukač, koja pišem ove retke, pripremili smo se za odlazak u dom u Crnatkovoju ulici, dom za stare i nemoćne! Već smo bili u tom domu, i posebno zaboli činjenica da nas neki nisu dočekali, preselili su se u vječnost ... Neka ih Gospodin primi u svoje Kraljevstvo!

Oni koji su nas dočekali, bili su vidno radosni, i zahvalni. Pripremili smo kolače, lijepo ih umotali, a, ponijeli smo i ovčice, koje smo sami napravili, uz animaciju PMI iz Retkovca. Kolačima su se obradovali, ovčice nismo ostavljali, jer ih nemaju gdje držati. Prostor im je skučen i ono malo mjesta koje imaju na ormarčićima, zauzeto je lijekovima, i hranom. Tako smo ovčice, i Malog Isusa, kojeg je lijepo napravila g. Đurđa Matoš, stavili pod bor u hodniku. Mnogi to neće vidjeti, jer su „prikovani“ na svojim krevetima. I tako smo krenuli po sobama, pozdravljajući i razgovarajući sa dragim bolesnicima. Posebno smo sebi obećali da ćemo biti pažljivi u razgovoru s njima, da ne žurimo, da im damo šansu da oni pričaju, da osjete da imamo vremena za njih. Koliko tu ima dramatičnih životnih priča ... Nekako, napune nam se srca i tugom i radošću i ponosom i razdraganošću i posebnim osjećajem povezanosti, uzajamnog povjerenja. Nema tu nikakve računice, prikrivenih misli, tu je čovjek onakav, kakav jest ... Jedna gospođa Ana, oslijepila je od povišenog šećera, amputiran joj je dio noge, ali je zadržala jednu razboritost, ljepotu govora i životne radosti. Ima kućicu koja će pripasti državi kad umre, jer nema svoje obitelji, a kad je mogla, uživala je u njoj, šivala odjevne predmete iz *Burde*, bila u radnom odnosu, iz kojeg ima sada mirovinu, koja joj pokriva troškove doma i ono što me posebno potreslo, radosna je, jer joj ostane malo novca da može popiti kavu kad je voze na dijalizu ... Kako je malo potrebno za sreću ... Bili smo i u muškim sobama koje su na tom II. katu u manjini. Uglavnom su udovci i mišljenja su da su im žene žive, ne bi bili u domu, jer djeca rade i ne mogu o njima voditi brigu koja im je potrebna 24 sata. Jedan gospodin nam je pokazao kako može pomalo hodati, držeći kateter u ruci, i nasmijan je zbog toga. I tu je malo potrebno za sreću ... Kada smo izašle iz doma, pomalo smo šutjele, slažući dojmove u srcu, bogatije za puno toga, a onda smo i mi putem do kuće pomalo progovorile i o našem životima... Vjerujem da je blizu trenutak kad ćemo ponovo poći ususret usamljenima...

Marija Lukač, župa sv. Jeronim -Zagreb

GLE, VEĆ SE SJAJE JASLICE!

Otajstvo Utjelovljenja omiljeni je predmet razmatranja kako sestara Služavki Maloga Isusa, tako i Družbinih vanjskih suradnika Prijatelja Maloga Isusa.

Ta zadivljenost misterijem Božića, ove godine u Zagrebačkoj provinciji došla je do izražaja i postavljanjem prigodne prodajne izložbe jaslca u samostanu *Antuno-*

vac u Zagrebu od 15. do 22. prosinca pod geslom *Gle, već se sjaje jasllice!* Na izložbi su bile izložene četrdeset i dvoje jasllice.

Izložbu je blagoslovio i otvorio vlč. Alojzije Žlebečić, župnik župe sv. Ivana Krstitelja. U dane u koje je izložba bila otvorena, u samostan svratili su mnogi. Zaustavljajući se gotovo kod svakog ekspozata, divili su se kreativnosti i maštovitosti onih koji su ih izradili. A što su tek prebirali u svojoj nutrini?

Svima koji su na bilo koji način doprinijeli ostvarenju ovog djela neka vazda u srcima gori oganj ljubavi!

U zajedništvu sa slugom Božjim Josipom Stadlerom, svima koji su posjetili izložbu ili će čitati ove retke neka je izrečena zahvala: „O, sretna slamo na kojoj ležiš mali Isus! Ljepša si od svih ruža i ljiljana; koja te rodi zemlja? Ne daješ ti časovita ognja da zapaljena časak planeš pa da te nestane, nego zapaljena ognjem Onoga koji na tebi leži, pružaš vječni žar ... O, ognju koji goriš, užezi i mene!“

PMI

UKLJUČENOST U DJELO SV. DJETINJSTVA

Na svetkovinu Bogojavljanja djeca i Prijatelji Maloga Isusa župe sv. Pavla prinijeli su mladom Kralju darove. Nisu to bili zlato, tamjan i smirna, već radost susreta, topli osmjesi i prekrasne božićne pjesme kojima su pozivali župljane da otvore vrata doma i srca te se uključe u Djelo sv. Djetinjstva.

Poslije dječje svete mise, obukli su se u likove i krenuli ulicama župe podijeljeni u tri skupine. Sav novčani prilog predan je Misijskom uredu.

Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa pozivaju vas na prodajnu izložbu jasllica *Gle, već se sjaje jasllice!*

u samostanu Antunovac, Nova Ves 55, Zagreb
15. – 22. 12. 2013.
od 09.00 - 19.00 sati

Samom danu sv. Djetinjstva prethodila je priprema kroz Došašće na obiteljskoj i školskoj razini. Svi koji su željeli, na početku došašća ponijeli su svojim domovima kasice koje je za tu prigodu tiskao Misijski ured. U školi su zajedno skupljali po razredima, svaki je razred imao svoju kasicu.

PMI, Retkovec

„BOŽJI SMIJEŠAK“

Jedan od najljepših darova koji su PMI iz Kloštra Podravskog primili na samom početku kalendarske godine, bilo je naše prvo kumče iz Ekvadora. Naime, preko

udruge „Zdenac“ odlučili smo se uključiti u projekt kumstva i na taj način sudjelovati u jednom plemenitom činu, pomoći našoj braći i sestrama u dalekim misijskim zemljama. Znakovito je da smo malu Evelyn Noemi dobili baš oko rođendan sluge Božjega Josipa Stadlera! Doživjeli smo to kao dar našeg nebeskog Oca i kao uzvratni dar sluge Božjega koji je uvijek u prvi plan svog života i djelovanja stavljao najpotrebnije. Tko je Evelyn? Osmogodišnja djevojčica koja pohađa treći razred škole u Latacungi, država Ekvador. Živi s roditeljima i troje braće i sestara. Obitelj je jako siromašna. Svaka pomoć im je, naravno, dobro došla! Mi smo presretni što nam je dragi Bog upravo preko nje uputio svoj „neodoljivi“ smiješak koji želimo podijeliti sa svima vama!

PMI iz Kloštra Podravskog

JOŠ JEDAN OSVRT NA BOŽIĆNO VRIJEME ...

Dok sa sjetom promišljamo na okićene, Božićnim ugođajem naše crkve, i ulazimo u „vrijeme kroz godinu“, pripremajući se za korizmene dane koji će za mjesec dana doći, ne možemo, a da sa radošću ne ustvrdimo, kako je lijepo biti Prijatelj Malog Isusa ...

Blagovijest nam donosi Veliku devetnicu Malom Isusu, kad pjevamo i molimo se kao u Božićno vrijeme ..., i tako cijelu godinu, svakog 25. u mjesecu, imamo mali Božić, u *Društvu Maloga Isusa*, razgaljeni Njegovom ljubavlju, djetinjasti sretni...

Osvrnuli smo se na apostolat u Božićno vrijeme i na Svijećnicu uslikali za oproštaj jelku i male ovčice, naš uradak u adventsko vrijeme.

Također, osvrnusmo se na naš posjet umirovljeničkom domu na Sveticama. Već osvjedočena radost u susretima s onima koji su ostavili svoje domove i obitelji, i odlučili se iz raznoraznih razloga živjeti ovdje, gdje im se može pružiti pomoć koje su

potrebni. Visoka je to cijena, jer se svima uvlači u dušu neka neobjašnjiva pustoš i žudnja za toplom riječi ... Sad imaju vremena za najomiljeniju igru „Čovječe ne ljuti se“... Neobjašnjiva je gotovo svagdje ista priča; gdje ih je po dvoje u sobi koju dijele, ne funkcionira međuljudski odnos i velika im je potreba to ispričati...

Tako i naša slijepa Milka dijeli tu sudbinu ..., naime, dom je poskupio, brat više ne može nadoknađivati razliku i morala je u dvokrevetnu sobu ... više ne može slušati Radio Mariju, jer njenu "cimericu" to smeta, pa makar bilo i najtiše. Ono što je slijedilo, naprosto nas je fasciniralo! Naime, naša Milka nas je pozvala na kavu iz aparata. Molila je da i mi sudjelujemo u pripremi. Ona nas je upućivala što je i kako najbolje pritiskati tipke da kava ispadne najbolja. Kad se nismo baš najbolje snašle, krenula je ona u akciju i sve učinila besprijekorno, slijepa... Zatim je zamolila prijateljice u dnevnoj sobi da nam osiguraju mjesta za kratki odmor uz kavu, kojom nas je počastila! Ostale smo zatečene njenom samostalnošću i životnom radošću. Ispratila nas je hodnikom i tamo strpljivo čekala dok nismo završile ostale posjete, i tada se oprostila domaćinski sa nama ... Iako je ta posjeta bila u Božićno vrijeme, usjekla nam se u srce i često se mislimo vraćamo tamo u uvijek novu ispričanu, ali potresnu životnu priču...

A fotografije dovoljno govore o svemu ...

Marija Lukač, PMI Maksimir

KORIZMENE AKCIJE U KLOŠTRU PODRAVSKOM

I ove godine naš korizmeni duhovni hod, obilježili smo kreativnim radionicama u kojima redovito sudjeluje osam vrijednih „radioničarki“. Izrađivale smo razne uskrsne ukrase, aranžmane, čestitke, prigodne suvenire, te smo ih ponudili našim župljanima prigodom proslave našeg glavnog zaštitnika sv. Benedikta. Također smo odlučile sudjelovati na sajmu rukotvorina koji se u našem mjestu održavao povodom dana općine. Prihod od ove prodaje odlučile smo namijeniti za dječaka

Stjepana iz Popovače, oboljelog od teške bolesti kojemu ćemo uručiti naš dar na godišnjem susretu PMI. Radosne smo što malim kapljicama ljubavi možemo natopiti barem pokoje „suho“ tlo naših najpotrebnijih!

PMI, Kloštar Podravski

IMAJ SRCE I KRUH SVOJ S GLADNIM DIJELI

U milosnom korizmenom vremenu kada smo intenzivnije pozvani na molitvu, post i milostinju, PMI župe sv. Pavla, u subotu 29. ožujka 2014. animirali su akciju „Imaj srce i kruh svoj s gladnim dijeli“ u trgovačkim centrima na području župe, u Konzumu i Intersparu. U provođenje akcije, uz članove DPMI uključili su se mladi i djelatnici župnoga Caritasa.

Nakon jutarnje mise grupe su krenule svaka na svoju postaju. Jedni su stajali na ulaznim vratima i dijelili letke kupcima, dok su drugi stavljali u košare hranu i kućne potrepštine koje su im ljudi darovali nakon kupovine. Treći su to opet odvozili u župu i razvrstavali kako bi se stvari što lakše mogle darovati potrebnima.

Na taj način, svi ljudi dobre volje mogli su uljepšati Uskrs onima kojima je to najpotrebnije. Sami ne možemo mnogo učiniti, ali zajedno činimo velike stvari; što se i ovaj puta pokazalo.

Marina Trojko, PMI župe sv. Pavla

NAŠI POSTOVI, POTPORA POTREBNIMA!

Svako vrijeme pogodno je za djela ljubavi, ali dani korizme još nas snažnije pozivaju preispitivati svoje misli, riječi i djela kako bi bili što prikladniji za proslavu Vazma. Bog koji je ljubav, od svoje djece traži da budu savršeni kao On, Otac nebeski te po Njegovoj mjeri i naša ljubav prema bližnjemu ne može imati kraja.

Ako što u savjesti nađemo nešto od plodova ljubavi, tad nemojmo sumnjati da je Bog u nama, kaže sv. Leon Veliki. S takvim raspoloženjem učinjena su mnoga, za oko neznatna, ali u ljubavi velika djela i od strane *Prijatelja Maloga Isusa* u župi sv.

Pavla u Zagrebu. U korizmene dane još revnije su se okupljali na molitvene susrete i druge pobožnosti, na karitativne radionice. Mnogi su se uključili u akciju *40 dana za život*. Vidljivo je bila prisutna briga na starije, siromašne i one koji su opterećeni raznovrsnim mukama. Znamo nam je kako se Gospodin ni jednoj pobožnosti toliko ne veseli koliko onoj koja obogaćuje njegove siromahe. Tako su i naši postovi imali jedan cilj: pomoći potrebnima.

Župna karitativna akcija imala je dva dijela: Akciju po trgovinama *Imaj srce i kruh svoj s gladnim dijeli*, te u nedjelju 5. travnja 2014. poslije svetih misa kada su prodavali svoje rukotvorine iz radionica. Novčani prilozima namijenjeni su potrebama župnoga Karitasa.

PMI, župa sv. Pavla, Zagreb

ŠIVANJEM OBNAVLJAMO CRKVU

Mi, PMI iz župe Pitomača, zajedno sa ostalim župljanima, već nekoliko mjeseci, svete mise kao i sva ostala crkvena događanja, svakodnevno slavimo u kino dvorani. Pitomačka crkva već se nekoliko mjeseci obnavlja iznutra i izvana. Troškovi su veliki, a naše mirovine male. Ali ljubav je dosjetljiva. Spretne i marljive ruke su se primile posla, najviše šivanja. Broj sašivenih i prodanih pregača (fertuna, po pitomački), torbi, torbica za mobitele ... više nitko niti ne broji. Naši ručni radovi razišli su se po raznim krajevima lijepo naše. Njima su se pridružile pisanice i košarice i svakako, neizostavni kolači i malo po malo, akcija po akcija, kuna po kuna.... U banci smo otvorili račun na koji polako, marljivo kao pčelice sakupljamo kune i onda dajemo župniku za obnovu crkve. Svota koju smo tako skupili je već poprilična.

Ali, nismo zaboravili ni potrebne u župi pa smo dio sakupljenog novca dali i za potrebe župnog Caritasa. U korizmi smo organizirali svakodnevnu molitvu krunice, a predmolili smo i križni put. Božić, Veliki tjedan, Uskrs, Svetu Potvrdu, Prvu Pričest... sve smo to proslavili u kino dvorani. Neobično? Pa... da! Ali Crkva smo prije svega mi – kršćani, vjernici. Ipak, veselimo se i jedva čekamo povratak u našu crkvu sv. Vida. Prije povratka u crkvu – vidimo se na susretu PMI u Popovači.

Pozdravljaju vas, PMI iz župe Pitomača

SPLITSKA PROVINCIJA

ŠESTANOVAČKI PRIJATELJI MALOGA ISUSA

Potaknuti porukom sluge Božjega Josipa Stadlera svaki naš susret započinjemo molitvom i razmišljanjem u samostanskoj kapelici Gospe Fatimske. S obzirom da je većina prijatelja aktivna u crkvenom pjevačkom zboru, nikada ne izostaju ni glazbeni trenuci.

Naše su aktivnosti tijekom godine različite. Često organiziramo radionice za humanitarnu prodajnu izložbu. Reciklirajući staklenu ambalažu izrađujemo ukrasne vaze i posude, različitim tehnikama izrađujemo kuhinjske dekoracije i pečemo domaće kolače. Na posljednja tri susreta Prijatelja Maloga Isusa, koji se održavaju svake godine krajem mjeseca svibnja, izlagali smo i prodavali svoje proizvode u humanitarne svrhe.

U lipnju 2013. odazvali smo se plemenitoj akciji kuhanja večere za splitske beskućnike u prihvatilištu udruge Most s čime namjeravamo nastaviti i dalje. Uvijek nastojimo da svaki naš rad bude primjer i drugima u našoj lokalnoj zajednici.

U svibnju 2013. u župi Svetog Spasa u Splitu svakom animatoru pojedine zajednice Društva Prijatelja Malog Isusa uručene su članske iskaznice, nakon čega su šestanovački Prijatelji svoje članstvo proslavili u Euharistiji koju je predvodio župnik don Ivica Barišić u kapeli Gospe Fatimske, a pjevanje je predvodila s. Danka Žaper. Počašćeni ovom odgovornom i plemenitom ulogom u svojim župama i mjestu, Prijatelji Maloga Isusa nastojat će svakim danom biti dobar primjer služeći malenima.

Marina Rubić, PMI

LJUBAV NA DJELU

Adventsko božićno raspoloženje u srcima vjernika izaziva osjećaj ljubavi, stanje mira i topline u srcu. Obasuti tom milošću Prijatelji Maloga Isusa iz Župe sv. Nikole u Metkoviću, a u suradnji sa Župnim caritasom, odlučili su uljepšati blagdane obitelji Šumak iz Krapinsko-zagorske županije. Ova peteročlana mlada obitelj živi u vrlo trošnoj kući. Njihov ionako oskudan krov nad glavom, u studenom 2013. ugrozio je iznenadni požar pa je obitelj trenutno smještena tek u jednom sobičku svoga doma. Osim materijalnog siromaštva, njihov svakodnevni križ je i bolest u obitelji: najmlađe djetete, maleni Antonio (1 god. i 8 mj.) je rođen s mnogim teškim dijagnozama.

Usprkos teškim liječničkim predviđanjima i nagovaranjima na pobačaj još tijekom majčine trudnoće, ovi roditelji su odlučno rekli „da“ životu i donijeli na svijet Antonija. Njihova neizmjerena roditeljska ljubav čini čuda svakoga dana, jer im se život sveo na svakodnevne preglede i terapije koje moraju omogućiti Antoniju, da bi ga jednoga dana osposobili za koliku-toliku samostalnost. Stoga im je svima najveća radost njegov slatki osmijeh, jer Antonio još ne može samostalno ni pričati ni sjediti.

S namjerom da ovoj hrabroj obitelji barem malo materijalno olakšamo život, pokrenuli smo humanitarnu akciju kojoj su se odazvali mnogi naši župljani, sugrađani, ljudi iz drugih mjesta u Dolini Neretve, pa i šire. Svojom nesebičnošću, ljubavlju i dobrotom ovoj obitelji smo spremili velike pakete hrane, odjeće i obuće za sve članove, igračke i slatkiše za djecu, higijenske i kućanske potrepštine, posteljinu, madrac za dječji krevet, dječji bicikl ...

Svojom providnošću Bog nam je poslao i osigurao prijevoz od Metkovića do njihove kućne adrese. Učinila je to jedna tvrtka čiji su zaposlenici i suradnici donirali novac za prijevoz. Osim navedenog, ovoj obitelji su uplaćeni i novčani prilozima kako bi im se olakšala putovanja u Zagreb i Varaždin, gdje Antonijevo zdravstveno stanje redovito kontrolira desetak specijalista.

Naša radost je bila najveća onoga trenutka kad su nam majka Marijeta i vesela djeca svojim ushićenjem i kliktajima javili da su dobili našu pošiljku. Bio je to dan ispunjen osjećajem zadovoljstva i zahvalnosti Bogu što nas je obdario milošću solidarnosti i darivanja.

Svim sudionicima ove akcije mama Marijeta se obratila pismenom zahvalom koju su naši svećenici pročitali na sv. misama u blagdansko vrijeme:

„Mali ljudi velikoga srca, želim vam reći jedno veliko hvala! Hvala što ste nam u najgorim trenucima pokazali da nismo sami, da ima ljudi koji su uz nas, koji nam nisu okrenuli leđa ni u našim najtežim trenucima! Naše curice nikada nisu bile sretnije, njihovi kliktaji sreće su mi natjerali suze na oči. Hvala, dobri ljudi, veliko hvala“.

Višak donacija koji je skupljen ovom prigodom preusmjeren je za potrebe našega Župnog caritasa, jer Prijatelji Maloga Isusa i dalje nastavljaju svoj karitativni rad među potrebnima. Ovom prigodom je odlučeno da će jedna nedjelja u mjesecu u našoj Župi biti nedjelja caritasa, kada ćemo svi zajedno svojim skromnim prilozima činiti velika djela, poput ovog božićnog.

Neka nas ovo geslo *Ljubav na djelu* prati u našim daljnjim aktivnostima u svakodnevnom životu, kako bi naša dobrota i ljubav dobila svoj smisao u solidaliziranju s potrebnima.

Marijana Udženija, Metković

„TRILJSKI ANĐELI“

Prigodom Isusova rođenja, Božića, „Triljski anđeli“ ove godine nosili su bolesnima i napuštenima čestitke s porukom: Ja Te ljubim. Svojim osmijehom širi svjetlost.

„Triljske anđele“, koji su ujedno i učenici OŠ Trilj, i ove godine je u uskrsno i božićno vrijeme okupila voditeljica i Prijateljica Maloga Isusa, Marija Vrcan u prostorijama KD Trilj. Nekoliko dana izrađivali su čestitke i pravili male anđeliće, a zatim ih nosili dragim ljudima koje posjećuju svake godine. Za Božić su

tradicionalno posijali i ponijeli pšenicu i male darove.

U svih dvadesetak posjećenih domova Anđeli su donijeli radost, veselje, pjesmu i kršćansku ljubav, a sa sobom ponijeli blagoslov i osmijeh dragih ljudi kojima je Bog u svojoj providnosti i naumu odredio križ.

Iz malena, ova djeca uče voljeti, pomagati i suosjećati. Uče kako smisao života nije u materijalnom i moći, već u pomaganju bližnjemu i skromnosti. Uče kako je molitva i zagovor posjećenih najveći dar koji mogu poželjeti.

ŽIVIO MALI ISUS! UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

BOŽIĆNI MOZAIK

Mozaik nije završen iako je Božić na vratima?! Gimnazijalci, Prijatelji Malog Isusa zajedno sa s. Dolores Brkić, potaknuti kroz Došašće pozivom Malog Isusa koji je prerušen u potrebnima trudili su se, pomoći Mu. Slagali smo kockice u mozaik dobrote, sa srcem. Boja koja je prevladavala zvala se LJUBAV. Jesmo li umjetnici ili amateri, nije toliko važno, bitna je naša dobra volja i odgovor na poziv Malog Isusa da mu pomognemo.

Ovo su naše kockice u kojima smo sudjelovali:

- Posjet djeci i volontiranje u domu (svaki tjedan) "Miljenko i Dobrila" u Kaštel Lukšiću.
- Posjet i dekoracija za Božić u mirovnom domu "Lovret" u Splitu.
- Prodajna akcija za udrugu "Anđeli".
- Akcija "Za 1000 radosti" Hrvatskog Caritasa.
- Sabirna akcija za dječji Caritas "Dječji osmijeh" u Splitu.
- Trodnevno volontiranje za Božićnu košaricu u Konzumu za najsiromašnije obitelji.
- Sudjelovanje u humanitarnom koncertu "Ti si moje nadahnuće" uz donacije za učenicu Mateu Lončar iz Splita.
- Sudjelovanje i pomoć na misijskoj izložbi u Splitu za misionare u Tanzaniji.
- Međusobna molitva i darivanje.

Mozaik nije završen iako je sutra Božić. Možda je to jedini mozaik koji trebamo slagati trajno. Nova nadahnuća nas raduju i pozivaju.

PMI, Druge gimnazije - Split

PROSLAVA DAN ŽIVOTA

U Splitu proslava Dana života obilježena je 1. veljače 2014. prigodnim programom koji se odvijao u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa. Program je započeo u 17 sati, a organizator je Obiteljsko savjetovalište Splitsko-makarske nadbiskupije pod vodstvom dr. Anite Strujić Vladanović koja je i članica PMI-a.

Uz bogati program djece, mladih, zbornih, solističkih, dramskih i plesnih točaka i uvjerljivog svjedočanstva mladog bračnog para Mladin svi su bili oduševljeni. Uz animaciju s. Dolores nastupio je zbor mladih Druge Gimnazije koji su dijelom podupiratelji PMI-a. U Statutima Društva PMI-a naglašeno je promicanje kulture života, te su na ovaj način željeli dati svoj mali udio. Voditelj zbora prof. Ivan Bošnjak, koji je i član PMI-a, solističkim nastupom uz pratnju na glasoviru „malog Mozarta“ Mladena Bonomia posebno je zadivio nazočne sudionike.

Mladi podupiratelji PMI-a bili su aktivni oko slastica i osvježenja kroz radosno druženje djece, mladih i roditelja. Na koncu su svi dobili zahvalnicu, iako u srcu već posjeduju i pokazuju radost i zahvalnost Bogu za DAR ŽIVOTA koju velikodušno svjedoče oko sebe.

PMI, Split

„BIJAH BOLESTAN I POHODISTE ME“ (Mk 25,36)

Za ovogodišnji Svjetski Dan bolesnika, papa Franjo poslao je svim vjernicima diljem svijeta pismo na temu: Vjera i ljubav: „I mi smo dužni živote položiti za braću.“ (1 Iv 3,16)

Dokaz istinske vjere u Krista je sebedarje i širenje radosti i ljubavi prema bližnjemu, osobito onima koji trpe.

U zajednicama gdje djeluju sestre Služavke Malog Isusa koje imaju štíćenike ili njeguju starije i bolesne proslavljen je blagdan Gospe Lurdske. Većina štíćenika je primila i sakrament bolesničkog pomazanja. Majka Marija je uvijek primjer pomaganja, uzor, ona koja je pozorna na Božji glas. Ona je majka Raspetog i Uskrslog Krista, prati nas, stoji uz nas, a posebno uz bolesne i potrebne.

Dana 15. veljače 2014. godine, u tjednu u kojem smo proslavili blagdana Gospe Lurdske i Svjetskog Dana bolesnika, mladi podupiratelji Prijatelja Malog Isusa iz Druge Gimnazije - Split, Prijatelji Malog Isusa iz župa Krila Jesenice i svetog Križa iz

Splita pohodili su štíćenike, osobe s posebnim potrebama doma Sv. Rafaela pri samostanu sestara Služavki Malog Isusa u Solinu. Posjetili su ih s vjerom i ljubavlju uz male poklone s glazbenim programom stvorivši lijepu, srdačnu atmosferu. Radost im je preplavila srca uz pjesmu i instrumentalnu pratnju prof. Ivana Bošnjaka. Svi su u takvoj atmosferi zapjevali: štíćenici (čak i nemoćniji), Prijatelji i sestre.

Tada smo se sjetili jedne misli koju nam je ispričala s. Dolores, a nedavno je izrekao papa Franjo: *«Mlaci i tužni ljudi ne služe Bogu ni ljudima.»*

Vidjevši radost na licima dobili smo daljnji poticaj. Najmlađa podupirateljica Klara Mamić je rekla: *«Dolazit ću sve češće kad vidim koliko su sretni.»*

Mi, Prijatelji Malog Isusa osim ovog dolaska kod štíćenika, doživjeli smo još jedno lijepo iznenađenje, dar dana.

Upoznali smo i družili se s dvije mlade kandidatkinje, koje su već i postulanticice za sestre, Karmen Bolanča i Antonija Čobanov. One su zračile srećom što su krenule Isusovim stopama.

Razgovarali smo sa časnim sestrama, doživljavali njihov predani rad kako kao milosrdne Samaritanke služe Malom Isusu, u Njegovoj najpotrebnijoj braći.

Zahvalni smo našim voditeljicama s. Dolores Brkić - pročelnici za PMI-a i s. Rebeke Batarelo koje su nas potakle i organizirale za ovo duhovno iskustvo, doživljenu radost kod štíćenika, ali i nas samih.

Neka Mali Isus blagoslovi zajednicu sestara Služavki Malog Isusa u Solinu i sve Služavke - Stadlerovke.

Nama u srcu su odzvanjale Isusove riječi: *«Bijah bolestan i pohodiste me...»*

Petra Klarić i Luči Koceić, maturantice

KORIZMENA HUMANITARNA LUTRIJA: SPLITE OTVORI SRCE

U sklopu projekta Pokreni sebe - promijeni svijet, volonteri Druge Gimnazije - Split i podupiratelji PMI-a sa koordinatorom volontera s. Dolores Brkić i animatoricom učenicom Antonelom Barun uz veliku podršku ravnateljice Ivanke Kovačević organizirana je velika Korizmena humanitarna lutrija Splite - otvori srce.

Akcija se odvijala kroz tri dana, 28. 29. i 30. ožujka na Prokurativama u sklopu splitske rive.

Lutrija je realizirana kroz dječju i odraslu lutriju, a što je lijepo svaka je bila dobitna samo za 10 kn.

Imali smo dosta sponzora koji su se velikodušno odazvali pa se tu moglo naći raznih poklon-bonova kao: večere, piće, slastice, frizure, treninzi, tečajevi... Učenici i profesori su donirali razne knjige, ukraše, CD-e i DVD-e, odjeću (novu!) i sl...

Mladi Druge Gimnazije prepoznatljiviji su kao humanitarci u Splitu i šire već duži niz godina. Prvotni cilj ove Korizmene akcije nama je bio u programu kako bismo jednoj potrebnoj obitelji uljepšali Uskrs. Volonterski centar udruge MI iz Splita u jesen 2013. organizirao je EU-program, edukaciju menadžmenta volontera u trajanju od 6 dana projekt: „Pokreni sebe - promijeni svijet - mobilizacija potencijala volontiranja u prevenciji nasilja među mladima“. Uz Drugu Gimnaziju kao bitan dionik u odgoju mladih ponuđen je ovaj projekt još nekim srednjim školama iz Splita: Trećoj i Petoj Gimnaziji, Školi za dizajn, grafiku i održivu gradnju i Školi likovnih umjetnosti. Volontiranje, odgoj za solidarnost i djelotvornu ljubav vrlo sukladno se slaže s ciljem rada i djelovanja PMI-a.

Na spomenutoj edukaciji za koordinatore volontera sudjelovala je s. Dolores u ime škole. Navedene škole zajednički su na poticaj udruge MI bile suradnice u ovoj HUMANITARNOJ lutriji, a nositelj je bila Druga Gimnazija koja je bila „mozak“ organizacije i realizacije.

Mladi su se nesebično uključili i stjecali nove vještine i vrjednote, a što je vrlo važno pomogli smo dvjema obiteljima uz suglasnost Centra za socijalnu skrb u Splitu. Građani različitih profila su otvorili svoja srca.

Djelovati sa srcem, geslo je našeg sluga Božjeg Josipa Stadlera, uvijek se može tako odgajati i pomagati.

Mnogi mediji su popratili ovu akciju jer su bili dirnuti plemenitošću mladih gimnazijalaca. Zahvalni smo svim sponzorima koji su podržali ovaj naš projekt jasno i svim posjetiteljima.

s. Dolores Brkić

SARAJEVSKA PROVINCIJA

PRIJATELJI MALOGA ISUSA ZA MISIJE

U dvorani osnovne škole Gromiljak 28. prosinca 2013., na blagdan nevine dječi-ce, Prijatelji Maloga Isusa (PMI), uz podršku župnika preč. Marka Perića, animatora PMI Borisa Dragojević i s. Marinele Zeko, organizirali su humanitarni koncert pod nazivom „Obitelj kolijevka života“. Sva prikupljena sredstva od ulaznica namijenje-na su za misije, konkretno za sirotište blaženi „Alozije Stepinac“ u dalekoj zemlji Haiti gdje odlaze za par dana dvije sestre misionarke Služavke Maloga Isusa s. Li-berija Filipović i s. Ana Uložnik. Sportska dvorana bila je ispunjena do posljednjeg mjesta. Programa je započeo prekrasnom meditacijom o važnosti obitelji, obitelji gledanoj kroz Sveto pismo koju su mladi uz glazbu i dobro uvježbane pokrete oku-pljenoj publici približili značenje obitelji u našem životu. Svim nazočnima obratio se župnik preč. Marko Perić koji je svima čestitao Božić i zahvalio izvođačima. Program se odvijao iz tri djela.

U glazbenom programu nastupio je župni mješoviti zbor župe Gromiljak s dvije višeglasne skladbe „Adeste fideles“ i „Pastorale“, Frama iz župe Brestovsko pred-vođeni sa svojim župnikom fra Damirom Pavić predstavili su također s dvije sklad-be „Djetešce nam se rodilo“ i „Jerihonske zidine“ i vokalno instrumentalni sastav „Imakulata“ iz župe Gromiljak također je dao svoj doprinos na ovom koncertu.

Mladi iz plesne skupine pokretima su nazočnima na uvjerljiva način pokazali da nas sve voli Isus. Na veliko oduševljenje publike mladi iz Kulturnog društva Gromi-ljak u narodnim nošnjama prikazali su i dočarali badnjak naših obitelji kako je to bilo u vrijeme njihovih baka i djedova od unošenje bora, kićenje, obiteljske molitve i spremanje na misu polnoćku. Publika ih je nagradila velikim pljeskom.

Na kraju programa Tamburaši iz Novog Travnika predvođeni svojim župnikom don Marinkom Grubešić izveli su par Božićnih pjesama i na kraju pripremili pravo narodno veselje u duhu Božića. Za sve uzvanike bio je priređen bogati do-mjenak za kojeg su se pobrinuli župljani župe Gromiljak. S pravom se može reći da župljani župe Gromiljak, kako odrasli tako i djeca, u duhu evanđelja misle na svoju braću u dalekim misijskim područ-jima. Treba napomenuti da su djeca od prvog do osmog razreda u vrijeme doša-

šća na poticaj s. Marinele Zeko u svojim misijskim kasicama skupili 1.130. 00 KM, a Prijatelji Maloga Isusa na humanitarnom koncertu također za misije 1.000.00 KM.

Tijana Pecirep, PMI

DAR SLUZI BOŽJEM JOSIPU STADLERU ZA ROĐENDAN

U petak 24. siječnja obilježen je 171. rođendan Sluge Božjega Josipa Stadlera prvog vrhbosanskog nadbiskupa. Na poticaj sestre Ružice Ivić, Pročelnice PMI-a Prijatelji Maloga Isusa, iz župe Gromiljak predvođeni i organizirani sa sestrama Služavkama Maloga Isusa (SMI) dogovorili su se da za rođendan nadbiskupa Stadlera daruju svoje srce, svoje vrijeme, svoju pažnju i brigu najpotrebnijima u društvu.

Mi kad slavimo rođendan obuzmu nas razni osjećaji i brige kako se pripremiti i ostaviti dojam u što boljem svijetlu, što darovati itd.

Razmišljam koliko nam je nadbiskup Stadler ostavio darova. Darovao nam je primjer svoje ljubavi prema malenima, starijima i nemoćnima. Ljubio je i služio svakog čovjeka. Potaknuti njegovim primjerom i mi smo bili dosjetljivi u ljubavi. Srcem se osjeća bolje i vidi dalje.

Dvadeset i pet članova PMI okupilo se u samostanu Gromiljak, te zajedno sa sestrama napravili raspored i formirali grupe kako bi što više posjetili bolesnika. Taj dan posjetili smo trideset bolesnika. Osim što smo slušali životno bogatstvo svakog pojedinca i divili se njihovoj žrtvi i vjeri. Zajedno smo i molili. Mnoge smo zatekli s krunicom u ruci i istrošenim starim molitvenicima. PMI nisu skrivali svoju radost što su na ovaj način mogli proslaviti rođendan nadbiskupa Stadlera.

Možemo samo reći da je ovaj rođendanski dar bio na obostranu radost. Svi zajedno našli smo se u samostanu na slavlju Euharistije gdje su nam se pridružili i drugi vjernici kao i PMI koji svojom nesebičnom ljubavlju i darovima pomažu pri organiziranju Misijske izložbe. Ovo Euharistijsko slavlje bilo je zahvala za sve što čine. Misno slavlje predslavio je don. Jakov Pavlović vojni kapelan.

Radosno druženje završili smo domjenkom kojeg su pripremile sestre iz zajednice za sve uzvanike. Druženje je nastavljeno uz razgovor.

Imaj prema sebi srce sudačko, prema bližnjem srce materinje, prema Bogu srce djetinje, riječi su kojima se može započeti i završiti svako razmišljanje nadbiskupa Stadlera. Neka nam slavlje ovog rođendana bude poticaj da budemo zahvalni za dar Božje ljubavi.

s. Marinela Zeko

PRIJATELJI ZA PRIJATELJE

Četvrtak, 29. 5. 2014.

Nažalost, svi smo svjedoci ovih dana nezapamćenih poplava koje su pogodile našu dragu Bosnu. Vodena stihija nosila je sve pred sobom. U jednom trenutku svi su bili u istoj situaciji i bogati i siromašni, onaj tko je imao i onaj tko je oskudijevao. Voda je iza sebe ostavila pustoš. Jezivi su prizori onoga što smo vidjeli.

U svemu ovom tužnom pozitivno je da ljudi nisu ostali imuni na ljudsku bijedu i nevolju. Ima pozitivnoga možda se teško prepoznaje.

Ova nevolja ujedinila je ljude, ljudska humanost je došla do izražaja. Ljudi su pokazali kolika je snaga i moć ljubavi.

I Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka željeli su zapaliti jednu iskru ljubavi. Zajedno sa sestrama iz zajednice i podršku župnika preč Marka Perić animirali su župljane u prikupljanju hrane, sredstava za čišćenje i drugih potrepština za Maglaj i Doboju.

Budući da je godišnji susret Prijatelja Maloga Isusa održan 24. svibnja u Sarajevu a na tom susretu nisu mogli sudjelovati Prijatelji Maloga Isusa iz Maglaja i Doboja, bilo je nemoguće doći iz poplavljenih gradova, stoga smo mi njima se uputili. Prijatelji za prijatelje.

Putem a osobito kako smo se približavali Maglaju vidjeli smo snagu vodene stihije, koja je iza sebe ostavila tone smeća, mulja i nereda svake vrste.

Dolaskom u Maglaj zatekli smo posljedice poplavljenog grada a kod ljudi doživjeli smo radost, snagu i vjeru koja daje nadu život se ponovno vraća, bit će opet dobro rekoše nam.

Ovi ljudi se ne predaju oni vjeruju, oni se nadaju a svima nama neka ne ponestane ljubavi i volje da činimo dobro.

s. Marinela Zeko

PRIJATELJ NAD PRIJATELJIMA

Imam jednog prijatelja, koji je prijatelj svih mojih prijatelja. Uz mene je uvijek kad god ja to hoću. Linija njegovog telefona nikada nije blokirana, kada ga nazovem On uvijek ima vremena da me sasluša. Moj poziv je uvijek dobrodošao i kod Njega ne postoji nezgodno vrijeme ni nezgodno mjesto. Kada mu okrenem leđa on ne objesi nos. Kada ga nagazim na jednu nogu, On me ne udari drugom. Kada ga zaboravim, On je tužan zbog mene, jer zna da ću pogriješiti bez njega...

Imam jednog prijatelja koji me toliko voli, da ja to ne mogu ni zamisliti – voli me najviše na svijetu, a ni moje prijatelje ne voli ništa manje nego mene.

On zna da ga ja volim i Njemu nikada nije dosta moje ljubavi mada je zahvalan i za najmanji iskaz moje pažnje.

Čudan neki prijatelj reći ćete, zar je uopće moguće da takav prijatelj postoji u današnjem svijetu?!

Da, postoji. To je prijatelj koji ima najljepše ime na svijetu. Svoje je ime krvlju ispisao u dubinu moje duše i zlatnim slovima utisnuo u moje srce.

Najslađe ime na usnama izrečeno najvećim žarom srca, ime nad svakim imenom.

Ako nakon ovog još niste pogodili ime mog prijatelja, zamolit ću ga da vam šapne na uho svoje ime.

Kad zapali tvoje srce plamenom ljubavi, biti ćeš siguran da je to **ISUS**.

Danijela De Micheli Vitturi

VJERUJ

Bez vjere, bez Boga, bez Isusa svoga
nemoj provesti ni jedan dan.

Vjeruj u Boga
i shvatit ćeš da nikada nisi sam.

Povjerovati moraš dok kasno ne bude
da je bezuvjetno, čisto, volim sve ljude.
Snagom istom kada te boli i mene boli,
jer ja sam samo Otac
koji svoje dijete voli.

Sam izabрати moraš put kojim
želiš da ideš,
zapamti samo je jedan
kojim k meni stižeš.

Stazom trnja ti trebaš poći,
pod teretom križa mnogo puta pasti.
Jedino tada k meni ćeš doći
„molim te nemoj tada odustati“.

Kada pomisliš da bih odustao,
sjeti se da je i Isus, tri puta pao.
Svaki put je ustao i
krenuo dalje zbog nas,
jer znao je da je u križu spas.

Cijeli svoj život provedi
slaveći križ i moga Sina muku,
a ja ću te onda na vratima raja,
dočekati raširenih ruku.

*Jadranka Knežević, PMI
Gromiljak*

BUDI SRŽ MOJA

Gospodine,
tako bih rado
izišla iz sebe,
ispraznila
nutrinu svoju,
da u srcu
napravim mjesta
Isuse za Tebe
i za ljubav Tvoju.

Bila bih
u sebi sa strane,
a da ti budeš
SRŽ MOJA,
sve dok mi duša
u ljubavi ne plane,
dok ne postanem
ISUSE,
potpuno Tvoja.

*Nedjeljka Andrić,
PMI Slav. Brod*

JEDINO KRIST

Na greškama svojim naučila sam ja,
kad potoneš u moru života,
jedino Krist za tobom mrežu baca,
čupa te iz valova i
vodi u sigurne luke val.

Snagom ljubavi liječi,
snagom dodira svog
jedini nađe put
do slomljenog srca tvog.

Na greškama svojim naučila sam ja,
kad odluta ovčica,
jedino Krist je traži
čupa iz trnja,
vraća je stadu svom.

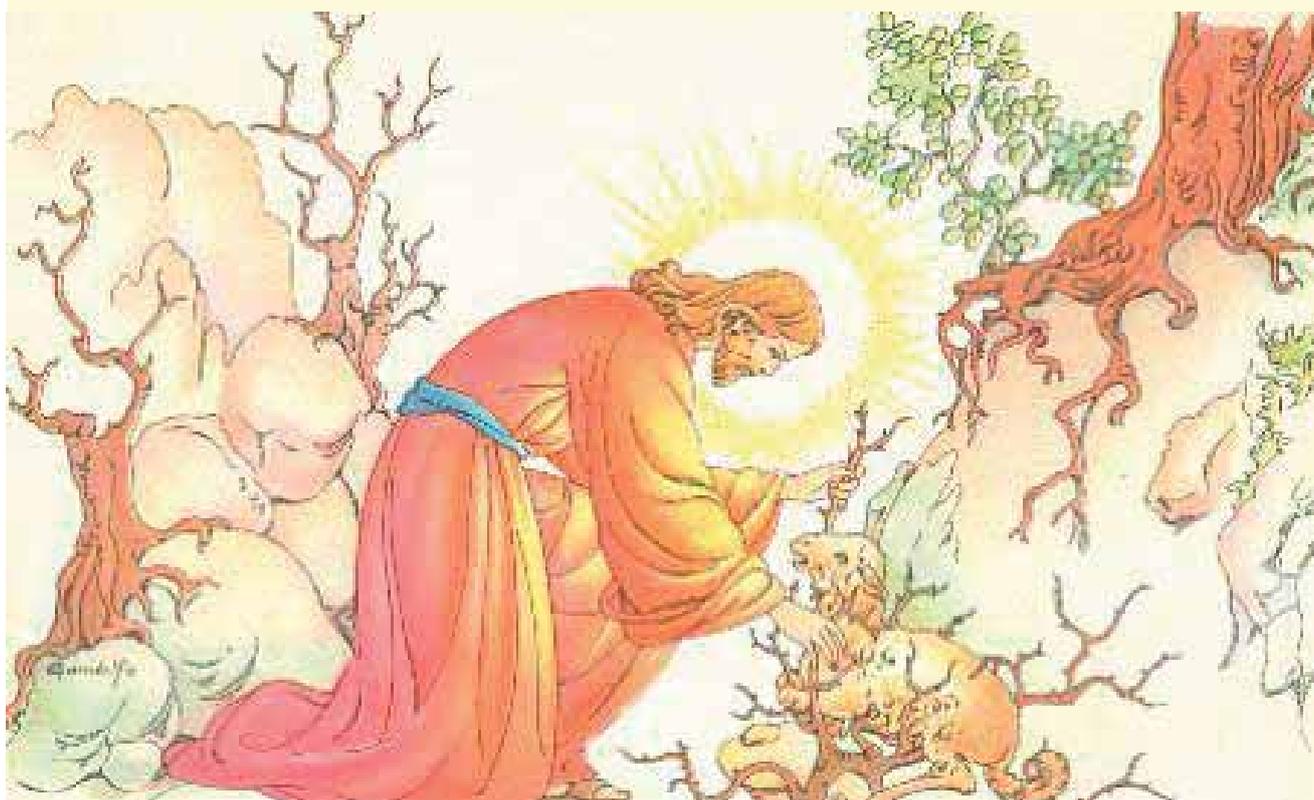
Snagom ljubavi liječi,
snagom dodira svog
jedini nađe put
do slomljenog srca tvog.

Na greškama svojim naučila sam ja,
Krist nikada ne ostavlja,
jedini za tobom ide do dna
čupa te iz ponora,
vodi gdje je sigurna obala.

Snagom ljubavi liječi,
snagom dodira svog,
jedini nađe put
do slomljenog srca tvog.

DOBRI PASTIR MOJ,
ŽIVI ČOVJEK I ŽIVI BOG.

*Jadranka Knežević, PMI
Gromiljak*

CRVENI MAKOVI

Crveni makovi
rado rastu
na poljima zlatnog žita.

Zašto baš u žitu?
I zašto su crveni?

U žitu rastu rado,
jer žito je KRUH ŽIVOTA.

Crveni su od ljubavi Božje
što raspeta na drvu križa
iz probodenoga Srca
na zemlju potekla je
i od nje makovi u žitu
k'o kaplje krvi svijetle,
dok im svaka latica pjeva:
"U slavu svetog Srca".

*Nedjeljka Andrić,
PMI Slav. Brod*

SVETI IVANE PAVLE II.

Po Kristovu križu ljubio si Crkvu.
I po Mariji, volio si cijelo svoje stado.
Sav svijet grlio si rado
uvijek po Kristu i nebeskoj Majci,
prepun dobrotive ljubavi.
Sveti Ivane Pavle Drugi,
uzor si mira, pravednosti,
uzor oprostjenja, blagosti.

Darovao si svijetu nepropadljivo blago.
SVETA OTAJSTVA SVJETLA
u Ružarij Gospin si utkao,
kao divna biserna zrnca vjere,
Sveti Ivane Pavle Drugi,
uzore življene vjere,
uzore Božje prisutnosti.

Kormilo Kristove lađe
kroz oluje burne čvrsto si držao.
Mnoge žrtve kršćanskoga svijeta
pod Marijin plašt stavljao,
u Njenu se pomoć vazda uzdao.
Majčinske milosti držao si lijekom,
jer Ona je vratarica Kristova Srca,
koje molitve Njene uslišava vijekom,
Sveti Ivane Pavle Drugi,
uzore nade, strpljivosti.

Tako si "radosni križonošo"
s Majkom Marijom
do dara svetosti stigao,
Sveti Ivane Pavle Drugi,
uzore dobrote, radosti.

Ponosni,
što živjesmo s tobom, sveče
zaufano molimo te mi:
"Sveti Ivane Pavle Drugi,
uzore bogoslovnih kreposti,
kod Božanskoga Sina Isusa,
zajedno s našom Gospom,
zagovornikom nama budi!"
Tako neka bude. Amen.

*Nedjeljka Andrić,
PMI Slav. Brod*

MOJA PRVA PRIČEST

Toga dana (18. 5.) obukla sam ujutro svečanu bijelu haljinu. Sestre i mama pomogle su mi oko uređivanja. Svi smo bili sretni zbog mene. Kada smo svečano ulazili u crkvu imala sam veliku tremu jer svi su gledali u nas. Pod misom sam bila mirna i sa nestrpljenjem čekala da po prvi put u svom životu primim Tijelo Kristovo. Nakon dugo vremena napokon je došao i taj svečani trenutak za koji smo se dugo pripremali. Kada sam došla pred svećenika mislila sam da će mi srce od sreće eksplodirati i prelomiti se na tisuću komadića. Primila sam Tijelo i Krv Kristovu. Osjećala sam se skroz drugačije. Isus, moj prijatelj posjetio je moju dušu. Od sada još više trebam paziti a svoje ponašanje kako ga ne bi namjerno uvrijedila. Na kraju mise moja me obitelj čekala pred crkvom. Svi su me poljubili, grlili me i čestitali mi. Nakon Prve Pričesti svake večeri volim ići u crkvu i primiti svoga prijatelja Isusa i reći mu kako je rekao Župnik: Kralju, ovo je srce za tebe!

Ana Pištelek, 3r OŠ A. Mihanovića

KRUH I VINO

Plod zemlje je kruh;
On nam jača duh!
Kruh Tijelo je Kristovo
Ono nas je u Crkvu pozvalo!
Vino rad je ruku ljudskih
Na veliku sreću svih nas.
Ono je nama donijelo spas!
Kruh na stolu pored vina
Znak su da je Bog poslao svojega Sina!
Kad se pred darovima molimo,
Pokazujemo koliko Boga volimo!
Kriste, kad si uskrsnuo,
Donio si spas sviju nas!

Barbara Crnjac, 3 f OŠ Retkovec

PROLJEĆE U MOM KRAJU

Proljeće je došlo u moj kraj, ali nije baš lijepo. Zaboravilo je što treba učiniti da bi bilo lijepo kao i u drugim mjestima. Jak vjetar odnio je popis stvari koje treba napraviti proljeće.

Za dva dana bijeli oblak je donio popis i rekao: Donio sam listu i sada je sve na svome mjestu. Prvo je trebalo probuditi drveće i potjerati pupove. Proljeće je uzelo zvono, zvonilo je i vikalo: Buđenje! Došlo je proljeće! A zatim: Pupajte, pupovi moji!

Slijedeće je trebalo rascvjetati proljetnice. Zazvonilo je i vikalo: Cvjetajte, lijepe proljetnice! Rascvjetane proljetnice su zijevale nakon dugog spavanja.

Treće na listi je bilo da se pozovu lastavice. Proljeće je dohvatilo megafon i vikalo: Lastavice, bez vas nema proljeća, vratite se! Lastavice su se vratile s isprikom da su imale malih problema na putu.

Proljeće je svakom zaselku napisalo pismo da počne sa sadnjom i sjetvom. Cijeli tjedan su se čuli bučni strojevi: brm, brm – drn, drn!

Zatim je proljeće reklo pticama da pjevaju stare serenade. One su to učinile. Tako je to proljeće bilo najljepše na svijetu.

Ante Mateljan, 3. razr. Košute

ZAŠTO JE MOJE SELO NAJLJEPŠE

Košute su lijepe, najljepše od svih sela i gradova. Zagreb, Split, Dubrovnik, to su veliki gradovi u kojima su kuće zbijene jedna do druge. A jedno malo selo Košute ima brda, polja i bistru rijeku Cetinu. Uz našu kuću su velike livade gdje se možemo igrati. To djeca u velim gradovima nemaju. Svaki zaselak u Košutama ima nešto posebno: Marići imaju hotel Mandu, a Mateljani frizerski salon.

Moje selo Košute ima crkvu, školu i vrtić Mali Isus koji smo pohađali moja braća: Ivan i Ante i ja. Tu su nas naše časne Marina i Zrinka učile pisati, čitati i crtati. Puno smo se igrali i pjevali. Pripremali smo priredbe i išli na izlete. Uz naš vrtić je i mala kapelica gdje smo se molili. Moja najdraža molitva je: Isuse maleni, prijatelju moj...

Ima i drugih lijepih sela u našoj Hrvatskoj, ali meni je Košute najljepše selo na svijetu.

Josip Mateljan, 1. razr. Košute

VRHOVNA UPRAVA DPMI

ODRŽANA SJEDNICA VRHOVNE UPRAVE DPMI

Vrhovna uprava Društva PMI održala je svoju redovitu godišnju sjednicu. 7. siječnja 2014. u generalnoj kući sestara služavki Maloga Isusa u Zagrebu, gdje se nalazi i sjedište VUDPMI.

Članice Vrhovne prave sagledale su plodni život i djelovanje DPMI u protekloj godini, te, u nadi i pouzdanju koje dolazi od Isusa iz betlehemske jaslje, usmjerile k njemu daljnje djelovanje i služenje Društva u Crkvi i svijetu.

Istaknule su kako su svakodnevne poruke pape Franje veliki izazov i poziv i članovima DPMI na autentično svjedočenje vjere i zauzeto služenje u Crkvi.

Zahvalne na svim primljenim milostima posredstvom Djeteta Isusa, nebeske zaštitnice Djevice Marije i sluga Božjega Josipa Stadlera, članice Vrhovnog vijeća svoju redovitu sjednicu završile su molitvom.

Važno je još spomenuti da su članice Vrhovne uprave boravile u generalnoj kući i nazočile na ispraćaju sestara Služavki Maloga Isusa u misije na Haiti.

VUDPMI

POZIV PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA NA POST I MOLITVU ZA NEROĐENU DJECU

Vrhovna uprava Društva PMI uputila je poziv svim PMI na korizmeni post i molitvu, sudjelujući u akciji „40 dana za život - Hrvatska“ koje je organizirala molitvena mreža mladih uz suradnju međunarodne inicijative *pro-life*. Ova inicijativa u koju je po prvi put uključena i u Hrvatska, trajat će od 5. ožujka do 13. travnja 2014.

Prijatelji Maloga Isusa pozvani su promicati kulturu života (usp. Statut čl. 5).

„Hitna je velika molitva za život, koja prolazi kroz čitav svijet! Neka se iz svake kršćanske zajednice, iz svake skupine ili udruženja, iz svake obitelji i iz srca svakog vjernika uzdigne zanosna prošnja Bogu, Stvoritelju i ljubitelju života. Sam Isus nam je pokazao svojim primjerom da su molitva i post glavno i najsnažnije oružje protiv sila zla i poučio je svoje učenike da se neki đavli ne izgone osim na taj način. Pronađimo poniznost i hrabrost molitve i posta, kako bismo postigli da snaga koja dolazi odozgor sruši zidove zabluda i laži, koji sakrivaju pred očima tolike naše braće i sestara pokvarenu narav postupaka i zakona protivnih životu, i otvori njihova srca naumima i nakanama nadahnutim na civilizaciji života i ljubavi.“

blaženi Ivan Pavao II., Evandjelje života, br. 10

Vrhovna uprava DPMI

ČESTITKA PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA ZA BLAGDAN BLAGOVIJESTI I PATRON DPMI

Živio Mali Isus!

Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Danas na blagdan Blagovijesti – Navještenja Gospodinova, rado upućujem svima vama svoju iskrenu čestitku, kako za sam blagdan, tako i za patron Društva *Prijatelja Maloga Isusa*.

Dok vam zahvaljujem na vašoj predanosti i svjedočanstvu služenja malenima u Crkvi, želim vam zahvaliti na vašoj iskrenoj suradnji s našom redovničkom zajednicom, iz koje je, poput mladice, niknula i vaša mlada zajednica DPMI.

Zahvalna sam Gospodinu i njegovoj Majci Mariji na svim milostima i darovima kojima su vas obdarili. Zahvalna sam što ste upravo vi izabrani da budete radosni navjestitelji Božje ljubavi u ovome svijetu. Svima vama molim Božji blagoslov na putu života i zaštitu nebeske Majke

Marije. U svim životnim potrebama pratio vas zagovor Djeteta Isusa i našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera.

Molim da se i u vašemu srcu neprekidno rađaju Božja Riječ i Božja ljubav, kako bi ih donosili svima kojima ste poslani i koji vas čekaju, sve do onih najusamljenijih koji žive na rubovima naših gradova i sela, na rubovima naših župnih zajednica.

Poput Marije, pođite i vi ususret potrebnima i donesite im Isusa, *blagu vijest*. Na putu toga poslanja, ostanite ujedinjeni u duhovnom zajedništvu i molitvi sa svojim zajednicama, kao i s pojedinim članovima Društva koji u skrovitosti svoga života služe i vrše svoje poslanje u Crkvi, u neznatnim krajevima naše Domovine, kao i izvan njezinih granica.

Dragi *Prijatelji Maloga Isusa*, neka vam je svima radostan i sretan blagdan *Blagovijesti*.

U ime Vrhovne uprave Družbe i Vrhovne uprave DPMI, pozdravlja vas sve i za vas moli, odana vam u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica Družbe i pokroviteljica DPMI

U Zagrebu, 25. ožujka 2014.

DAN MILOSRDNE LJUBAVI U DRUŠTVU PMI

Na sjednici Vrhovne uprave *Društva PMI*, održanoj 7. siječnja 2014. u generalnoj kući sestara *Služavki Maloga Isusa* u Zagrebu, razgovarali smo o novoj Apostolskoj pobudnici pape Franje *Evangelli Gaudium - Radost Evanđelja*.

Nadahnete Papinim poticajima i njegovim pozivom na novu evangelizaciju u Crkvi, odlučili smo da se u *Društvu PMI* posveti posebno jedan dan evangelizaciji. Geslo tog dana evangelizacije bilo bi „**Dan milosrdne ljubavi**“, a obilježio bi se **31. svibnja 2014.** na blagdan ***Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti***.

Učinimo sve kako bi da na taj Marijin blagdan Božje milosrđe došlo do što većeg broja ljudi, posebno do onih koji trpe, koji su osamljeni i ostavljeni.

Bit će to lijepa prigoda da svatko u svojim mogućnostima posvjedoči *Duhovna i tjelesna djela milosrđa* koja nam Crkva nalaže da ih činimo. Ona će biti istinska svjedočanstva puta nove evangelizacije PMI.

Vrhovna uprava DPMI

POZIV PRIJATELJIMA MALOGA ISUSA NA KRŠĆANSKU SOLIDARNOST

Imaj srce majčinsko prema bližnjem ...

Sluga Božji Josip Stadler

Vrhovna uprava Društva Prijatelja Maloga Isusa poziva sve članove Društva da se prema svojim mogućnostima uključe u svojim župskim zajednicama u akcije kršćanske solidarnosti i pomoći nastradalima od poplava u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Srbiji.

Neka nam Gospodin otvori srce i učini ga majčinskim prema bližnjima ...

Vrhovna uprava DPMI

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

VELIKO IME JOSIP STADLER

U provinciji Presvetog Srca Isusova i Marijina, 95. obljetnicu rođenja za Nebo sluge Božjega i našeg utemeljitelja Josipa Stadlera proslavile smo lijepo i svečano kroz tri dana. Uoči svetkovine Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, u našim većim zajednicama upriličeno je zahvalno klanjanje te meditativna večer koju je ovu prigodu pripremlilo Vijeće za duhovnost i promicanje baštine oca Utemeljitelja.

Samu svetkovinu Bezgrješne slavile smo u našim zajednicama i sa Prijateljima Maloga Isusa kao molitveni susret kojeg uobičajamo obilježavati kao Stadlerov dan. Prigodnu meditaciju za ovaj dan pripremlilo je Vijeće za apostolat zvanja i DPMI-a. Za grad Zagreb molitveni susret bio je upriličen u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi.

U ponedjeljak, 9. prosinca 2013. liturgijski smo slavile svetkovinu Bezgrješne moleći časoslov, sudjelujući u euharistijskom slavlju u kojem su se svećenici, uz Bezgrješnu, osvrnuli i na svetački život sl. Božjega Josipa Stadlera. Istog dana navečer u župnoj crkvi sv. Nikole u Bistri PMI-a i mladi župe sv. Pavla iz Zagreba izveli su igrokaz o sluzi Božjemu Josipu Stadleru.

Time smo zaključile ovogodišnju proslavu, okrijepile srca i probudile novu nadu.

PMI, Zagreb

BOŽIĆ U PODRAVSKIM SESVETAMA

„Isusovi prijatelji“ u župnoj crkvi Svih Svetih raspjevano su proslavili Isusovo rođenje, kao i prigodnim programom u školi i crkvi. Na sam Božić su tamburaši na misi svirali božićne pjesme sa velikim zborom, pod vodstvom s. Karmen Hajdinjak. Mali zbor „Isusovi prijatelji“ su za svoje župljane priredili božićnu priredbu u kojoj su sudjelovali učenici od 1- 8 razreda. Zorno su bili prikazani pastiri i kraljevi. Prvopričesnici su izveli uz pokrete pjesmu „Zvezdovid“. Na kraju su prigodnom pjesmom čestitali imendan župniku Krunoslav. Nakon programa župljani su nagrdili trud djece velikim pljeskom.

Iva Gašparov, PMI Podravske Sesvete

SVETOST OBITELJI NOSIO JE U SVOM SRCU

U susret Stadlerova 2014. u Slavenskom Brodu, kroz osobnu devetnicu, nižući zagovorne molitve Sluzi Božjemu Josipu Stadleru i meditirajući nad njegovim poticajnim mislima, s radošću sam iščekivala 24. siječanj, kada će mu se dostojanstveno proslaviti 171. rođendan i krsni dan. Dan, kada ga je Svevišnji odabrao i poslao kao svog poslenika u izgradnju Božjega Kraljevstva na zemlji. Veoma rano lišen roditeljske skrbi i ljubavi, jer se po volji Božjoj preseliše u vječnost, on Božji poslenik, poput sitnog gorušičinog zrna, uz veliku žrtvu izrastao je u „gorostasno

stablo obilato plodovima brižne ljubavi“, pod čijim je krošnjama, mnoštvo sirotana pronašlo pravu očinsku ljubav, zaštitu i svoj dom.

Razdoblje lijepog vremena zamijenio je kišni dan, tmuran i prohladan, pravi siječanjski. Vjetar sjeverac i susnježica ipak nisu obeshrabrili Stadlerove štovatelje da se u sedamnaestom satu toga petka okupe na Trgu Josipa Stadlera, da molitvom i pjesmom odaju počast *‘Diki našeg grada Broda i bosanskog vjernog roda, i da mole od Gospoda da mu vijenac slave poda’*. (A. N.)

U polumraku, oko Stadlerova spomenika urešenog cvijećem, župni vikar župe Gospe Brze Pomoći vlč. Damir Stanić brižno je palio i dodavao male lampione okupljenoj djeci, a oni ih s pažnjom slagali uokrug pridružujući ih već upaljenim velikim lampionima, stvarajući lijepi svijetleći vijenac u dva reda. Sestre Služavke Malog Isusa zagrebačke i sarajevske provincije kako su stizale, radosno su se međusobno pozdravljale, a tako i s predvoditeljem molitvenog susreta, mons. dr. Pavom Jurišićem. A on, nasmiješenog dobroćudnog pogleda, toplim riječima prihvaćao svaki pozdrav i kratki razgovor, pristajao i na poneko fotografiranje s djecom i sestrama. Zimsku večernju tamu prosijavali su titravi plamičci lampiona osvjetljavajući lik sluge Božjega koji vjerno obgrljuje dječicu. I činilo se, kao da se blaga toplina širila na prisutne. Kada su s. Monika i dječji zbor zapjevali lijepu i dragu pjesmu “Krist na žalu“, zanemarujući susnježicu i vjetrovitu hladnoću, svi okupljeni pridružili se zanosno pjevajući... *o, Bože, zar si pozvao mene, tvoje usne moje rekoše ime...*

Znakom križa započeo je predvoditelj: *„Draga braćo i sestre, nalazimo se u blizini mjesta rodne kuće, velikoga sina ove župe i grada i hrvatskoga naroda, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa, utemeljitelja Družbe SMI, Sluge B. Josipa Stadlera, na njegov 171. rođendan. Zahvaljujemo na daru njegova života, rođenja i krštenja, na obitelji u kojoj je došao na svijet i rastao u ovome gradu. Na svem njegovom daljnjem putu sazrijevanja, školovanja i pripreme za veliku misiju u službi Crkve na prostorima Bosne za rast Kraljevstva Božjega. Radi sve njegove vjernosti Kristovoj Crkvi, primjera koje je ostavio, te djela koja je učinio, molimo na ovome mjestu njegovih zemaljskih početaka i korijena, da bude uzdignut na čast oltara, te našim zagovornikom iz neba. Oče naš...“*

A onda iz dječjih grla zaorila se pjesma „*Bio je dječak*“ drage nam 100-godišnjakinje SMI s. Virgine Ninić, što ju srcem iznjedrila svom ljubljenom Utemeljitelju: *„ Josipe, o Josipe, slavonski naš cvijete, želimo te slijediti dobro brodsko dijete. Bio je dječak, bio je dječak, siromah al’ drag, Josip se zvao. Volio je Krista Isusa malog i njemu sve dao. Bio je dječak, bio je dječak, bez oca i majke, Josip se zvao. Volio je ljude bijedne i male, molio za pale. Bio je dječak, bio je dječak, čistoga srca, Josip se zvao. Volio je Crkvu k’o svoju majku, kao sreću rajsku. Josipe, o Josipe, slavonski naš cvijete, želimo te slijediti dobro brodsko dijete.“* A na ponosnom i nježnom

Stadlerovom liku kao da su radosno podrhtavale usne uz titraje plamičaka, a u njihovom odsjaju snježne pahulje se topile i caklile u njegovim očima.

U 18 h požurili smo u prostor župne crkve pod okrilje Nebeske Majke i zapjevali: *„Majko, posveti obitelji naše, daj da ih prožima ljubavi duh, neka se grijeha uvijek svakoga plaše, a Sina tvoga nek' jača ih kruh.“* Nastavilo se molitvom krunice radosnih otajstava predvođene SSMI, a kroz pjevane litanije nizali smo Našoj Gospi brze pomoći prelijepu molitvenu zazive ... *da nam vjera bude živa i prosvjetljena, da nam ufanje postane nepokolebljivo, da nam se ljubav usavrši, da ustrajemo u dobrim djelima, uzore kršćanskih majki, svjetlo kršćanskim očevima, zaštitnice mladeži, radosti čestitih obitelji...., moli za nas, moli za nas!*

I crkva se napunjala narodom Božjim. U 18,30 h započelo je svečano Euharistijsko slavlje uz predsjedatelja mons. Pavu Jurišića, župnika i dekana vlč. Ivana Lenića, mons. Stjepana Belobrajdića, vlč. Matu Matasovića i đakona vlč. Ivana Benakovića. U svom pozdravu župnik vlč. Lenić rekao je: *„Hodimo stopama životnih početaka najvećega sina naše župe i grada, Sluge Božjega J. Stadlera, o njegovom 171. rođendanu i krsnom danu. U svojoj obitelji zadobio je temelje svega čestitog i svetoga u svojoj osobnosti i to je nosio uvijek u svom srcu. Rado je propovijedao o obitelji i obiteljskom životu. Zato smo poželjeli da ovo Stadlerovo bude posvećeno obitelji i molitvi za naše obitelji. Pozdravljam već tradicionalno prisutnog mons.*

Pavu Jurišića, koji će nam i opet svojom homilijom približiti ovaj svijetli lik Sluge Božjega. Pozdravljam sve prisutne svećenike kod oltara i sve drage časne sestre SMI s Vrhovnom glavaricom Družbe s. Radoslavom Radek, te prov. poglavaricu sestara Uršulinki s. Jasnu Lučić koja se rado pridružuje ovom slavlju. Današnji dan je i ministrantski dan, jer ministrantsku službu napose stavljamo pod zaštitu ovoga slavnoga dječaka našega grada.“

Nakon kratkog pozdrava predvoditelja, župni pjevački zbor predvođen s. Monikom Zvonarek radosno je zapjevao *Gloria, gloria in excelsis Deo*. Osobitu čast imadoh u ovom veleslavlju, ispjevati prekrasan ps. 16. *Ti si Gospodine baština moja*, koji mi duboko dodiruje dušu. I našem dragom Stadleru Gospodin je bio baština i čaša... i svagda pred očima, jer mu bi zdesna da ne posrne. (usp. Ps. 16) Nakon Božje Riječi, vlč. Pavao nadahnuto je izlagao svoje promišljanje o obitelji citirajući znakovite dijelove iz nekoliko Stadlerovih poslanica u kojima uvijek posvješćuje da je obitelj jezgra svakoga društva i da je ustanova Božja koja prima toplinu i srdačnost od Boga, a to je milost. Ona je mjesto sigurnosti i ognjište ljubavi koje grije srce svakoga člana obitelji. Stadler upozorava da se odbaci laž, jer laž razara i upropašćuje obitelji. Zato treba govoriti samo istinu, jer obitelj je jedno tijelo i svi su udovi jedni drugima. I sv. Pavao u svojoj poslanici poziva na budnost osobito prema djeci, da očevi ne ogorčuju svoje djece, da ne klonu duhom. Obitelj je mjesto vjere i ako se ravna po Božjim zakonima, te ide putem zacrtanim po volji Gospodina Boga, steći će i vječno spasenje.

Kao spomen na Stadlerovo krštenje, uz škropljenje svetom vodom obnovili smo i svoja krsna obećanja. Na kraju mise, dok je kađena slika Sluge Božjega, zbor je pjevao pjesmu *Slugo Božji, Josipe (N.A.)* i izmoljena je molitva za njegovo što skorije uzdignuće na čast oltara. Mons. Jurišić pozvao je Stadlerove štovatelje da pojačaju svoje molitve, kako bi Otac nebeski učinio čudo po zagovoru Sluge Božjega i tako pokazao da mu je stalo da bude čašćen kao blaženik i svetac. Uz otpusnu pjesmu *Do nebesa nek' se ori naših grudi gromki glas, neka jeknu rajski dvori, nek' nas čuje Isus Spas...*, jedan dio vjernika se uputio svojim kućama, a prisutne SSMI, mladi i krizmanici okupili su se u dvorani Katehetskog Centra, gdje su se na zanimljiv način dodatno upoznavali s likom Sl. B. Josipa Stadlera, po promišljanju SMI s. Viktorije Predragović. Uz pitanja i odgovore, pa i nagrade, ovaj radosni skup okončao je slavljenički dan našeg vrlog sugrađanina i zagovornika u Nebu. Na odlasku svima je podijeljena sličica s kratkim životopisom i molitvom za uzdignuće sl. B. Josipa Stadlera.

Obogaćeni svim ovim proživljenim, ponijeli smo u svom srcu i pokoji plamičak ljubavi i odluke, štovati Srce Božansko i Majku Mariju, voljeti ljude i činiti dobro poput Josipa Stadlera, dragog sina našeg roda, miljenika od Gospoda. Gospoda,

koji mu je *pokazao* stazu života, *i sada uživa* puninu radosti lica Božjega, *Njemu s desna, blaženstvo vječno (usp. Ps 16.)*

I dok su snježne pahulje polagano prekrivale brodske ulice svojom kristalastom bjelinom, na Trgu Josipa Stadlera, poput mnoštva ražarenih žižaka treperili su upaljeni lampioni, dugo u noć, produžujući svoj plam i još koji dan poslije, podsjećajući na ovo Bogu zahvalno slavlje za dar Sluge Božjega Josipa Stadlera, prepunog sebe-darne ljubavi prema Bogu i čovjeku.

Nedjeljka Andrić, PMI Slavonski Brod

KRAŠIĆ SE POSEBNO RADUJE

Na Svijećnicu, u crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću, svečanim Euharistijskim slavljem započela je **Devetnica** za proglašenje svetim našeg blaženika Alojzija. S velikom radošću i mi Prijatelji Maloga Isusa molitvom, pjesmom i otvorenim srcem u zajedništvu s hodočasnicima koji su došli sa svojim svećenicima iz raznih dekanata, molili smo Nebeskog Oca za uslišanje naše molbe.

Vrijeme, iako pro hladno, bilo nam je naklonjeno, pa smo gotovo svaki dan vani na "Stepinčevoj poljani" molili Križni put s domaćim vjernicima i hodočasnicima koji su se svakodnevno u lijepom broju pridružili iz svojih župa. U ponedjeljak su se priključili hodočasnici župe Sveti Križ Začretje, njih oko 250. U utorak oko 130 iz župe Sv. Klara, Zagreb, u srijedu oko 100 iz župe Barilovečki Cerovec i zbor župe Sopot iz Zagreba. U četvrtak Dugoselski dekanat - njih oko 350 uvijek vjerni hodočasnici Blaženom Alojziju. U petak Ozaljsko - Lipički dekanat 150. Subota Karlovac i Duga Resa oko 300 - pješaka 50 i 250 koji su stigli autobusima i automobilima. Znatno broj hodočasnika dolazio je i iz Slovenije sa svojim svećenicima u devetnici za Stepinčevo. Nedjelja navečer oko 300 - krizmanici i roditelji Jastrebarskog dekanata. Svetu Misu predvodio je pomoćni biskup zagrebački mons. Mijo Gorski.

Dobrotom Župnika i župljana svi hodočasnici su bili i počašćeni nakon Misnog slavlja gibanicama, kobasicama, kuhanim vinom i sokovima u čemu su sudjelovali svojim doprinosom i Prijatelji Maloga Isusa.

U ponedjeljak 10. veljače na Stepinčevo, svečanom Svetom Misom uz sudjelovanje oko pedesetak svećenika proslavljen je spomendan blaženog kardinala Alojzija Stepinca. U prepunoj crkvi hodočasnika, svečano misno slavlje predvodio je postulator Blaženikove kauze, mons. dr. Juraj Batelja. U propovijedi je naglasio snagu svetačkog, mučeničkog lika Blaženika, kojem smo se došli moliti, ali i za kojeg smo svi zajedno molili da se Bog proslavi u svojim svetima i po našem Kardinalu Alojziju. Mi Prijatelji Maloga Isusa iz Krašića vjerujemo i molimo da će našeg blaženika što skorije slaviti cijela Crkva kao sveca.

Navečer je bila Sveta Misa koju je predvodio naš velečasni Dragutin, a u svečanosti su sudjelovala domaći vjernici, sva školska djeca sa svojim roditeljima i učiteljima i puno hodočasnika, posebno mladih, koji radi radnog odnosa ili svojih obaveza nisu mogli prisustvovati poldanjoj Svetoj Misi.

Zahvalnog srca i ispunjene duše, s pjesmom **Tebe Boga hvalimo**, zaključili smo devetnicu za proglašenje svetim našeg dragog Alojzija čijem zagovoru se svi preporučujemo.

Posebno nas je obradovala i ohrabrila vijest koju su donijeli crkveni i svjetovni mediji da je prefekt Kongregacije za kauze svetaca kardinal Angelo Amato, predvodeći na blagdan bl. Alojzija Stepinca 10. veljače svečano euharistijsko

slavlje u crkvi sv. Jeronima u Rimu započeo homiliju: "U petak popodne izvijestio sam Svetoga Oca da su liječnici ocijenili kao znanstveno neobjašnjivo navodno čudo koje je predstavila Postulatura za kanonizaciju blaženog mučenika Alojzija Stepinca, kardinala i nadbiskupa zagrebačkog." Kardinal Amato je kazao da se papa Franjo, čuvši tu vijest, silno razveselio te da mu je rekao da je kao mladić u Argentini sa zanimanjem i zauzetošću pratio zbivanja oko hrvatskog mučenika, iznoseći njemu nepoznate detalje.

Krašić se posebno raduje. Mi Prijatelji Maloga Isusa i dalje molimo i pozivamo sve Prijatelje Maloga Isusa na molitvu kako bi se što prije dogodila ova proslava na čast Tri puta Svetomu Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetom od koga je i u kome je sva svetost i proslavi se u blaženom Alojziju podarivši ga cijeloj Katoličkoj Crkvi kao sveca i moćnog zagovornika u svakoj potrebi.

Marija Stepinac, PMI – Krašić

SUSRET ANIMATORA DPMI-a ZAGREBAČKE PROVINCIJE

U subotu 15. veljače 2014. održan je susret animatora DPMI-a u Zagrebu samostan Antunovac, Nova ves 55. Susretu su bili prisutni animatori iz Kloštra Podravskog, Krašića, Podravskih Sesveta, Pitomače, Zagreba: župa Retkovec, Maksimir, Stenjevec i Nova ves.

Okupljanje je bilo u Stepinčevoj katedrali uz osobnu molitvu na grobu bl. Alojzija Stepinca te smo sudjelovali na svetoj Misi.

Oko 10,00 sati dolazimo u samostan Antunovac gdje poslije tople okrijepe počinjemo sa današnjim radom. Voditeljica susreta s. Emanuela Pečnik, nas uvodnom riječju upoznaje s tijekom i radom susreta.

Tema današnjeg susreta: **Biblijska mjesta kao izvor duhovnosti PMI** izlagala je s. Viktorija Predragović.

S. Viktorija nam je na slikoviti način iznijela razmišljanja o Isusovu putovanju kroz domovinu: Nazaret, Betlehem i Egipat. Sva Isusova putovanja se ne dešavaju slučajno već nas potiču na razmišljanje.

Putovanje i život u Nazaretu nas potiče na razmišljanje od same Blagovijesti, kako Bog kuca na vrata moje slobode i želi ulaziti u moj život, dolazi nenametljivo, tajanstveno u tišini. Samim činom krštenja postajemo Božjim djetetom i u tom Duhu treba živjeti. Nije dovoljno čuti Njegovu Riječ treba je i prihvatiti, treba je poslušati i dozvoliti da nađe put do mog srca.

Betlehem je mjesto na kojem Bog pokazuje koliko je daleko sprema ići u svojoj brizi za čovjeka, svjestan je da nije bio prihvaćen prije rođenja, ne pripada u svijetu velikih, on ne postavlja uvjete, samo želi biti željen...

Betlehem je mjesto providnosti, mjesto bezuvjetne ljubavi

vi, mjesto radosti i iskrenog traženja Boga, od priprostih i jednostavnih srdaca, kuća kruha za potrebite....

Egipat pruža Isusu utočište, zemlja obilja, zaštite i sigurnosti. Isus nas vodi iz „OTUĐENJA“ u domovinu, mjesto gdje tražimo utjehu, može biti naše sklonište, može biti i stranputica u našem životu koja nas dovodi do pravog našeg središta.

U životu svakog od nas postoji „NAZARET, BETLEHEM I EGIPAT“.

Nakon izlaganja s. Viktorije animatori su formirani u tri skupine. Svaka grupa je dobila temu i nekoliko pitanja. Budući da u životu svakog od nas postoji Nazaret, Betlehem i Egipat došli smo do raznih pitanja i odgovora:

- Poznajem li Božje poruke u svom životu i kako na njih odgovoriti?
- Odvajam li dovoljno vremena u svom životu za Boga: Euharistija, Molitva, Sveto pismo?
- Koliko gorljivo tražim Boga u svom životu kao i odgovore na životne situacije?
- Tražim li ponekad rješenja za svoje životne teškoće na pogrešnim mjestima?
- Imam li iskustvo izgubljenosti i povratka u Očev dom i kako danas gledam na to?
- Je li moje srce osjetljivo za one kojima treba pomoć i utjeha? Mogu li još i više učiniti?

Osobnim osvrtima, timskim radom iznijeli smo svoja vlastita razmišljanja.

Slijedila je Molitva srednjeg časa i krunica Malom Isusu u samostanskoj kapeli. Duhovno obogaćene i okrijepljene pozvane smo na ručak kojeg su pripremile sestre.

Nakon ručka nastavile smo s radom:

Duhovna priprema za slavlje godišnjeg susreta **DPMI-a zagrebačke provincije PMI pod zastavom Srca Isusova**

Godišnji susret ćemo slaviti 7. lipnja 2014. u Popovači.

Donijeli smo konkretne zaključke oko organizacije godišnjeg susreta PMI-a zagrebačke provincije i podijelili određene zadatke.

Slijedeći susret zakazan je za 10. svibnja 2014. pod nazivom Stadlerovim stopama po Zagrebu.

Susret smo završile s pjesmom „Prijatelju malenih“, te u radosnom raspoloženju otišli svojim domovima.

ŽIVIO MALI ISUS, UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Mirjana Džajo, PMI Sv. Ivan Krstitelj Nova ves, Zagreb

PROSLAVA BLAGOVIJESTI, PATRONA DRUŠTVA PMI U ZAGREBAČKOJ PROVINCiji

U utorak, 25. ožujka Prijatelji Maloga Isusa osobito su se radovali slaveći svoj patron Društva kao članovi svojih župnih zajednica. Toga dana započeli su i veliku deveticu Božiću. Samom danu slavlja prethodila je trodnevna duhovna priprema koju je osmislila Vrhovna uprava Društva.

Svakog dana Prijatelji Maloga Isusa, okupljeni u svojim župnim crkvama ili samostanskim kapelama, ponirali su u otajstvo Utjelovljenja razmatrajući zazive molitve Anđeo Gospodnji.

Molitvene susrete animirali su animatori i sestre koje djeluju po župama. Duhovni hod bio je bremenit poticajima. Svatko je u svoje srce, kao Marija, pohranio mnogo toga što će, uz pomoć i svjetlo Duha Svetoga u svoje vrijeme uroditi rodnom u mnogovrsnim oblicima apostolata.

Blažena Djevica iz Nazareta, naša zaštitnica, vazda nas svojim majčinskim zagovorom brani kako bi uvijek bili djeca svjetlosti, Ocu na slavu i bližnjima na radost. Koliko je u duhovnu pripremu i u samo proslavu Blagdana uloženo truda, govore i fotografije.

Sestra SMI

NA SLOBODU POZVANI

U danima 26. i 27. travnja grad Dubrovnik, grad slobode, vrvio je mladošću i šarenilom, koje je u trenu preplavilo sive i kišne ulice grada. Naime ovoga puta svi su sudionici imali šarene majice koje simboliziraju slobodu i jedinstvo.

Dubrovački biskup Mate Uzinić poručio je mladima: " Za slobodu vas Krist oslobodi!" Ova poruka odlično se uklapa u samu povijest Dubrovnika koji nam je poznat kao grad koji je unatoč napadima uspio sačuvati svoju slobodu.

Nakon Euharistijskog slavlja uputili smo se u obitelji ili škole kako je već tko bio smješten. Navečer je u Starom gradu pripremljen prigodan program za druženje uz duhovnu glazbu i razgledavanje grada. U ponoć ispred katedrale sv. Vlaha dočeka-

lo nas je iznenađenje. Malo prije ponoći nekolicina mladih dobila je šarene balone koje nisu smjeli pustiti da odlete. U ponoć dvojica službenika gorske službe spustili su se niz toranj i pritom izvjesili slike pape Ivana Pavla II i Ivana XXIII. koji su toga vikenda u Rimu proglašeni svetima.

U nedjelju smo se družili sa domaćinima, međusobno se upoznali te imali svečanu misu u župi domaćina. Nakon ručka uputili smo se kućama te na dugom putu u srcu prebitali događaje i izmijenili iskustva sa susreta.

Hm! Na slobodu pozvani! O slobodi je pisao i sv. Pavao. Vrijeme je da nakon ovog susreta opet uzmemo u ruke poslanice i zahvatimo u dubinu dara slobode!

Idući susret održat će su 2017. god. u Vukovaru.

Sudionici susreta, PMI

MOJ KORAK STADLEROVIM STOPAMA PO GRADU ZAGREBU

Naš treći susret animatora DPMI-a zagrebačke provincije u ovoj pastoralnoj godini započeo je u prelijepoj bazilici Srca Isusova u subotu 10. svibnja na dan kada u domovinskoj Crkvi slavimo spomendan bl. Ivana Merza (čiji se posmrtni ostaci čuvaju u toj Bazilici). Sakupljeni u zajedništvu, prisustvovali smo svetoj Misi u 8:30.h. Poslije smo otišli na Blaženikov grob, gdje smo svaki ponaosob, uputili molitve Bogu, po Njegovu zagovoru. U predvorju crkve, pozdravili smo se s dr.sc. Agnezom Szabo, koja nam je animirala prijepodneveni dio susreta.

Nakon uvodnih riječi i mnogih važnih detalja vezanih za baziliku Srca Isusova, uputili smo se pješice, kako je i planirano, pod vodstvom iskusne Povjesničarke, ulicama Zagreba, i slušali s punom pažnjom dragocjene informacije, vezane uz Stadlera, ali i ostalih značajnih podataka, koje je ona „sipala kao iz rukava“. Divno je bilo hodati u svijesti da je tim ulicama hodio sluga Božji... Hm, moj korak Stadlerovim stopama po gradu Zagrebu?! Tako smo upoznati sa književnim Društvom sv. Jeronima na Tomislavovu trgu, s kojim je usko surađivao Sluga Božji Josip Stadler. Nadalje, došli smo do Palače Hrvatskog sokola (lijevo od HNK), gdje se održavao Prvi hrvatski katolički kongres, gdje je govorio nadbiskup Stadler. Zatim smo došli do samostana sestara Milosrdnica, u Frankopanskoj ulici i u crkvi posvećenoj sv. Vinku Paulskom, također nam je održala g. Agneza zanimljivo kratko predavanje. Tako smo saznali da je u sastavu zgrade samostana, bilo uredništvo Glasnika sv. Josipa, kojega je besplatno uređivao Sluga Božji, Stadler, sve do odlaska u Sarajevo, 1881. g, a koji i danas izlazi u Karlovcu. Iz Frankopanske smo krenuli Mesničkom ul. na Gornji grad. Usput smo čuli, da se u ulici Tuškanac, br.1 (nekad Streljačka ul.) nalazila do 1927., velika palača Streljane, u kojoj je Stadler za vrijeme Prvog katoličkog kongresa 1900., održao znameniti govor u kojem izražava čežnju da se Bosna i Hercegovina sjedini s materom zemljom, na što je nastalo klicanje; „Živila Bosna hrvatska“, i također je zaželio, što se tiče vjere i biskupa, da Bog dade Hrvatskoj mnogo pametnih, mudrih i pobožnih biskupa... Uz ovacije Stadleru, složno se i gromko zapjevala „Lijepa naša domovino“. Nakon toga, politički napadi na Stadlera išli su do te mjere, da se tražila njegova ostavka.

Nastavili smo do crkve sv. Katarinine na Gornjem gradu (koja je bila zatvorena), u kojoj je Stadler mnogo puta služio misu, kao i u crkvi sv. Marka, a koja je nakon njegova odlaska u Sarajevo, ukrašena grbovima Trojedine Kraljevine. Prebogata znanjem, povjesničarka dr. Szabo, nam je ukazala na klasičnu gimnaziju, koja se nalazi pored Katarinine crkve, u kojoj je Stadler bio i kateheta (u prizemlju), a na 1. katu bilo je od 1974., Sveučilište, na kojem je Stadler bio profesor i dekan do svoga odlaska u Sarajevo. Tada smo krenuli prema Kamenitim vratima, kroz koja je često prolazio i sluga Božji Josip Stadler, i pozdravljao Gospu i nastavili put prema katedrali. Obzirom na vrijeme koje nam je počelo odmicati, nismo se navratili u katedralu. Nismo se zaustavili niti pored sjemeništa i nekadašnje bogoslovije, gdje je Stadler bio nadstojnik i profesor. Također nismo stigli u Muzej Bl. Stepinca, ostalo je još i nadbiskupsko sirotište u Vlačkoj ulici, gdje je Stadler boravio kao gimnazijalac, uz potporu Haulika i na koje sirotište, čuva uspomenu, crkvica sv. Martina, odakle je Stadler pošao u Rim na studije, gdje je završio dva doktorata.

Po dolasku u samostan Antunovac, ugodno je bilo ući u sobu za sastanak u kojoj je uvijek sve lijepo uređeno i osmišljeno. Tako se uz prelijepi aranžman, isticao pano sa fotografijama iz našeg djelovanja i druženja. Nastavili smo sa radom, t.j.

naša Profesorica, bez ikakvih znakova umora, nastavila je izlaganje *Prijatelji Maloga Isusa pod zastavom Srca Isusova*.

Kada je stigao u Sarajevo, nije bilo ničega, ni crkve ni župnog dvora i tada odlučno rekao: „Stati pod zastavu Srca Isusova“, koja stalno posvješćuje i poziva na poniznost i uzdanje u pomoć Milosrdnog Srca Isusova. Budi skroman, i imaj toliko koliko ti treba za život, dijeli sa bližnjim sve! Kada je izgradio katedralu, odmah ju je posvetio Srcu Isusovu i Marijinu, i to je ujedno prva i najveća crkva posvećena Srcima Isusa i Marije... Prije ručka, slijedila je molitva u kapeli, koju je sa nama molio domaći župnik vlč. Alojzije Žlebečić, te svim animatorima predao blagoslovljene medaljice Djeteta Isusa, znak PMI-a. Nakon ručka, oprostili smo se od naše profesorice po-

vijesti dr. Agneze Szabo, te smo prionuli uz drugi dio našega rada. Slijedio je izbor za članstvo u VUDPMI-a. Animatorice koje nisu iz Zagreba, odmah su predložile da se njih izuzme u izboru, jer im je problem iz udaljenosti dolaziti u Zagreb. Tako je nakon regularnog glasanja, kojem je predsjedala s. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica, na zadovoljstvo sviju, opet izabrana g. Ivanka Novak, koja je do sada obnašala dužnost tajnice Društva. Konstatirali smo, da je to zapravo i nagrada za nju, jer je ove 3 godine zaista naporno radila, pa zaslužuje sada i plodove toga rada. Svi smo joj, zadovoljni izborom, čestitali i nastavili sa radom, dogovorom oko detalja slavlja godišnjeg susreta.

dala s. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica, na zadovoljstvo sviju, opet izabrana g. Ivanka Novak, koja je do sada obnašala dužnost tajnice Društva. Konstatirali smo, da je to zapravo i nagrada za nju, jer je ove 3 godine zaista naporno radila, pa zaslužuje sada i plodove toga rada. Svi smo joj, zadovoljni izborom, čestitali i nastavili sa radom, dogovorom oko detalja slavlja godišnjeg susreta.

I spontano se javi pjesma u srcu;

*Budi mi prijatelj,
kroz život vodi me ti,
u srcu mome Isuse,
ja ću te čuvati...*

Uz radosne pozdrave, zahvalni predanim sestrama, naš formativni susret, uspješno je završio!

Marija Lukač, animatorica PMI

(NE)VIDLJIVI SVJEDOCI

U Nadbiskupskom pastoralnom institutu u Zagrebu 22. svibnja 2014. održala se po 34. put tribina “Jedinstvo u različitosti”. Domaćini su bili Prijatelji Malog Isusa, a tema “(Ne)vidljivi svjedoci”. Gosti, tj. svjedoci vjere bili su gđa Kathlen Ann Thompson, po zanimanju glumica i gosp. Branimir Reiter, mladić koji je od rođenja u kolicima. Svjedočenja su bila vrlo zanimljiva i poučna.

Gospođa Thompson je naglasila važnost darova poniznosti, mudrosti i znanja koje je od svog obraćenja u 37-oj godini koristila kao putokaz u radu i povezanosti s Bogom. Započela je izlaganje opisom iz Starog zavjeta kako je Bog navodio nadarene ljude da uredi mjesto susreta s Bogom “šator Božji”. Upute su bile vrlo precizne. Dao im je dimenzije, boje i materijale koji se trebaju koristiti. Bog je veliki graditelj i točno izražava želju i vodi ispunjenju, a mi u slobodi slušamo i vršimo Njegovu volju koja je u konačnici za naše dobro. Bio mi je čudan uvod, ali pažljivo slušajući, shvatila sam da je Bog graditelj svega u našim životima. U Bibliji su smjernice za naš život i ako po njima živimo nećemo odlutati i pogriješiti.

Navela je i druga mjesta iz Svetog pisma, odlomak iz *1 Kor.* bio joj je putokaz da sjedini duh i um u ljubavi s Bogom, da moli duhom i umom. Za kraj je navela riječ o posluživanju sv. Petra apostola iz njegove poslanice. Odlomke koje je navodila potražila sam kod kuće i u svojoj Bibliji i vidjela sam da su i u mojoj Bibliji posebno označeni što me je dodatno uzbudilo.

Gđa Thompson je tako moćno svjedočila Riječ Božju da se iz svega toga jasno vidi put obraćenja, rada, molitve i korištenja glumačkog dara na slavu Bogu. Iako je grijehom, jer se bavila okultnim, odlutala od Gospodina, vratila se tražeći Božji poziv. Upravo je Riječ Božja ključ životne radosti.

Drugi svjedok vjere je gospodin Reiter koji je svoje izlaganje temeljio na ljubavi. Rekao je da je svoj 18. rođendan proveo sam u mračnoj sobi bez prijatelja i bez ljubavi. Kad sam to čula oči su mi se napunile suzama, a puno nas je koji smo doživjeli takav osjećaj. Mora nas to taknuti do dna duše da budemo konačno svjesni da nas Bog voli ma kakvi god mi bili, a jedini je uvjet vjerovati i prepustiti se milosti apsolutne ljubavi, kao što je to učinio gospodin Reiter. Gospodin ga je dotaknuo u 20-toj godini u Međugorju. Shvatio je da je prava ljubav Bog koji napaja naše duše i čisti nas od svega što priječi da budemo sretni. Svi, ali baš svi, možemo biti sretni jer smo svi ljubljani od apsolutne ljubavi.

“Gospodin ne postupa s nama po našim grijesima niti nam vraća po našim krivnjama,” kao što kaže Psalam 103. Svaka riječ koju nam je Bog izgovorio vodi nas k njemu i zato moramo čitati Riječ Božju i oslušivati što nam govori. Bog se obraća meni i tebi na isti način u ljubavi. Ako otvorimo svoje srce Duh Sveti će nas voditi, a onda stvarno ne trebamo brinuti kamo idemo i što će se dogoditi.

Ovu tribinu sam doživjela kao djelo Božje i vodstvo Duha Svetoga. Molitveni domaćini (kako to zovu organizatori tribina) ovaj put bili su PMI iz zagrebačkih župa. Tribinu smo molitveno animirali na samom početku. Negdje na sredini i na samom kraju pjesmom smo obogatili iznesena svjedočenja. Nisam planirala taj događaj, a evo ispunjena sam ljubavlju jer sve prepuštam Gospodinu koji nam se približio u Malom Isusu, toj velikoj ljubavi. Mali Isus i mi njegovi prijatelji bili smo domaćini ljubavi! Na ugodnom domjenku nakon tribine Bog nas je u zajedništvu također ispunio svojim blagoslovom. Živio Mali Isus!

*Mirjana Džaja, animatorica PMI-a župe Uznesenja BDM,
Stenjevec - Zagreb*

DAR ZA ROĐENDAN CRKVE

U mjesecu lipnju, na Stadlerov dan, 8. lipnja, na dan kad smo kao cijela Crkva slavili svoj rođendan – na svetkovinu Pedesetnice u župnoj crkvi sv. Pavla apostola u zagrebačkoj Dubravi, na kraju sv. mise za djecu, svoj okupljenoj zajednici darovan je jedan osobit dar. Predstavljena je slikovnica *Josipov dnevnik očima služavke*. Tekst je napisala s. Viktorija Predragović, a ilustracije su na svoj originalni dječji način izradile djevojčice, učenice 3D OŠ Retkovec: Tina Lujić, Tiana Čačić, Marija Jurić, Lorena Friganović, Anastasia Antea Predovan i Lucija Čular, pod vodstvom svoje učiteljice gđe Karmen Jurčević, članice DPMI-a.

S velikom radošću, u ime sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije, s. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica, uputila je riječi zahvale ponajprije dobrome Bogu, a potom svima prisutnima koji su doprinijeli ostvarenju ovog lijepog djela. Djevojčice ilustratorice, sa svima prisutnima podijelile su radost i otkrile neke detalje kako je nastajalo ovo njihovo djelo. Uz ilustratorice, riječi divljenja, zahvalnosti i velikog zadovoljstva izrekla je i učiteljica mentorica, gđa Karmen Jurčević. Promociju smo okrunili čitanjem jednog odlomka iz slikovnice te pjevanjem pjesme s. Virgine Ninić *Bio je dječak*.

O samoj slikovnici autorica, s. Viktorija Predragović je napisala:

U tekstovima koji se nalaze zapisani u zamišljenom „Josipovom dnevniku“, pokušala sam proživjeti, shvatiti, zamisliti i barem djelomično „dotaknuti“ onaj, manje poznati dio života sl. Bož. Josipa Stadlera; a to je njegovo djetinjstvo. Upravo je ono „ključ“ u kojem možemo otkrivati njegovu osobnost, duhovnost, vrline. Tu, u obiteljskom gnijezdu, Josip je dobio temelj na kojem će kasnije revno „graditi“ svoju osobnost i svoj život.

Ovdje navedeni, značajni događaji iz života malog Josipa, a i svakog djeteta, vjerujem da će i djeci i odraslima „približiti“ i probuditi znatiželju za daljnje upoznavanje i otkrivanje ovog velikog i svetog čovjeka.

Želja mi je da, čitajući ove retke doživite „dah“ svetosti kojim zrači život Josipa Stadlera, ali i neizostavnu Božju brižnost i prisutnost u životu svakog čovjeka.

SPLITSKA PROVINCIJA

BOŽIĆNI KONCERT U TRILJU

U ponedjeljak 22. prosinca 2013.god., u crkvi Sv. Mihovila održan je koncert mješovitog zbora župe Sv. Mihovila, pod vodstvom s. Zdenke Tomas. Koncert je bio pod nazivom „Došli smo vas pohoditi“.

Zbor je koncert započeo sa upaljenim svijećama u rukama i pjesmom “Visom le-teć ptice male” i završili ga pučkim kolendama na oduševljenje publike. Svi prisutni su uživali u izvedbi božićnih pjesama i pučkih kolendi. Publika je svojim pljeskom pokazala svoje oduševljenje, a članovi zbora na kraju koncerta su ih častili kolači-ma, suhim smokvama, raznim slasticama, sokovima, vinom, rakijom...

PMI, Trilj

DODJELJENE GODIŠNJE NAGRADE ZA RAZVOJ I PROMOCIJU VOLONTERSTVA „Vinka Luković“

Povodom 5. prosinca koji se u svijetu obilježava kao Međunarodni dan volon-tera, u Sveučilišnoj knjižnici u Splitu održana je svečana dodjela godišnje nagrade za razvoj i promociju volonterstva „Vinka Luković“. Ovogodišnji dobitnici su Dom za odrasle Sv. Frane iz Zadra, Gradska knjižnica Zadar te Škola za dizajn, grafiku i održivu gradnju Split.

U spomen na Viku Luković, godišnja nagrada koja nosi njezino ime ustanovljena je kao znak javnog priznanja pravnim osobama za iskaz i doprinos razvoju volon-terstva i volonterskih aktivnosti. Savjet volonterskog centra Udruge Mi ove godine nagradu je proširio na područje četiri županije (Zadarsku, Šibensko-kninsku, Du-brovačko-neretvansku i Splitsko-dalmatinsku), a njenoj dodjelom želi se oživjeti i trajno sačuvati uspomena na jedinstven lik i djelo Splićanke „tete Vinke - velike vo-lonterke i humanitarke“. Dodijeljena su i priznanja za 41 volontera i 19 podupirate-lja i voditelja volontera iz četiri južne županije. Svečanost je okupila predstavnike organiza-cija civilnog društva, javnog sektora te mno-gobrojne volontere. Učenica Druge gimnazije Split, Antonela Barun jedna je od dobitnica priznanja za volonterski rad kao i voditeljica PMI-a prof. s. Dolores Brkić.

Marin Mrsić, Druga gimnazija Split

IZOBRAZBA SRCA

Na prvu subotu dana 1. veljače 2014. sestre voditeljice skupina PMI-a i njihovi animatori imali su u samostanu sv. Rafaela u Solinu svoj duhovno-edukacijski dan koji je bio tematski obilježen „Izobrazba srca.“ Susret i radni dan organizirala je, osmislila i pripremila Pročelnica za PMI-a s. Dolores Brkić uz podršku vijeća PMI-a.

Zadivljujuće je bilo to što je bilo ružno vrijeme (ako tako možemo reći), a 90% pozvanih je bilo nazočno. Započeli smo jednim neobično-kreativnim predstavljanjem uz simboliku „Božjeg bisera.“

Oснаžili smo se molitvom, pjesmom zazvali Duha Svetog, razgovorom se podružili, zajedništvo podržali, zatim zastali, utihnuli... Započelo je duhovno educiranje za IZOBRAZBU SRCA koju nam je održao VJERNIK (kako ga je predstavila s. Dolores) don Vedran Torić, profesor hrvatskog jezika u Nadbiskupskoj Gimnaziji i župni vikar u župi sv. Križa u Splitu.

Don Vedran nam je za uvod pročitao Božju Riječ iz Ivanova Evanđelja: „Vi ste prijatelji moji...“ nazvao je učenike „jer Vam priopćih sve što sam čuo od Oca...“

Prijateljstvo je obostrano. I Isus nas zove prijateljima. On nas ljubi do smrti. Koliko puta smo ga zatajili (kao Juda... Petar...)? Mi bi Isusa trebali više poznavati. On, naš prijatelj za nas umire... daje život. Posljednju riječ koju je Isus uputio Judi bila je – PRIJATELJU. Petar se ipak vratio, pobijedio je sebe. Na Božju ljubav treba uvijek odgovarati ljubavlju, ljubiti i onog tko mi se ne sviđa... Ako smo slijepi na tuđe potrebe, nismo Isusovi prijatelji. Trebamo crpiti snagu iz Euharistije, jer je On u njoj iz velike ljubavi ostavio sebe nama trajno. Na nama je da Mu vratimo

ljubav kroz bližnje jer nam je rekao: „... što god ste učinili jednom od Moje najmanje braće, Meni ste učinili.“ Kao program našeg djelovanja uzmimo Milosrdnog Samaritanca. To je naša ključna IZOBRAZBA SRCA.

Nikad se ne smijemo obeshrabriti, jer nas Isus svojom milošću osnažuje i kao takvi sredstvo smo u rukama Božjim. Zadatak i poslanje nam je dijeliti ljubav Božju ovom gladnom svijetu.

Don Vedran nas je svjedočanstvom snage svoje vjere, življenjem svećeničkog poziva i Božjom riječju, potaknuo da snažnije i vedrije nastavimo HOD PRIJATELJSTVA S ISUSOM.

Nastavili smo plodan rad kroz rad u skupinama s temom „Izobrazba srca sa Isusom animatorom.“ Jedna radionica odvijala se s animatorima, a dru-

ga sa sestrama. Nakon zajedničke sinteze pročešljali smo i podatke, događanja, planiranja. Pročelnica, s. Dolores nas je stalno hrabrila: "Ne bojte se, Isus nas tako hrabri, biseri ste Božji, a on BISERE čuva".

Drage sestre Služavke Malog Isusa u Solinu sa srcem su nam pripremile ručak, objedinile su kao i uvijek ulogu Marte i Marije iz Evanđelja. Blagoslivljajući rad, posebno smo zamolili blagoslov od Boga po zagovoru sluge Božjeg Josipa Stadlera na sestre u Solinu i njihove šticeenike koje smo tokom dana posjećivali...

PMI-a iz Solina, „Isusovi maleni“ i „Isusovi učenici“ zajedno sa s. Rokom Čubelić pripremili su nam rekreativno iznenađenje igrokazima i ritmikom. Neumorna s. Krucifisa Ivelić govorom o radu za misije dodala je i svoju lijepu misionarsku notu... Mogli smo pronaći vrlo poučan poticaj i za naša djelovanja.

Završili smo rad u kapeli pjesmom i molitvom krunice uključivši različite nakane; zvanja, sestre, bolesnike, obitelji i sve Prijatelje Malog Isusa da budemo SOL I SVI-JETLO sa IZOBRAŽENIM SRCEM.

Anamarija Durdov, PMI -Split

VJERA I ZNANOST NA PUTU

Predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije mr. don Josip Periš organizirao je 22. ožujka 2014. nagradno putovanje za najbolje plasirane ekipe iz osnovnih i srednjih škola na vjeronaučnom natjecanju i olimpijadi. Destinacije su bile Gospić, Smiljan, Udbina i Šibenik.

U Gospićkoj katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije srdačno nas je dočekaio biskup mons. Mile Bogović koji nam je predvodio misno slavlje. Održao je prekrasnu i prigodnu meditaciju. Našoj ekipi iz Druge Gimnazije - Split, u pratnji s. Dolores Brkić bio je i prvi dan trodnevnice za svetkovinu Blagovijesti, zaštitnika PMI-a, te nam je to bila i posebna darovana milost.

Budući da je ovogodišnja tema vjeronaučne olimpijade Vjera i znanost, posjetili smo Smiljan – memorijalni centar Nikole Tesle, znanstvenika svjetskog glasa. Tu smo proučili ostavštinu inovatora koji je svojim genijalnim izumima promljenio svijet. Bilo je prostora i mogućnosti igrati se na didaktičnom igralištu osmišljenom na Teslin način. Nakon zajedničkog ručka krenuli smo u Udbinu gdje nas je impresionirao veliki spomenik pape Ivana Pavla II. kao i Vukovarski križ.

Mladi su također bili zadivljeni tvrđavskim izgledom ogromne crkve Hrvatskih mučenika u pravcu Krbavskog polja što nas je podsjetilo na braniteljski karakter naše povijesti. Župnik don Tomislav Rogić detaljno nas je upoznao povijesnim, umjetničkim i vjerskim značenjem crkve.

S ovog svetog mjesta krenuli smo za Šibenik s mislima što su nam naši pradjedovi uputili:

„Ako vam je težak stijeg čestitosti utaknite ga u zemlju gdje počivaju naše kosti, mi ćemo ga držati.“

U Šibenskoj katedrali don Krešimir Mateša približio nam je najznačajnije graditeljsko ostvarenje u 15. i 16. stoljeću na tlu Hrvatske. Ovo putovanje, kako je rekla jedna vjeroučiteljica, sigurno je ispisalo stranicu Hrvatske i vjerničke povijesti u srcima ovih mladih. Također, sva događanja ovog dana od Gospića do Splita mogli smo povezati sa odlučnošću i vjernošću Marije koja je svojim velikodušnim „DA“ ispisala najsajjniju stranicu ljudske povijesti. Bog dolazi na zemlju, a mi ulazimo u nebo.

Mia Buzov - Split

PRIJATELJI MALOGA ISUSA PROSLAVILI BLAGOVIJEST

Povodom Blagovijesti u samostanu sestara SMI-a u Metkoviću održana je trodnevica. U poslijepodnevnom programu sva tri dana PMI su u samostanskoj kapelici sudjelovali u molitvenom programu. Naše molitveno druženje organizirano je kroz meditacije, molitve i razmišljanja o evanđeoskom izvještaju o Marijinu navještenju. Predviđenu temu za svaki pojedinačni dan naše animatorice su osmislile kroz prezentacije: tako da su sva tri dana bila popraćena prigodnim slikama i glavnim mislima o temi. Podržani prisustvom svih sestara iz metkovskog samostana, u radosti i dubokom razmišljanju o Marijinom 'da', spremno smo dočekali treći dan trodnevnice.

Kruna naše duhovne pripreme za ovaj blagdan bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim na kojem smo sudjelovali cijeli dan, svatko po vlastitim mogućnostima. U predvečerje samoga blagdana zajedno smo izmolili Kronicu Djeteta Isusa te započeli devetnicu Božiću. Nakon toga, u prepunoj samostanskoj kapelici slavili smo svečanu Euharistiju koju je za ovu prigodu predvodio župnik Župe sv. Nikole, don Senko Antunović. U svojoj homiliji don Senko se svojim razmišljanjem osvrnuo na sam događaj anđelovog navještenja Mariji, istaknuvši značenje tog evanđeoskog događaja za nas danas. Izdvajam glavne misli iz homilije:

Marija je u svojoj poniznosti poslušala glas Božji upućen njoj - djevici preko anđela Gabrijela... Marijino djevičanstvo žive mnogi službenici Božji i danas, ali ne samo redovnici,

redovnice i svećenici. Živjeti Marijino djevičanstvo danas znači biti spreman na potpuno predanje Bogu u svakoj životnoj situaciji, poput Marije koja Mu je svoje djevičanstvo predala riječima 'Neka mi bude po riječi Tvojoj!'. Istina, ni Marija tada nije shvaćala ni predviđala Božju volju za nju, ali je svojim 'da' Bogu rekla da želi svojim poniznim služenjem cijeli svoj život staviti u službu Njemu. To je ono što se očekuje od svih nas danas, bez obzira koju službu obavljamo u Crkvi, društvu i obitelji. Živjeti djevičanstvo znači u svakoj životnoj nedoumici tražiti odgovor od živoga Boga... Kao PMI dužni ste moliti za kvalitetna duhovna zvanja i njihovu životnu predanost Bogu. A kao Marijini nasljedovatelji njegujte svoje duhovno djevičanstvo u svojim obiteljima, na poslu i u svakodnevnom situacijama, jer je Marija svoje djevičanstvo živjela cijeli život u skromnom i poniznom predanju Bogu!

Ovim poticajnim riječima i slikovitošću don Senko nam je pomogao shvatiti značenje ovog blagdana, bez kojega ne bi bilo ni Isusova rođenja, ni Njegova života, ni Njegove Kalvarije. A izostankom Isusova dolaska na ovaj svijet, ni naš život ne bi imao smisla.

Marijo, koja si u poniznosti svoga srca odgovorila Bogu 'da', pomози nam da u svakodnevnom životu prepoznamo Božji put te da svojim 'da' Bogu ponizno i u ljubavi ispunjamo Njegovu volju za nas!

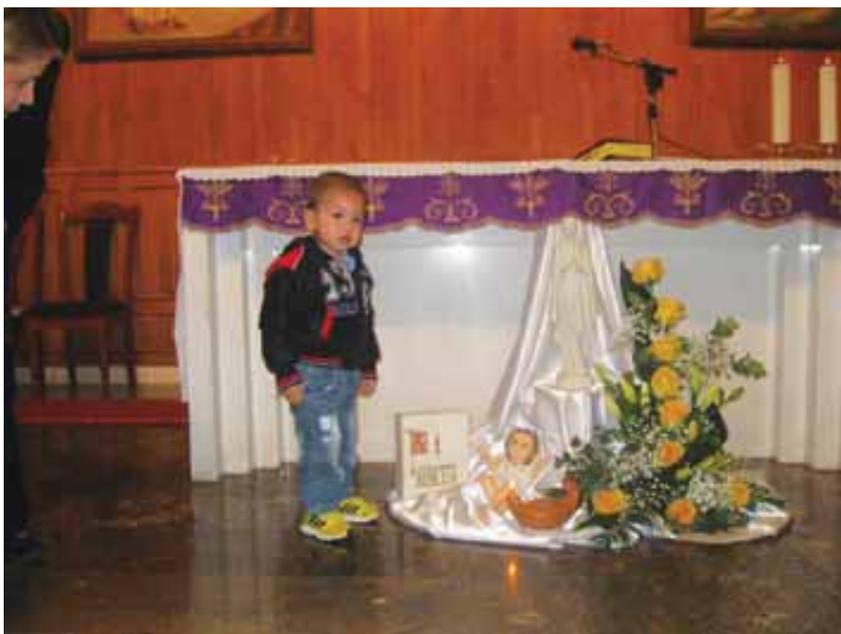
Animatorica PMI, Metković

BLAGOVIJEST U JASENICAMA – NAŠE „DA“ MALOM ISUSU

Na svetkovinu Blagovijesti 25. ožujka 2014. na dan Prijatelja Malog Isusa, u našoj župi sv. Roka u Jesenicama, naš ljubljени Gospodin svojom rukom je dotaknuo naša srca i priveo u svoje Društvo Prijatelja Malog Isusa devet radosnih duša: Kristinu, Ivanu, Dubravku, Filku, Mirjanu i naše tri Dijane. Te večeri smo bile devet novih ruža u vrtu Isusovih prijatelja. Sve mi smo odrasle žene sa svojim životima i svojim obiteljima.

Često smo protekle dvije godine kroz naše susrete, molitve i predanja, razmišljale da li smo dostojne zvati se Prijatelji Malog Isusa? Gospodin nam je darovao našu s. Rebeku koja nas je vodila, hrabrila i pripremala. Ovom velikom činu predanja Gospodinu prethodila je priprava kroz molitvu trodnevnice za svetkovinu Blagovijesti. Da ne ostane sve u mislima i riječima dali smo truda i našim rukama pa smo u našoj župi uz

pomoć našeg župnika don Nenada organizirali dobrovoljno prikupljanje hrane i odjeće za potrebe našeg nadbiskupijskog caritasa. Jeseničani velikog srca su se odazvali i prikupili veliku količinu svakodnevnih potrepština koje smo darovale najpotrebnijima u ovom korizmenom vremenu.

Nismo zaboravili ni potrebite u našoj župi pa smo im na kućne adrese dostavili potrebnu hranu i odjeću.

Na sam dan Blagovijesti bile smo jako sretni i nestrpljivo iščekivale trenutak primanja statuta. Prije svete mise sve smo pristupile sakramentu ispovijedi, a zatim je slijedila svečana sveta misa koju je predvodio don Bože Ćubelić, župnik naše susjedne župe sv. Josipa u Dugom ratu. Došao je trenutak poslije propovijedi kada smo svečano primili Statute Prijatelja Malog Isusa iz ruke naše drage sestre Dolores Brkić. Njoj i našoj sestri Rebeki zahvalne smo za svaku molitvu i riječ podrške koju su nam uputile u trenucima kada smo naša srca otvarale Isusu. Sestra Dolores nas je toplim riječima ohrabrila i istaknula kako nas posebno doživljava kao prave Prijatelje Malog Isusa i da se Isus u nebu raduje zbog naše odluke da Ga slijedimo i živimo po Njegovu Evandjelju još predanije kao Prijatelji Malog Isusa.

Zahvaljujemo dragom Bogu i Njegovoj Presvetoj Majci na blagoslovu kojeg smo primili ovih milosnih dana i molimo slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera da nas prati svojim zagovorom da i dalje predano služimo onima koji su u potrebi gledajući u njima malog Isusa. Molimo milost u Gospodina našega i našeg najvećeg prijatelja Isusa da zajedno sa sv. Pavlom možemo reći: „Ne živim više ja, nego Krist živi u meni...“ Nek živi Mali Isus uvijek u našim srcima!

Mirjana Zemunik, PMI - Jesenice

CVJETNICA S PAPOM FRANJOM

Na Veliki Četvrtak 17. travnja 2014. vratili su se iz Rima u Split, učenici Druge gimnazije – Split. To je do sada u nizu 21. duhovno – kulturno hodočašće učenika ove škole u Vječni grad i Vatikan, za sudjelovanje u proslavi Cvjetnice, koju predvodi sv. Otac. Organizator i voditelj ovog putovanja je vjeroučiteljica s. Dolores Brkić.

Putovanje spada u studijsko interdisciplinarno putovanje kao terenska nastava. Cilj ovih putovanja je širenje prijateljstva, mira i razumijevanja među mladima. Putovanja ima i promotivnu svrhu: promocija naše Domovine, naše Nadbiskupije, Grada i škole. Učenici se upoznaju sa kulturnim i vjerskim vrednotama, koristeći konverzaciju na stranim jezicima, koje uče u školi. Putovanja pridonose i razvijaju duh bliskosti, suradnje i tolerancije s mladima koje susreću.

Grupa gimnazijalaca brojala je 45 članova, koji su ili podupiratelji ili „Prijatelji Malog Isusa“. Sudjelujući na svečanoj sv. Misi, na trgu sv. Petra, pozdravili su papu Franju iz prvih redova, mašući hrvatskim zastavama i kapama. Prolazeći pokraj njih, Papa je na klicanje i radost ovih mladih odgovorio osmijehom i blagoslovom. Njegovu radost, skromnost i bliskost svakome; djeci, mladima, bolesnima i svima s kojima se sretao, doživjeli su i osjetili svi koji su imali milost da se nađu u njegovoj neposrednoj blizini. Oduševio ih je svojom neposrednom jednostavnošću.

Dirljivi trenutci bili su na svakom svetom mjestu kojima obiluje vječni grad Rim i Vatikan, posebno molitva u katakombama i na oltaru budućeg sveca Ivana Pavla II. Na veliki Ponedjeljak sv. Misu slavili su u hrvatskom papinskom zavodu „Sv. Jeronima“, koju je predslavio rektor msgr. Jure Bogdan, s ostalim nazočnim svećenicima. Na ovoj sv. Misi bilo je nekoliko skupina hodočasnika. Pjevanje su predvodili mladi iz II. gimnazije Split, sa svojom vjeroučiteljicom. Tu su doživjeli djelić svoje Domovine, kao i sa djelatnicima hrvatskog programa radio Vatikana. Sa slušateljima su preko etera podijelili svoja iskustva sa hodočašća. Upečatljiva im je bila poruka pape Franje sa sv. Mise na Cvjetnicu: „Ponižavam li ja Isusa, osuđujem li ga ili Mu pomažem? Jesam li hrabar poput Marije i pobožnih žena? Kojoj osobi sam na križnom putu nalik: Pilatu, Mariji, Šimunu, Veroniki, Judi, Petru? Priklanjam li se olako rulji i svjetini?“ To je svima ponudio za razmišljanje ovih svetih dana.

Putovanje mladih u Rim podupirali su: splitsko – dalmatinska Županija, Nadbiskupija i II. Gimnazija, čiji su đaci putovali. Program putovanja trajao je od 10. do 17. travnja, ispunjen bogatim sadržajima. Učenici su sa svojom profesoricom – vjeroučiteljicom s. Dolores i dr. Mariom Šimundža osim Rima i Vatikana posjetili: Asiz, Perugiu, Montecassino, Tivoli, San Gabriele i Loreto. U Loretu posebno su zahvalili Gospi za sve milosti i blagodati ovog putovanja. Osim duhovnog obogaćenja upotpunili su i

znanje iz ostalih predmeta koje uče u školi, posjetom Vatikanskim muzejima, bazilikama, rimskom Forumu, Panteonu, Coloseumu, Kalistovim katakombama i ostalim povijesnim znamenitostima...

Putovanje sa svim svojim vrednotama duhovnog i kulturnog sadržaja, upotpunjeno je sa prijateljskim dočekom i smještajem u hrvatskom domu „bl. Ivan Merz“, gdje su doživjeli obiteljsko ozračje. Ugodno iznenađenje bio je susret sa č. sestrama „Sl. M. Isusa“ splitske i zagrebačke provincije, koje trenutno žive i rade u Rimu. Mladi su u svojim srcima doživjeli snagu vjere, jer su na poticaj vjeroučiteljice, zajedno s roditeljima, mjesec dana molili za sretan i blagoslovljen put, kao i lijepo vrijeme, svjesni da to može darovati samo svemogući Bog. Na ovako lijepom daru i svemu doživljenom stekli su iskustvo snage vjere.

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI – DUBROVNIK 2014.

Kao i prethodnih godina odlučili smo ići na susret HKM, ove godine susret se održavao u Dubrovniku. Velik broj mladih iz naše župe se odazvao pozivu časne s. Vlaste, među njima i članovi PMI župe Cista Velika.

Prije samog susreta sastali smo se nekoliko puta da saznamo nešto više o Dubrovniku, o njegovim tvrđavama i zidinama, da naučimo nešto više o povijesti i da upoznamo ljepote Dubrovnika. Bili smo veoma veseli što se susret održava u Dubrovniku, nadali smo se da ćemo steći nove prijatelje i podijeliti s njima smijeh i pjesmu slaveći Krista, zbog kojeg se i okupljamo. Slogan susreta je „Na slobodu pozvani“ što nam poručuje, kako sam stih himne ovogodišnjeg susreta kaže „Svjetlo smo svijeta i novi dani, da to smo svi od neba pozvani, od Boga pozvani.“ da tu slobodu iskusimo i podijelimo kroz zajedništvo ovog susreta, da otvorimo naša srca i slavimo slobodu u Kristu. Došao je i taj dan.

Sjeli smo u kombi i krenuli prema Dubrovniku. Ravnatelj Ivan Pleić i časna s. Vlasta pobrinuli su se da nam ništa ne fali. U busu se pjevalo, molilo, svi smo bili radostni iščekujući dolazak u Dubrovnik. Na putu smo skupili našu volonterku Saru koja je cijelo vrijeme bila uz nas i vodila nas po gradu. Kiša je padala no ni to nas nije zaustavilo da pjevamo i molimo. Grad je bio pun mladeži iz svih krajeva Hrvatske i onih koji žive van granica lijepe naše, mladi koji su došli slaviti Krista. Bilo je lijepo vidjeti takav prizor, tisuće i tisuće mladih u majicama raznih boja sa sloganom „Na slobodu pozvani“, sretni i veseli.

Prošetali smo Stradunom, sreli stare prijatelje i upoznali nove. Pomolili smo se u crkvi Sv. Vlahe, zaštitnika grada Dubrovnika. Svi smo imali jednu veliku želju, da kiša prestane. Oko 14:00 krenili smo prema Gružu, mjestu gdje će se održati najvažniji dio susreta, sv. Misa. Dok smo čekali sv. Misu pjevali smo uz zborove mladih dubrovčana. Kiša je i dalje padala a prema Gružu se slijevala kolona mladih u kaba-

nicama i s kišobranima. Na našim licima vidio se umor ali nismo odustali i dalje smo nastavili s pjesmom i molitvom. Prije početka sv. Mise sabrali smo se i pripremili za euharistijsko slavlje.

Misu je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić. Bili smo radosni jer smo znali da je 11 godina ranije na tom mjestu sv. Misu predvodio blaženi papa Ivan Pavao II. koji je bio veliki prijatelj mladih, a ujedno je i na taj dan proglašen svetim.

Biskup Uzinić u svojoj propovijedi osvrnuo se na nas mlade i na našu budućnost, napominjući da ne posustajemo, da imamo vjere i nade za ono što dolazi, da slobodno kročimo u život rekavši: „Hrabro!“

Također, biskup Uzinić je zahvalio svima koji su omogućili ovaj susret u Dubrovniku i još jednom zahvalio svim mladima što su Dubrovnik i Dubrovačku županiju ispunili mladenačkom ljepotom i radošću unatoč oblacima i kiši.

Ponosna sam što smo i mi PMI iz župe Cista Velika kao i ostali članovi župe sudjelovali u ovom susretu i stekli jedno novo iskustvo koje ćemo rado pamtit i zahvaljujući našem župniku don Danijelu Guću.

Sljedeći susret je u Vukovaru, sigurna sam da će odaziv mladih biti velik kao što je bio i 26. travnja u Dubrovniku, mladih katolika koji vjeruju u Isusa i koji ga slave moleći i pjevajući, jer upravo smo mi zidovi jaki Kristova hrama.

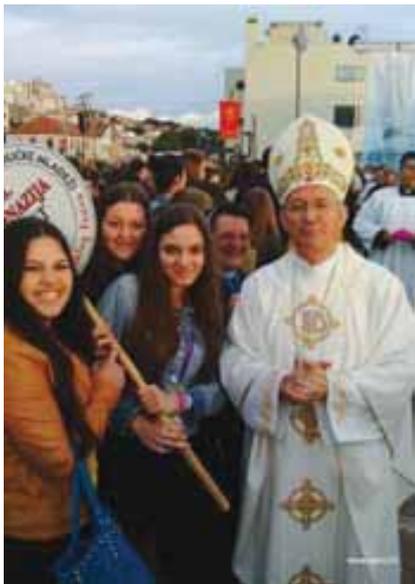
Gabrijela Ćoso

„NA SLOBODU POZVANI“

U Dubrovniku 26. travnja na mjestu gdje je sveti papa Ivan Pavao II slavio sv. Misu u luci Gruž prije 11 godina, okupilo se 35 tisuća mladih na Euharistijsko slavlje koje je predslavio dubrovački biskup Mate Uzinić. Koncelebrirali su još i apostolski nuncij u RH Alessandro D'Erico i još nekoliko hrvatskih biskupa i nadbiskupa te oko 500 svećenika. Među mnoštvom mladih bili su sudionici Prijatelji Malog Isusa iz Splita; Druge Gimnazije te predstavnici iz Splitskih župa gdje djeluju.

S radošću ujutro rano krenuli smo sa našom s. Dolores Brkić velikim zanosom jer smo se kroz kateheze susreta pripremali te nosili posebnu snagu u srcu iako je bilo loše vrijeme. Predivan je bio osjećaj gledati rijeke autobusa i raspjevanu mladost koja svoje nade i živote polaže Isusu u ruke.

Geslo susreta je NA SLOBODU POZVANI, a prava sloboda je u Isusu ... to smo doživljavali svakog trenutka. Kroz grad na 17 mjesta odvijao se predprogram. Dirljivo je bilo gledati i sudjelovati u procesiji mladih koja je krenula sa Straduna prema mjestu gdje se održavala Misa i radosni uvodni program.

Na početku misnog slavlja pročitana je mladima znakovita poruka pape Franje. Biskup Uzinić u svojoj propovijedi mladima je preporučio da im Uskrsli Isus bude uzor i posjetio je svih na Isusov odnos prema onima koji su ga razapeli te naglasio: Isus nikoga ne prisiljava na vjeru, on se samo nama nudi jer je On koji oslobađa i spašava. S posebnom nadom izgovorio je: „Pozivam vas da na Crkvu ne gledate kao na nešto tuđe, nego da je prepoznate kao svoju zajednicu i da je izgrađujete.“ Zamolio je i preporučio da se mladi uključe u župne zajednice i razne grupe, pokrete... na što smo mi odmah osjetili ponos jer smo u Društvu Prijatelja Malog Isusa.

Istaknuo je više puta misao pape Ivana Pavla II. „Ne bojte se Krista!“, Otvorite vrata Kristu, otvorite granice političkih sustava, kultura, školstva... Završio je riječju HRABRO!

Na završetku misnog slavlja msgr. Željimir Puljić obznanio je mjesto desetog jubilarnog susreta HKM 2017. u Vukovaru što su mladi pozdravili pljeskom i posebnom radošću. Slobodni i radosni u Isusu, okupani zajedništvom nastavljamo HRABRO s Kristom u budućnost.

Katarina Renić, maturantica

PRIJATELJI MALOGA ISUSA IZ TRILJA NA USRETU HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U DUBROVNIKU

Na susretu hrvatske katoličke mladeži održanom u Dubrovniku 26 i 27. travnja, 2014. pod geslom "Na Slobodu pozvani", sudjelovalo je i nas 20 mladih Prijatelja Maloga Isusa (PMI) iz Trilja.

Puni elana, ljubavi i mira u jutarnjim satima stigli smo u Dubrovnik.

Kiša je padala kao da se nebo sastavilo sa zemljom, ali ništa nas kao i mlade iz drugih gradova nije moglo spriječiti u radosnom hodu prema Isusu.

Ušli smo u crkvu sv. Vlahe, pomolili se i nakon toga pridružili se ostalim mladima koji su pjevali i plesali uz bendove iz cijele Hrvatske i izvan nje. Krenuli smo za križem koji su nosili mladi u procesiji od Straduna do luke Gruž gdje je održano središnje euharistijsko slavlje. Tu nas je toplim riječima pozdravio biskup Mate Uzinić sa porukom:

"Dragi mladi prijatelji! Želim vam srdačnu dobrodošlicu u Dubrovnik, grad u kojem želimo proslaviti Gospodina i prepoznati ga među nama. Uskrsnuli Gospodin korača s nama stazama našega života. On je tu. On i danas želi doći do nas i dotaknuti naše srce. Želi nas osloboditi svega onoga što nas sputava da svoj život živimo u punini i slobodi, koja je njegov dar. Na slobodu smo pozvani, i tom smo se pozivu odazvali! Isus je živ. To svjedoči i ovo naše okupljanje, jer samo snagom njegova životvornog Duha, istog onog Duha kojeg je darovao apostolima onoga uskrsnog jutra, možemo bez straha svjedočiti za njega, živeći u sigurnosti da je on s nama. Dragi mladi prijatelji! Neka nas ovaj susret u kojem ćemo susresti jedni druge te svi zajedno samog uskrsnulog Krista, ohrabri u našim životima kako bismo bili autentični i neustrašivi njegovi svjedoci u svijetu i vremenu u kojem živimo."

Nakon slavlja krenuli smo na otok Pelješac u mjesto Žuljana gdje su nas mještani sa svojim župnikom don Marijom Karatovićem toplom dobrodošlicom primili u svoje domove.

U nedjelju ujutro imali smo svetu misu u njihovoj župnoj crkvi sv. Martina, gdje su se pridružili i drugi mladi sa Pujanki iz Splita, Bukovice iz BIH, i iz Podgore.

Nakon ručka uputili smo se svojim kućama obogaćeni lijepim duhovnim iskustvom.

Anita Dukić, PMI - Trilj

U ZNAKU SRCA

Na Prvi Petak u mjesecu svibnju 2014., u znaku Srca Isusova te pod zaštitom Kraljice svibnja, animatori skupina Prijatelja Malog Isusa splitske Provincije, okupili su se u samostanu Služavki Malog Isusa u Sutivanu na otoku Braču. Susret je bio u svojstvu redovno formativno - duhovnog karaktera, a organizirala je pročelnica s. Dolores Brkić s vijećem za PMI-a.

Okupljanje je bilo živo i radosno u splitskoj luci te ugodna vožnja trajektom do otoka Brača. Kao i uvijek dočekale su nas sa otvorenim srcem, po uzoru na svog Utemeljitelja slugu Božjeg Josipa Stadlera, sestre Služavke Malog Isusa, samostana u Sutivanu. Iskazavši radost dobrodošlice, slijedila je pjesma i meditacija u kapeli uz litanije Srcu Isusovu na jedan molitveno-kreativan način.

Zatim smo imali predavanje u dvorani na temu: Srce Isusovo, izvore života i svetosti te J. Stadler štovatelj Srca Isusova. Predavanje je održala s. Vesna Mateljan, zamjenica i savjetnica vrhovne glavarice sestara SMI-a. Tako bogato okrijepivši duh, sestre su nam pripremile ručak pa smo nahranile i tijelo. Prije zajedničkog blagovanja pohodile smo štíćenice koje njeguju sestre u svom samostanu te smo bili dirnuti strpljivošću i dobrotom naših sestara. Predavanje je bilo bogato, poticajno, motivirajuće, te su nam s. Vesna i s. Dolores organizirale rad u skupinama (po tri člana) kroz šetnju uz more. Razgovaralo se, zaključivalo, ali i molilo... Tako se ostvarila ugodna šetnja i konstruktivan razgovor kroz ponuđena pitanja.

Poslijepodnevni rad vodila je pročelnica koja nas je hrabrila u svakom segmentu našeg djelovanja naglašavajući da su PMI-a sa sestrama "dvije grane istog stabla". To je ujedno posvjećivala i nazočnim sestrama.

Poslušali smo raznolika iskustva koja su proizišla iz šetnje i razgovora. Na mjestu svake sudionice po povratku dočekala nas je po jedna misao od dr. J. Stadlera u kreativnoj izradi "sunca" te nas je to potaknulo na Isusa, Sunce koje nikad ne zalazi.

Prohodočastili smo kroz ponuđeni program za godišnji susret PMI-a u Dugopolju. Dogodio se i BISERNI trenutak, kako ga je nazvala jedna sudionica; svečana podjela medaljica Malog Isusa uz znakovit obred. To nas je posebno dirnulo u srca. Na koncu po statutu PMI-a, član 12. imali smo izbor članice za upravu Društva PMI-a na sljedeće tri godine. Izabrana je većinom glasova gđa Mirjana Zemunik.

Za sve duhovno bogatstvo ovog dana zahvalili smo Bogu i kao vrhunac rada slavili smo sv. Misu zajedno sa sestrama u samostanskoj kapeli, koju je predvodio don Petar Doljanin.

Na kraju je s. Dolores zahvalila dobrom Bogu, sestri Vesni, č. sestrama na čelu sa s. Agnes, uputivši Srcu Isusovu posebnu molitvu za marljive i dobre sestre ovog samostana.

Diveći se Božjoj prirodi, plavetnilu mora, doplovili smo do Splita, te se uputili duhovno osnaženi i obogaćeni svojim domovima.

Vesna Mamić PMI-a

SUVREMENA AKTUALIZACIJA EVANĐELJA

Zadnjih dana, odnosno tjedana dijelovi Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Srbije poharani su poplavama i klizištima tla. Možemo reći katastrofalna seoba ljudi. Nije ugrožen pojedinac već cijela zajednica, mnoštvo. Postoje često mnoga granična pitanja, situacije, gdje ljudi promišljaju pitajući se kako i zašto ... Ova poplava ljude može učiniti boljima i potaknuti da shvate što je važno u životu. Svatko je na svoj način ovih dana visoko iznjedrio kršćansku ljubav i solidarnost. Srca su zajedno kucala, ruke radile, kako pojedinci tako i obitelji, župe, škole, udruge i mi PMI-a. Tih dana, točnije 31. svibnja 2014. PMI-a, na blagdan Pohoda Blažene Djevice Mariji Elizabeti, obilježavali smo **Dan milosrdne ljubavi**. Smjerokaz za taj dan bila su nam duhovna i tjelesna djela milosrđa. Tu nam je sve naše ljudsko i kršćansko djelovanje izraženo i sažeto Evanđelje. Upute, tekstove, plakate koji su poslani iz Vrhovne uprave DPMI-a, uručila je i pojasnila svim skupinama provincijska pročelnica PMI-a s. Dolores na godišnjem susretu u Dugopolju. Po svom poslanju PMI-a nastoje pomagati potrebnima, djelotvornu ljubav i milosrđe oživotvoriti kroz volonitiranje, suosjećanje, solidarnost, svjedočenje, molitvu.

Nacionalna kampanja HRVATSKA VOLONTIRA održava se svake godine

već sedamnaesti put u nizu. Ove godine upravo se obilježava u tjednu poplava od 19.-24. svibnja. Mi mladi podupiratelji PMI-a Druge Gimnazije volontirali smo u Udruzi veterana 4. brigade Split, slažući i pakirajući donacije za poplavljena područja. Također naši članovi drugih skupina, svatko na svom terenu župe, djelotvorno i sa srcem pomagali su na različite načine kao što je to činila cijela Hrvatska.

Vrijedno je spomenuti, na 17. Danima volonterskog rada 23. svibnja 2014. dvoje mladih podupiratelja PMI-a iz Druge Gimnazije-Split, Antonela Barun i Marin Mrsić na međunarodnom skupu u Gradskoj knjižnici Marko Marulić u Splitu uz mentorstvo s. Dolores Brkić pod temom **Iskustva i izazovi u razvoju volonterstva** imali su izlaganje uz prezentaciju **Otvori srce**. Tako su se kroz taj program predstavili PMI-a izvan granica Hrvatske. Ljubav nema granica. Pomažući bivamo radosniji a život smisleniji.

Evandjelje - radosna vijest, uvijek nam je nadahnuće, za sve prilike, situacije, vremena, generacije.

*Mia Buzov,
Druga Gimnazija-Split*

Dajte svoje srce potrebitima

- Dajte svoje srce potrebitima oponašajući Isusa.
- Uvijek budite mjesta prihvata i besplatnosti, u znaku istinske milosrdne ljubavi prema svakoj osobi.
- Naše riječi, naše geste i ponašanje trebaju izraziti solidarnost, želju da ne budemo strani patnji drugih.
- Djelovanje udruga nadahnjuje se na sedam djela tjelesnoga milosrđa. Gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, putnika primiti, bolesna njegovati, utamničena pohoditi, i mrtva pokopati.
- Isus je širom otvorio svoje Srce ljudskoj bijedi. Valja ići do onih koji trpe, približiti im se, upravo onako kako je Isus činio.

Papa Franjo, 14. lipnja 2014.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

PROSLAVA SPOMEN ROĐENJA SLUGE BOŽJEGA NADBISKUPA JOSIPA STADLERA U ŽUPI PROZOR

U petak, 24. siječnja, na blagdan sv. Franje Saleškog, u župi Presvetog Srca Isusova Prozor, već tradicionalno, članovi i mladi simpatizeri Društva Prijatelja Maloga Isusa (DPMI) proslavili su 171. spomen rođendan Sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Program obilježavanja spomen-rođendana započeo je u župnoj crkvi u 16.30 sati, pozdravnim govorom animatorice DPMI Prozor s. Anđeline Perić, te izvođenjem pjesme „Za tebe ću živjeti“ u izvedbi zbora Mladih PMI Prozor.

U nastavku programa s. Anđelina izrekla je riječi duhovnog promišljanja, a potom su članovi i simpatizeri DPMI izmolili Kronicu Djeteta Isusa. Poslije molitve Krunice, zajednički je opjevana Himna PMI-a, a poslije toga i molitva PMI-a, molitva za proglašenje blaženim Sluge Božjega Josipa Stadlera, te molitva za Sinodu.

Po završetku programa obilježavanja spomen rođendana Josipa Stadlera, u 17 sati uslijedila je večernja Sveta misa koju je predslavio mjesni župnik vlč. Stipo Knežević. U prigodnoj propovijedi župnik je nakon što je izrekao na lijep i poticaj način progovorio o životopisima sv. Franje Saleškoga i Sluge Božjega Josipa Stadlera, u završnom dijelu propovijedi pozvao je nazočne vjernike da nastoje nasljedovati Krista te da uz Božju

pomoć budu pobjednici nad napastima i životnim poteškoćama.

Poslije završetka Svete mise upriličeno je zajedničko fotografiranje te uz slatkiše i druženje u župnoj multimedijalnoj dvorani. (kta/m.r.)

ŽIVJETI SVOJE KRŠĆANSTVO

U „ Kući Navještenja“ u Gromiljaku 8. veljače 2014. pod motom „Živjeti svoje kršćanstvo“ održana je duhovna obnova za sedme i osme razrede mlade iz župe Gromiljak. Obnovu su organizirale sestre Služavke Maloga Isusa. U ime svih sestara mlade i predavača pozdravila je s. Marinela te iznijela raspored duhovne obno-

ve. Duhovnu obnovu vodio je ekonom Vrhbosanskog Bogoslovnog sjemeništa don. Damir Ivanović.

Obnova je započela pjesmom i molitvom, nakon koje je predavač nazočne uz riječ, sliku i primjere vodio do spoznaje da nije dovoljno samo biti kršćanin, nego svoje kršćanstvo trebamo svaki dan živjeti i djelovati. Predavač je sudionicima kroz primjer puzli približio naš život koji svaki trenutak, sat, slaže-

mo svoje životne puzle, molitvom dobrim djelima, oprostjenjem, čitanjem svetog pisma... Nakon predavanja uslijedio je rad u skupinama kojeg su vješto vodili animatori Prijatelji Maloga Isusa (PMI).

Sudionici su se podijelili u šest skupina izvlačenjem koverti i zadatka koji je pisao unutra. Svaka grupa imala je različit zadatak. Napisati razloge zbog kojih idem na svetu misu. Razlozi zbog kojih ne idem na svetu misu. Mladi su svoje iskaze prikazali, pjesmom, scenskim izričajem, razlozima za i protiv koje su prikazani kao intervju. Iza predavanja i rada u skupini bio je predah za stanku i osvježenje. U pauzi animatori PMI pripremili su za prisutne par animacijskih igara. Kruna susreta bila je sveta ispovijed, zatim sveta misa, na kojoj su svi sudjelovali molitvom, pjevanjem i čitanjem.

s. Marinela Zeko

UPUTI ME GOSPODINE STAZOM SVOJIH ZAPOVIJEDI

U „Kući Navještenja“ na Gromiljaku 22, veljače 2014. godine pod ovim motom održan je susret sestara katehista i animatora PMI-a koje je vodila i organizirala s. Ružica Ivić pročelnica Društva PMI-a Sarajevske Provincije Bezgrešnog Začeca BDM. Cilj susreta je bio pogled unazad što je učinjeno u protekloj godini i postavljanje ciljeva u provođenju konkretnih projekata u Društvu PMI-a, u godini koja je pred nama. Na susretu je sudjelovalo 12 sestara na čelu sa sestrom Admiratom Lučić, provincijalnom glavaricom sestara SMI sarajevske provincije i 21-og animatora iz 9 župa: Voćin - RH, Maglaj, Doboj, Žabljak, Gromiljak, Vitez, Prozor, Mostar i Neum. Sve je započelo u 10.00 sati molitvom srednjeg časa u velikoj kućnoj dvorani. Svim sudionicima obratila se s. Admirata Lučić koja je objasnila što znači biti Prijatelj Malog Isusa, kako u svakom čovjeku gledati Malo bespomoćno Dijete kome je potrebna Pomoć. Zatim se obratila s. Ružica Ivić te je u svom izlaganju kazala: „Ljubav i milosrđe trebaju biti u životu svakog kršćanina a posebno u životu

PMI-a. Uzor nam je naš Učitelj Isus Krist i sluga Božji Josip Stadler, boriti se protiv siromaštva i konkretno djelovati da ga ublažimo. Posebno se obratila animatorima PMI-a da uvijek djeluju u duhu Evanđelja, drugima na službu. Vi ste pokretači zajednice u kojoj djelujete, i trajno ste pozvani poput apostola. Budite više svjedoci preko kojih će djelovati snaga Duha Svetoga.

Sudionici susreta su podijeljeni u dvije grupe u kojima su izlagali svoje iskustvo i donosili prijedloge o budućem radu. Svi su davali svoje mišljenje nakon čega smo sklopili mozaik i odgovorili na pitanja koja su nam postavljena. Uglavnom smo se složili kako u župama treba biti što više susreta na kojima bi iznosili ideje o svom djelovanju kao PMI. Ukratko smo prezentirali svoje zaključke i odgovore koje smo imali o životu u vjeri, suradnji sa sestrama i kako poboljšati i koje odgovornosti može preuzeti jedan animator PMI-a. Kroz naš razgovor zaključili smo da bi jedan animator trebao biti u trajnom odnosu s Bogom kroz molitvu i euharistiju. Prema tome trebao bi posjedovati ove vrijednosti:

- Ambicioznost**
- Neiskvarenost**
- Iskrenost**
- Malenost**
- Aktivnost**
- Tolerantnost**
- Osjećajnost i**
- Radost.**

Nakon kratkog izvještaja našega grupnog rada uslijedila je sv. Misa koju je predslavio mons. dr.

Pavo Jurišić, kanonik i profesor na KBF-u Sarajevu. U svojoj propovijedi dr. Pavo je podsjetio kako je Isusa zanimalo što ljudi, ali najviše što apostoli misle onjemu. Petar je rekao „Ti si Krist Sin Boga živoga“. Na te njegove riječi Isus odgovara „Ti si Petar - stijena na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju“... Tako je ustanovljena Petrova služba preko koje nam i danas Papa Franjo prenosi Božju poruku. Između ostalog naglasio je kako je svaki čovjek stvoren na svoju sliku, da se ne bojimo sami sebe i onoga što smo sami stvorili. Kao primjer naveo je slugu Božjega Josipa Stadlera koji je bio vjeran Svetoj Stolici, ali je zbog toga mnoga trpio. Poslije sv. Mise uslijedio je kratki predah uz ručak koje su pripremile naše sestre. Sve je protkalo vedro raspoloženje, molitva i pjesma. U popodnevnom programu iznosili smo prijedloge

za ovogodišnji susret PMI koji će se održati pod motom „PMI pod barjakom Srca Isusova“ dana 24. svibnja u Sarajevu. Zahvalni Bogu na ovom zajedništvu iskustva i novih ideja oprostili smo se do novog susreta.

Ana Pecirep, PMI - Gromiljak

„BOG TE LJUBI“ – DUHOVNA OBNOVA ZA DJEVOJKE

U „Kući Navještenja“ sestara Služavki Maloga Isusa na Gromiljaku od 28. veljače do 2. ožujka 2014. godine održana je duhovna obnova pod motom „Bog te ljubi“. Na duhovnoj obnovi su sudjelovale djevojke iz župe Domanovići – njih 32 koje su došle autobusom, Novi Travnik 4 i Kiseljak 3. Susret je vodio don Jakov Kajinić, s. Danica Bilić i s. Ružica Ivić. Cilj susreta bio je potaknuti mlade u njihovom daljnjem životnom putu i tako ih učvrstiti u njihovoj vjeri. Duhovna obnova je započela u večernjim satima 28. veljače molitvom i pjesmom u velikoj kućnoj dvorani.

Svim sudionicima obratio se don Jakov sa izlaganjem svoje teme „Izgubljeni sin“ Svojim izlaganjem don Jakov nam je želio pobliže objasniti da čovjek bez Boga nije čovjek jer kada čovjek u tišini i molitvi stane pred Bogom i razmisli o tome što piše u njegovu srcu osjetit će u sebi Božju poruku koja je namijenjena samo njemu. Uz don Jakova svoje poticajne misli uputile su nam s. Danica i s. Ružica koje su nas svojom pozitivnom energijom, ljubavlju i dobrotom na neki način još više približile Bogu. Sudionici susreta bili su podijeljeni na pet grupa u kojima su iznosili svoje osobno mišljenje o ponuđenoj temi „Izgubljeni sin“. Nakon toga bila su izvješća u obliku scenskog prikaza uz poruke svake skupine. U popodnevnom dijelu programa doživjeli smo prekrasan ispit savjesti koji je pripremila s. Danica. Zatim smo pristupili sakramentu svete ispovijedi pomireni jedni s drugima u zagrljaju s Ocem. U svetoj misi koju je predvodio don Jakov svirali su mladi iz župe Domanovići.

U nedjelju 2. ožujka 2014. održana je sveta misa u župi „Imena Marijina“ koju je predslavio biskup Pero Sudar. U svojoj propovijedi govorio je o povezanosti života između Boga i čovjeka. Podsjetio nas je na riječi koje je Isus govorio dok ga je đavao kušao “Ne živi čovjek samo o kruhu nego od svake riječi koja izlazi iz Božji usta“. Poslije misnog slavlja uslijedio je kratki predah uz ručak koje su pripremile naše sestre. Svi su bili u dobrom i vedrom raspoloženju. U popodnevnom programu sudionici su iznosili svoje dojmove susreta pod nazivom

„ Bog te ljubi.“

Sudionica susreta iz Domanovića

RADOST SUSRETA U ŽUPI KANDIJA

U dolini Vrbasa prostire se mala župa Kandija, koja je stradala u domovinskom ratu. Župa se oporavlja kako u materijalnom tako i u duhovnom pogledu. Župnik don Pavo Nikolić pozvao je sestre Služavke Malog Isusa iz Gromiljaka da posijete njegovu župu i da donesu radost djeci i mladima. Korizmeno jutro, nedjelja 16.

ožujka 2014. u jutarnjim satima uputile su se s. Ružica Ivić i s. Danica Bilić u pastoralni pohod župi Kandija kod Bugojna. Animirale smo zajedno sa mladima Misno slavlje: čitanje, pjevanje psalma, i sviranje korizmeni pjesama pod sv. Misama u 9 h i 11h. Na početku misnog slavlja don Pavo nas je srdačno pozdravio i rekao da smo mi jedini red utemeljen u Bosni. U njegovim riječima, dok je govorio o nama

sestrama i našem Utemeljitelju osjetila se ljubav i pobožnost prema prvom vrhbosanskom nadbiskupu sluzi Božjem Josipu Stadleru. Bilo je divno čuti jednog svećenika koji je govorio o radosti svećeničkog i redovničkog poziva. Nakon misnog slavlja imale smo susret s mladima ove župe na temu nedjeljnog Evanđelja Mt, 17, 1-9 „UŽITAK – ZAPREKA DUHOVNOM POZIVU“. U razgovoru s mladima doživjele smo radost i spontanost koju nose u sebi ne razmišljajući puno o životnim problemima. Don Pavi hvala što nas je primio i učinio da se osjećamo doborodošlima, te nas pozvao da ponovno dođemo.

Sestre SMI

TRODNEVNICA BLAGDANA BLAGOVIJESTI NA GROMLJAKU

Ovaj veličanstveni Blagdan slavimo svakodnevno moleći „Gospin pozdrav“. Ove godine na poseban način pripremili smo se mi PMI i naše sestre kroz trodnevnicu koje su nam priredile s. Ružica, s. Dolores i s. Emanuela. Tri dana imali smo klanjanje pred izloženim Presvetim razmišljajući o tajni Utjelovljene Riječi Božje u utrobi Djevice Marije. Anđeo Gospodnji navijestio Mariji, i Ona je začela po Duhu Svetom. O nedokučive li i istinite Tajne? Tajna ostaje tajna, uvijek istinita i nova, ne možeš je dokučiti, možeš samo u nju vjerovati. Ali s Marijom uvijek možemo i mi reći: „Evo službenice Gospodnje“. I mi možemo služiti Bogu poput Marije, u svakom staležu: bilo kao majka, otac, dijete, redovnica, svećenik. I tada će „I riječ Tijelom

postala, biti djelotvorna u našem životu. Lijepo je bilo pripremati se za patron Društva PMI jer smo svaku večer odlazili iz „Kuće Navještenja“ osnažene novom nadom i radošću. U samostanskom holu svaku večer smo ostajali razmijeniti po koju misao, osmijeh, kolačić i družiti se sa sestrama. Na sam Blagdan imali smo sv. Misu u župnoj crkvi Imena Marijina, dok su sestre imale proslavu patrona svoje kuće u kućnoj kapelici Navještenja. Svetu misu u 18 sati predslavio je fra Franjo Radman ekonom i profesor u Visokom, u suslavlju fra Damira Pavića i župnika preč. Marka Perić, te oko dvadesetak sestara iz okolnih zajednica.

Majka, PMI

DUHOVNA OBNOVA PMI I MLADIH U MAGLAJU

Na poziv župnika vel. Josipa Jelić, sestre SMI iz Gromiljaka s. Ružica Ivić i s. Danica Bilić organizirale su duhovnu obnovu za mlade Dobojskog dekanata, koja je odražena u subotu 29. i 30. ožujka 2014.g. u svetištu sv. Leopolda Mandića u Maglaju. Bilo je prisutnih 45-ro mladih iz župa: Lug Brankovića, Doboja, Žabljaka i Maglaja. Voditelj duhovne obnove bio je vlč. Jozo Batinić župnik sa Cera. Obnova je

bila posvećene mladima i PMI, kako slušati i oslušivati Božje poruke, kako živjeti i čemu se nadati? „Slušaj Izraele govori Bog Vaš!“ To je prva zapovijed koju Bog upućuje Izraelskom narodu. Brzo klonemo na putu dobra, jer sve nas zbunjuje želeći druge kopirati kazao je vlč. Jozo Batinić. Postavio je pitanje mladima: Tko nam je uzor? Bog nas je stvorio na svoju sliku i dao nam slobodu, ali slobode nema bez odgovornosti. Bog nije htio ni robove ni robovlasnike od nas nego slobodne sa srcem koje se otključava samo iznutra kome i kada hoćemo. To srce samo ti otvaraš u savjesti svoga srca živeći po Božjim Zapovijedima primijetio je vlč Batinić. Bog nam s Križa progovara „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine“. To je objava Boga s križa. Isus nas voli radi nas samih i nemamo se čega bojati. Ne tražite i ne idite za krivim idolima i idealima, jer oni u nama stvarju depresiju. Jedini naš ideal i uzor je Isus koga trebamo slijediti rekao je vlč. Batinić. Nakon predavanja mladi su postavljali pitanja o strahovima koji se javljaju u njihovim životima. To je bio poticaj za pripravu sakramenta svete ispovijedi i svete mise koju je predvodio vlč. Jozo Batinić u suslavlju župnika vlč. Josipa Jelić i đakona vlč. Olivera Jerković. Mladi su molili križni put koji je predvodila s. Danica. Župnik vlč. Josip Jelić sa svojim suradnicima PMI, pripremio je za sve bogati roštilj, a nakon toga bio je sportski program u parku svetišta sv. Leopolda Mandića. 30. Ožujka, na četvrtu korizmenu nedjelju svete mise je imao vlč. Marko Majstorović ekonom iz travničkog sjemeništa povodom prikupljanja pomoći za tu instituciju. U svojoj propovijedi kratko je prikazao povijest sjemeništa koje danas broji 43 sjemeništara. Da tu instituciju doživljavaju kao svoju potakao ih je da mole za duhovna zvanja i da ne budemo duhovni slijepci. Svojim sviranjem i pjevanjem liturgiju su uzveličale s. Ružica i s. Danica, a nakon mise imale su susret sa PMI-a. Svoje svjedočanstvo poziva ukratko je iznio sjemeništara Zvonimir Šuker. Župnik Josip Jelić zahvalio vlč. Marku Majstoroviću, sjemeništarcima, PMI, sestrama Služavkama Maloga Isusa na suradnji, vlč. Jozi Batinuć za duhovnu obnovu mladih, te ostalim župljanima koji su pomogli na bilo koji način da župa uistinu doživi duhovnu obnovu.

s. Ružica Ivić

„TEČAJ FILIP“ U SAMOSTANU SMI NA GROMILJAKU

U razdoblju od 04. - 06. travnja 2014. u samostanu Sestara Služavki Maloga Isusa u Gromiljaku održan je „Tečaj Filip“ za sve srednjoškolce iz Kiseljaka, Kreševa, Fojnice, Livna, Viteza, Novog Travnika i Stare Bile. Skupina mladih iz Zagreba pod vodstvom fra Josipa Blaževića, novoizabranog provincijala Provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, kojoj se pridružila i naša Tajana, vodila je program tečaja. Osamdeset srednjoškolaca imalo je priliku slušati o važnosti Božje ljubavi, opasnosti grijeha, obraćenju, spasenju i utjecaju Duha Svetoga u životu vjernika. Kroz

scenske prikaze vidjeli su sažetak svih tema susreta. Svjedočanstva bogoslova iz Zagreba, novakinja i studenta upotpunili su tečaj.

Kroz pjesme i igre u prirodi, svi su naučili nešto novo. Fra Josip je kao voditelj tečaja govorio o važnosti nove evangelizacije kao odgovoru na današnje probleme društva. Tečaj Filip je obilježilo zajedništvo i prilika da srednjoškolci pokažu svoje sposobnosti. Naučili su da nas Bog sve ljubi, a Isus spašava bez obzira što smo grešni. Na samome kraju veoma je bitno istaknuti kako je važnost ovoga tečaja itekakva potreba mladih, koji su se i odazvali u velikome broju.

Pozvani su da budu živi svjedoci svoje vjere i da zadaću naviještanja Krista shvate ozbiljno. Tu zadaću svi ćemo lako ispuniti ukoliko predamo svoj život Kristu i dopustimo da nas Duh Sveti vodi i gori u našim srcima. Tom vatrom trebamo zapaliti sve ljude i ne dopustiti da se plamen ikad ugasi.

Molitva, pjesma, ples, razgovor, ispovijed i sv. misa ostavili su trag u srcima svih sudionika. Nakon završetka Tečaja slijedila su svjedočanstva sudionika o utiscima koje je na njih ostavio Tečaj Filip.

s. Danica Bilić

DUHOVNA OBNOVA ZA OBITELJI I PMI U VOĆINU

Požeška biskupija ima prekrasno svetište Majke Božje u Voćinu gdje žive i rade sestre SMI od 1994. g. Uz mještane tu su u velikim broju vjernici katolici koji su došli sa Kosova iz župe Letnica 1992. g. te manji broj prognanika iz Vojvodine i Bosne.

Na poziv župnika velč. Mladena Štivina i s. Pavke Dujmović, petak pred Cvijeticu 11. travnja, u župnoj crkvi Voćin, i na filijali Ćeralije, Križni put, katehezu i susret sa PMI predvodile su sestre iz Gromiljaka s. Danica Bilić i s. Ružica Ivić. Nakon Križnog puta u katehezi za obitelj s. Danica je na slikovit način pokazala i naglasila privolu bračnih obećanja: "Vjernost u ljubavi i vjernost u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti", te uzajamno uvažavanje i praštanje jedni drugima. Svoju riječ PMI uputila je i s. Ružica. Posebno je naglasila roditeljima i djeci da uvijek ostanu u prijateljstvu s Isusom kroz Euharistiju, molitvu i dobra djela, šireći radost i mir oko sebe. Potakla je na čitanje Svetog Pisma citirajući svoga Utemeljitelja J. Stadlera: "Kao što jelen voli piti bistru vodu na izvoru, tako i kršćanin treba voliti i čitati Sveto Pismo, u kojem je kao izvor Vječna Riječ Božja". Pozvala je, da u što većem broju dođemo na godišnji susret PMI 24. svibnja 2014. g. u Sarajevo.

U subotu s. Danica je u Domu kulture održala katehezu mladima na temu grijeh i ujedno ih pripravila i pozvala na sakrament ispovijedi koja je toga dana bila u župi

Voćin. Na simboličan način prikazala nam je kako čovjek pada pod težinom grijeha ta kako ga sputava da bude slobodan u Božjoj Milosti. Nakon susreta bili smo puno jače i otvorenije jer su nam sestre ostavile i pokazale radost snage i zajedništva.

Karmela Volf, PMI - Voćin-RH

PRIJETELJI MALOG ISUSA NA „MARIJAFESTU BiH“

U subotu 10. svibnja 2014. održan je prvi festival duhovne glazbe „Marijafest BiH“. Na festivalu se okupilo dvanaest skupina s područja Bosne i Hercegovine. Festival je održan u Nadbiskupijskom centru za mlade „Ivan Pavao II“. Na ovom Festivalu nastupili su i Prijatelji Maloga Isusa Iz Gromiljaka pod vodstvom s. Marinele Zeko. Program Festivala započeo je sa misnim slavljem u 13 sati, kojeg je predslavio

uzoriti kardinal Vinko Puljić u koelebraciji dr. Šime Maršić ravnatelja Nadbiskupijskog centra „Ivan Pavao II“, te pater Mato Anić ravnatelj Radio Marije za BiH i drugi svećenici. Misu su animirali članovi benda „Novo Nebo“ iz Zenice. Nakon misnog slavlja i ručka uslijedila je glazbena radionica koju su vodili vlč. Marko Stanušić uz suradnju članova benda „Novo Nebo“ iz Zenice. Sam Festival započeo je u 17 sati nastupom dvanaest skupina. Svi izvođači predstavili su se s dvije skladbe. Na kraju Festivala svim izvođačima podijeljene su zahvalnice za sudjelovanje. Ovogodišnji „Marijafest BiH“ bio je u znaku kanonizacije pape Ivana Pavla II s posebnim naglaskom na poruke mladima. Festival je završen domjenkom za sve izvođače i uzvanike.

s. Marinela Zeko

POSJET ŽUPI LUG-BRANKOVIĆI

Naš pohod župi Lug-Brankovići je bio prava pustolovina. Na svoj misijski pohod krenuli smo još u subotu gdje smo prespavale kod naših sestara u Gromiljaku. U jutarnjim satima krenule smo sa našim sestrama s. Lucijom Blažević, s. Ružicom Ivić, s. Danicom Bilić. Krenule smo sa velikim uzbuđenjem i radošću. Kada smo stigle u župu sv. Ivana Krstitelja, župnik vlč. Franjo Ivandić nas je velikodušno dočekaao kao i đakon Oliver Jerković. Kada smo ušle u Crkvu osjećale smo se tako sigurno i

uzbuđeno. Crkva je bila puna vjernika koji su došli slaviti Boga. Kako je bila nedjelja Dobrog Pastira, posebno smo se molile za svećenička i redovnička zvanja. Župnik nas je na početku misnog slavlja pozdravio i iskazao nam dobrodošlicu. Na početku je s. Lucija kratko progovorila o našem Utemeljitelju sluzi Božjem Josipu Stadleru i o karizmi naše Družbe, o našem služenju kroz duhovnost malenosti. Nakon toga smo mi (kandidatice) svjedočile o svom pozivu. Na kraju mise s. Ružica je uputila nekoliko riječi o godišnjem susretu PMI koji će se održati 24. svibnja u Sarajevu. Nakon toga bilo je upriličeno druženje sa mladima, poslije druženja smo se uputile u svetištu Sv. Leopolda. Dan nam je uistinu bio predivan.

Nikolina i Valentina kandidatice SMI

SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI U DUBROVNIKU

„Bože koje radosti“ onog dana kada je provincijska glavarica – s. M. Admirata Lukić – rekla da će s. Stana Matić, s. Jelena Jovanović, kandidatice Valentina Šunjić i Nikolina Džavić te Katarina Stipić iz SDDE-a biti predstavnice naše kuće na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku, 26. i 27. travnja 2014. godine.

Skoro sa svakodnevnim nestrpljenjem iščekivale smo dan polaska i razmišljale kako će to biti i što ćemo sve doživjeti. Trebalo je naučiti i himnu, koja se nekima od nas ispočetka i nije sviđala... što ćemo ponijeti... hoće li nam trebati kabanice, jer je kiša obilježila skoro cijeli travanj... gdje ćemo spavati... treba ponijeti poklone

(krunice Malog Isusa, naravno!) za obitelj koja će nas primiti u svoj dom... Takva i slična pitanja i razmišljanja ispunila su vrijeme pripreme za Susret.

I napokon, petak 25. travanj, saznale smo da polazimo navečer u 01.15 ispred Zemaljskog muzeja u Sarajevu, sa mladima iz internata KŠC-a „sv. Josip“ i mladima iz župe Oštra Luka - Bok na čelu sa don Brankom Jurićem, koji je ujedno bio i vođa cijele grupe. Već oko 00.15 navečer krenule smo iz kuće prema KŠC-u gdje smo se pridružile mladima u nekoj vrsti procesije do Zemaljskog muzeja gdje nas je čekao autobus za Dubrovnik.

Prvo što nas je iznenadilo bila je vijest da ćemo u Dubrovniku biti smješteni u sportskoj dvorani sa još 400 mladih iz raznih krajeva HR i BiH, a mi nismo ponijele vreće za spavanje! Istina je da smo se iznenadile, ali povjerenja u Providnost nije manjkalo. Bile smo sigurne da će dragi Bog nešto izorganizirati za nas, pa makar to bile samo dvije deke s kojima ćemo se pokriti. I kao što je bilo predviđeno, procesija od tridesetak mladih sa svojim sestrama odgajateljicama, s. Antonijom Lučić i s. Leonardom Pirner (FDC) i nas pet krenula je na put. Sretno i radosno, puni očekivanja krenuli smo prema Dubrovniku. Nakon molitve za sretan put nije bilo mjesta spavanju, premda je ponoć davno prošla. Što bi mladi drugo radili nego pjevali... do zore! Kad se razdanilo bili smo već blizu granice u HR, a po ulasku smo sve više mogli vidjeti mnoštvo autobusa koji idu k istom cilju. Oduševljenje je bivalo sve jače da ga ni kiša, koja je cijelo vrijeme padala, nije mogla umanjiti. Čak smo vjerovali da će kada dođemo u Dubrovnik prestati, kao što se prije par godina dogodilo na SHKM u Zadru. Dobro smo se prevarili! Na ulazu u Dubrovnik dočekalo nas je mnoštvo mladih volontera dubrovačke biskupije koji su čekali „svoj“ autobus i mlade kojima će biti vođe kroz ta dva dana. Našoj grupi je bila darovana mlada djevojka po imenu Barbara iz mjesta Gruda, Konavle, upravo tamo gdje ćemo mi biti smješteni.

Ovom prilikom joj se zahvaljujemo za darovano vrijeme i druženje. Dok nam je ona govorila o pripremljenim programima koji će se odvijati na raznim mjestima u gradu i što sve možemo posjetiti došli smo do odredišta. Kad smo izašli iz autobusa kiša nije prestala, kako smo se mi nadali. Budući da nismo svi imali kabanice i kišobrane morali smo se snaći. Sreća pa mladi ne kompliciraju previše u takvim trenucima. Otišli smo u prvi market i kupili vreće za smeće koje su nam poslužile kao kabanice. I tako smo s pjesmom ušli u Dubrovnik. Zidine starog grada su nas oduševile i mnoštvo mladih sa majcama Susreta krasili su grad kud god smo pogledali i došli. Zbog sve jače kiše nismo mogli puno toga vidjeti kako smo planirali. Već smo se na Stradunu pokušali sakriti u crkvu sv. Vlahe dok kiša ne prestane i da se malo ugrijemo i osušimo. Ali, uzalud! Budući da kiša nije prestajala, a vrijeme brzo prolazilo, odlučili smo krenuti prema luci Gruž na kojoj se imala slaviti sveta misa u 17.00 sati, a u međuvremenu potražiti neko mjesto gdje se možemo okrijepiti i stvarno ugrijati. Hodajući po ulicama Dubrovnika po kiši, mokri i umorni kao da se

ono početno oduševljenje počelo pretvarati u razočarenje. Međutim, dok sada gledamo na to, vjerujemo da je i u tome bilo puno znakova i simbolike. Unatoč svim tim nepogodama, cijela se grupa držala zajedno, pazili smo jedni na druge, da tko ne zaostaje, da se ne izgubi... počeli smo se međusobno upoznavati, razgovarati, pjevati i smijati, i svi smo htjeli doći do jednog cilja, tamo gdje ćemo se naći svi zajedno, s našim pastirima, pred Gospodinom! Tako je i bilo!

S mnoštvom mladih, a kažu danas da nas je bilo 35.000, našli smo se pred oltarom i pred Presvetim koje je cijelo vrijeme bilo izloženo pod Križem Susreta! I na našu radost kiša je prestala padati kada je biskup Mate počeo propovijedati. U svojoj dugoj, ali bremenitoj riječima i nama bliskoj propovijedi hrabrio nas je da živimo slobodu na koju smo pozvani, za koju nas je Isus oslobodio: „A što vam mogu poručiti, vama hrvatskoj katoličkoj mladeži, okupljenoj na ovom susretu u Dubrovniku? Što drugo nego ponoviti geslo susreta: Na slobodu pozvani... Krist vas za slobodu oslobodi... Bog nas je stvorio slobodne i želi nas slobodne“. Ta sloboda dolazi od Duha Svetoga, ali ima i svoja ograničenja. A to je ljubav prema Bogu! „I onaj tko ljubi Boga iznad svega, a bližnjega svoga kao sebe samoga može činiti što ga je god volja. Može biti doista potpuno slobodan. Evo Krist nas takvim želi!“ Nadalje nam je biskup Mate dao neka usmjerenja koja su, premda smo ih često čuli, tako snažno odjekivala u luci Gruž i vjerujemo u srcima svih mladih okupljenih u njoj. Postoje četiri dimenzije koje smo pozvani ostarivati u svom životu. Prva je

odnos prema Bogu. „Bog nas uvijek ljubi, on nas ljubi onakve kakvi jesmo, on ne pamti naše grijeha, on sve oprašta, sve zaboravlja i on baš nikoga, ama baš nikoga ni na što ne želi prisiliti... Evo ja se nadam da ćete vi danas, od Krista na slobodu pozvani, Krista koji nikada nikoga ni na što nije prisilio, prepoznati u Bogu onoga koji vas na ništa ne prisiljava, ali vam se nudi. Nudi vam svoju ljubav, nudi vam svoje zajedništvo. Želi vam se kao uskrsli Gospodin očitovati, promijeniti vaše živote i osposobiti vas da možete ići hrabro poput učenika koji svjedoče njegovo uskrsnuće u svim dimenzijama života“. Druga dimenzija je ljubav prema blišnjima jer „ako na pravi način izgradimo svoj odnos s Bogom, onda taj odnos koji imamo s Bogom ne može zanemariti bližnje. U tom odnosu prema blišnjima javlja i treća dimenzija, a ta je dimenzija odnos prema sebi samome. Draga mladeži, dragi mladi sudionici SHKM-a morate ljubiti sebe same, morate cijeniti sebe same. Morate cijeniti svoje dostojanstvo! Ti takav kakav jesi zaslužuješ najvišu pažnju koju ti Bog može dati i dao ti ju je u Isusu Kristu. Ali ti zaslužuješ i pažnju sebe samoga prema sebi, nemoj se zanemarivati, nemoj se potcjenjivati. Trudi se iz dana u dan razvijati, biti bolji, e tek kad to uspiješ, kad prepoznaš sebe u svom dostojanstvu, takav kakav jesi, kad se počneš cijeniti - a imaš što cijeniti - onda ćeš moći - ne zaustavljajući se na sebi - krenuti prema onoj drugoj dimenziji, a to je prema blišnjemu i poslužiti blišnjega. I u slobodi ljubiti blišnjega. Evo Krist nas i na to poziva. On nam i to nudi... Moramo vjerovati jedni drugima... imati povjerenja jedni u druge. Vi mladi, mladi katolici, se morate međusobno povezivati, podržavati. Nemojte imati loše mišljenje o drugom. Pokušajte najprije jedni o drugima graditi dobro mišljenje, cijeniti jedni druge kao što sebe cijenite, a onda to proširiti i na predstavnike drugih vjerskih zajednica, na one koji uopće ne vjeruju, one koji čak ne misle dobro o nama, ima i takvih, nije važno. Pokušajmo pozitivno misliti“. Biskup nas je pozvao da se uključimo u život Crkve i države. „Moramo se angažirati. Ne možemo ostaviti da stvari u ovom svijetu idu mimo nas, moramo biti aktivni. To također zahtjeva ovo: biti slobodni za poslužiti blišnjima... Ne može se biti nigdje. Morate se uključiti u svoje župne zajednice, morate se uključiti u molitvene zajednice. Morate se uključiti u život Crkve, surađivati sa svojim svećenicima, sa svojim katehetama, surađivati s nama biskupima. S druge strane mi biskupi, vi svećenici, vi redovnice, redovnici, trebamo našim mladima, našim laicima, dati prostor u Crkvi... Tada sve funkcionira. Tada možemo napraviti nešto što se u početku činilo nemoguće... Evo pozivam vas da na Crkvu ne gledate kao na nešto tuđe nego da je prepoznate kao svoju zajednicu i da je izgrađujete... Nemojte čekati da vam drugi osiguraju bolji život, nego uzmite stvar u svoje ruke i vi osigurajte bolji život drugima“ rekao je biskup Uzinić. I zadnja dimenzija na koju nam je svratio pozornost jest dužnost i odgovornost prema svojoj zemlji. “Imamo najljepšu zemlju na svijetu, imamo se pravo njome ponositi. Mi, dragi mladi, imamo odgovornost za svoju zemlju. Mi imamo odgovornost za svoju prirodu. Mi imamo odgovornost za naša prirodna bogatstva. Sve nam je dano da

tim upravljamo. Ne da to iskorištavamo, nego da upravljamo. Da upravljamo na način da ono što smo primili od svojih predaka predamo budućoj generaciji. Ne istrošeno i potrošeno nego obogaćeno... Evo pozivam vas da prije svega cijenite prirodna bogatstva naše zemlje, da imate ekološku svijest. Da se brinete za sva stvorenja na zemlji. Kome nas šalje Gospodin u evanđelju? Ne kaže samo: „Idite svim ljudima“, nego: „Idite svemu stvorenju“. Isus Krist, uskršli Gospodin, sav sve-mir, svu stvarnost je preobrazio u svom uskrsnuću. Mi kršćani, mi katolici, vi mladi katolici, pozvani ste o tom govoriti ne samo svim ljudima, nego i svem stvorenju... Ne prodajte sebe i bogatstva ove zemlje! „Na kraju ću vam reći još samo jednu rečenicu. A to je rečenica koju je rekao blaženi, sveti Ivan Pavao II. ovdje u Gružu i uputio je upravo mladima: „Blagoslivljam vas mlade i kažem vam: Hrabro!“ zaključio je biskup Mate. Nakon svečane sv. Mise uputili smo se prema Konavlima gdje smo imali biti smješteni.

Zahvaljujući s. Leonardi koja se trudila da ne ostanemo bez deka i vreća za spavanje, dobile smo, umjesto toga tople krevete i topla srca obitelji Glavić koja nas je primila u svoj dom. Od srca im hvala. Sutra dan, na nedjelju Božanskog Milosrđa svi smo se okupili u sportskoj dvorani, u kojoj su ostali mladi spavali, na sv. Misu koju je predslavio mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki biskup, koji će 2017. godine biti domaćin SHKM-i u Vukovaru. Svoju radost i blizinu i on je izrazio u susretu s mladima i na sv. Misi kada nas je hrabrio na ustrajnost u vjeri unatoč sumnjama na koje imamo pravo. Potakno je i sve svećenike, redovnike i redovnice da budu svjedoci i primjer mladima koji puno očekuju od nas i imaju pravo na to. Nakon svečane sv. Mise i objeda koji su nam pripremili dobri ljudi iz Grude bilo je vrijeme da krenemo kući. Oko 13.30 zaputili smo se, u Božje ime, prema Sarajevu, a povratak je naravno bio ispunjen pjesmom i dojmovima sa Susreta.

Po dolasku u Mostar odlučili smo napraviti malo dužu pauzu. Nas pet je to vrijeme iskoristilo bolje nego što smo planirale. S. Krunoslava Adžamić, koja je predstojnica u Kući Svete Obitelji u Mostaru, došla je po nas ispred crkve sv. Petra i Pavla i pvela nas u Caritasov stacionar da posjetimo njihove štíćenike – anđele kuće. Susret s njima mora čovjeka spustiti na zemlju i potaknuti ga da izađe iz samog sebe. U tom duhu i rapoloženju nastavili smo put prema Sarajevu gdje smo stigli oko 22.00 sata sa svojim novim mladim prijateljima. Ono što je posebno zanimljivo je da dok smo na putu prema kući susretali mlade na odmaralištima, koji su još uvijek nosili majce sa Susreta i za koje smo znali da su bili u Dubrovniku ta dva dana, osjećala se posebna povezanost s njima, radost i lakoća pozdraviti ih, zapjevati s njima... Tome su možda doprinijele majce Susreta kao znak prepoznavanja. Pitamo se: kad bi svi mi imali oči prepoznati brata u drugima... vidjeti čovjeka s kojim puno toga dijelimo zajedničkog, kako bismo si bili bliski... kako bismo se ljubili i drugima svjedočili ljepotu zajedništva???

Dao nam Gospodin upravo takve plodove ovog i sličnih susreta s drugima da u ovom svijetu ispunimo zadaću na koju smo pozvani, a to je ljubav!

s. M. Jelena Jovanović

DOĐI I SLIJEDI ME

Svaki susret donosi radost, bogatstvo i molitvu upravljenu Isusu. Ovaj korizmeni petak, bio je nekako poseban. Župu Domanovići posjetile su s. M. Danica Bilić i s. M. Lucija Blažević, Služavke Maloga Isusa sarajevske provincije, molile križni put sa župljanima; bile na Euharistiji i poslije svete Mise na klanjanju pred Presvetim. Crkva je bila prepuna djece, mladih i mladih obitelji. U pohodu župi, u dogovoru sa župnikom don Ivanom Bebekom, sestre su najprije posjetile nekoliko obitelji, podijelile s njima njihove brige i radosti. U pohodu jednoj obitelji bila je posebna radost, jer je jedna djevojka zaželjela napisati svoju molbu da bude pripravnica u našoj Družbi. U molitvi križnog puta, kao i svetoj Misi, posebno smo uključili cijelu zajednicu i duhovna zvanja. Cijela je zajednica podržala djevojku u odluci, što je župnik istakao u molitvi i zahvalio dragom Bogu što mladi imaju odvažnosti odazvati se Isusovu pozivu da ga nasljeđuju. U radosnom zajedništvu svi smo odlučili još više moliti za obitelji i duhovna zvanja.

„ZEMLJO BOSNO I HERCEGOVINO, PAPA TE NOSI U SRCU...“

Pod motom „Zemljo Bosno i Hercegovino, Papa te nosi u srcu“ od 22. veljače do 5. travnja 2014. bio je otvoren natječaj literarnih i likovnih radova povodom Kanonizacije Pape Ivana Pavla II.

Osim toga, Ivan Pavao II. je dva puta pohodio našu zemlju BiH, a posebno 12. i 13. travnja 1997. g. Sarajevo. Natječaj je pokrenuo ured PMI na Gromiljaku. Ovom gestom htjeli smo iskazati barem kap zahvalnosti velikom čovjeku našega vremena i povijesti, na iskazanoj brizi i ljubavi prema napaćenoj Crkvi u BiH, našem Hrvatskom narodu i drugim narodima koji ovdje žive. U natječaju su sudjelovali PMI iz Neuma, Mostara, Sarajeva, Gromiljaka, Viteza i Kiseljaka.

Na ured PMI u „Kući Navještenja“ na Gromiljaku pristiglo je dosta lijepih i vrijednih likovnih, kao i literarnih radova. Po isteku natječaja stručna komisija Aktiva prof. hrvatskog jezika i likovne umjetnosti, Srednje škole „Ivan Goran Kovačić“ iz

Kiseljaka, iščitala je sve pristigle radove i najboljima proglasili slijedeće:

Za najbolji literarni rad nagrade su dobili:

Boris Dragojević PMI, Gromiljak student I. godine elektrotehničkog fakulteta u Sarajevu,

gospođa Jadranka Knežević PMI, samohrana majka troje djece iz Gromiljaka, Katarina Knežević PMI iz Gromiljaka, učenica 3. razreda srednje škole.

Za likovne radove najboljima su proglašeni i dobili nagrade učenici iz srednje škole „Ivan Goran Kovačić“:

Iva Filipović, A 2 umjetničke škole, Dolores Mrnjavac A 3, Nikolina Tomčić, 2 gimnazije.

Pobjednicima su uručene nagrade u srednjoj školi „Ivan Goran Kovačić“ 26. travnja 2014.g. a uručile su ih s. Ružica Ivić Pročelnica Društva PMI i Ravnateljica škole gđa Mirjana.

Iz propovijedi na misnom slavlju na stadionu Koševo – Sarajevo 13. travnja 1997. g., danas već svetog Ivana Pavla II., s. Ružica je mladima i svima koji su bili prisutni, citirala papine riječi: „Sarajevo, BiH, tvoja povijest, tvoje patnje, tvoje iskustvo iz nedavnih ratnih godina, za koje se nadamo da se više nikada neće ponoviti, imaju zagovornika kod Boga: Isusa Krista jedinoga Pravednika. U njemu zagovornika kod Boga imaju toliki mrtvi, toliki ožalošćeni: obitelji, majke, očevi, djeca koja postaje siročad. U svim tim patnjama i nevoljama odgovor nalazimo u jedinom Pravedniku Isusu Kristu, raspetom i Uskrsnulom koji predate dolazi danas ovdje u BiH s teškim računom svoje povijesti. Ne bojte se! Neka Isus trajno ostane među svim narodima ove napaćene i drage zemlje. Papa vas voli i u srcu vas nosi“.

S. Ružica je napomenula mladima da je upravo njih Papa Ivan Pavao II. posebno volio i zato je ustanovio Svjetski Dan mladeži. Stoga i mi ovdje okupljeni zahvalimo voljenom Papi koji nas sigurno gleda iz Nebeske Domovine i želi nam poručiti kao i prije 17 g. „Ostanite vjerni Bogu, Crkvi, svome narodu i svojoj rodnoj grudi.

To je vaša zemlja, vaša Domovina BiH. Isus vas voli! Dopustite mu da boravi u vama.“

Na kraju je upućena zahvala časnim sestrama SMI, Ravnateljici srednje škole gđi Mirjani, profesorima i mladima koji su sudjelovali u realizaciji ovog projekta.

s. Ružica Ivić

Literarni rad koji je dobio prvu nagradu na natječaju „Zemljo Bosno i Hercegovino, Papa te nosi u srcu ...“

Davno je bila ta 1920 godina. Izgubila se u prošlosti. Progutalo ju je ondašnje vrijeme, ondašnja tradicija, ondašnji ljudi ... Izgubila se, baš kao što se gubi zvuk nanula u daljini nošen laganim proljetnim lahorom sa mirisom pupoljaka raznovrsnog cvijeća. Stari ljudi koji su rođeni tada, već su davno zaboravili kakva je bila ta famozna godina. Koji su događaji obilježili tu godinu, koje pjesme, koji ljudi ...?

Sve je zaboravljeno, poput onih tiho izgovorenih riječi. Vrijeme je ostavilo tragove u njihovim licima. U tim umornim licima bol je utisnula svoj znak, strah je uništio nekoć predivne osmjehe, a mržnja i ostala zla iz „Pandorine kutije“ su im ukrala boju iz njihovih života. Starost je postala njihov diktator. Postala je ono nešto što ih sputava u njihovim već odavno izgubljenim ciljevima. Nestalim. Baš kao što svijetlost nestaje kada je proguta noćna tama, baš kao što nestaju predivni zvukovi kada ih proguta noćna tišina.

Te se godine rodio jedan dječak. Roditelji ga nazvaše Karol Jozef Wojtyła. No, to tim, životom izmorenim ljudima, ništa nije značilo. To je bilo samo još jedno lice u moru nepoznatih lica, samo još jedno čudno ime u knjizi čovječanstva, samo još jedno biće željno ljubavi i sreće. Svatko od nas, od njih, ja jedan dragulj. Jedinствен dragulj koji ima svoj sjaj i svoju boju. Svoj karakter. I on ostaje, oblikuje se i formira do konačnog cilja neovisno o drugim draguljima, da bi u konačnici dospio u istu škrinju kao i oni. I svi ti dragulji čine jedno veliko blago, blago s kojim se ne mogu mjeriti sva otkrivena i neotkrivena blaga ovoga svijeta. Hmm... Karol Jozef Wojtyła? Tako čudno ime, prezime ... Samo još jedan stranac, pomislili bismo. No, kad bi samo znali! On je puno više od stranca.

Možda bi ti, čovče, bilo jasnije tko je taj netko, kad bi ga drugačije nazvao? Ivan Pavao II. ? Sada se definitivno udaraš u glavu i grdiš sam sebe što ti je to ime bilo nepoznato. Sada ti sigurno taj Wojtyła prolazi kroz glavu poput uragana. Tvoje mirno more misli na tren se uzburkalo i valovi ti prodrmaše glavu. Valovi misli, valovi riječi koje je on rekao, valovi djela koje je on učinio. A kako i ne bi bilo tako, što je sve učinio! Borio se za mir u svijetu. Punih 26 godina njegove ruke nisu prestale raditi, njegove noge nisu prestale koračati tlo kroz zemlje izmorene zloćama ovoga, ionako tmurnoga planeta. 26 godina njegovom glavom su prolazile misli, riječi, koje bi potakle ljude na mir, ljubav, zajedništvo ... Nije se za to borio poput divlje krvoločne zvijeri. Ne! Tako neposredan i topao. Tražio je samo ljubav. Ali ne da drugi njemu daju ljubav. Noge mu kročiše u 850 gradova, stopala mu prijeđoše 1,2 milijuna kilometara puta, oči mu obiđoše svijeta 30 puta, a ruke zagriše 130 zemalja. A među tim zemljama nađe se i jedna veoma ranjena zemlja. Toliko je izranjavana

ratovima, zlom i mržnjom. „Srce Balkana“, tako je nazivaju. I kuca za cijeli Balkan, za cijelu Europu, pa i cijeli svijet. Ime joj je Bosna i Hercegovina.

Kaže se da tijelo ne može bez srca. Jer, uzalud plućima zrak, ako ona nemaju krvi. Uzalud je mozgu sva pamet i sve sposobnosti ako mu srce ne pošalje kisik. Srce je šef tijela i bez njega sve bi bilo nemoguće. Taj ponizni Karol htio je vidjeti to srce Europe, pa tako malo, a opet veliko srce svijeta. Htio je vidjeti Bosnu i Hercegovinu.

Došao je i vidio je. Prije 17 godina. Prođe to vrijeme poput vlaka kraj jednog od perona. Prebrzo. Ljudi u BiH, ti spektakularni Bosanci i Hercegovci, dočekali su ga otvorenih ruku. Suze su prolivene tlom kojim je Karol kročio, gađan je tisućama, pa i milionima osmijeha, obdaren s triput više toplih i lijepih riječi, i ostade samo pusta želja za zagrljajem neprebrojivog broja tih tu skupljenih bića. Što li ga je privuklo u tu čudnovatu Bosnu? Tamošnji običaji, tamošnji narodi ili samo želja da se pojavi tamo? Možda je to želja njegova srca? Da vidi to srce svijeta? Da posjeti te ljude koji gladuju za ljubavlju, koji gladuju za srećom? No, tako izgledniji više su ličili na hodajuće leševe, na hodajuće ljuštore bez trunke ljubavi. Bijahu samo sjene koje su hodale tim pustim tlom. Međutim, Karol na njih nije gledao tako. Gledao ih je kao osobe kojima je potrebna pomoć, kojima su potrebne riječi ohrabrenja ili pak samo neka ruka koja će ih podići s tla i usmjeriti pravim putem.

Zamisli samo da ti dođeš negdje, i da ljudi na tebe gledaju kao nešto nadnaravno, nešto što nije s ovoga svijeta.

Zamisli samo da si ti razlog zbog kojeg netko plače, zbog kojeg je na licu neke osobe ugraviran osmijeh.

Zamisli čovječe da ti ljudi dođu do nogu i samo što te ne počnu ljubiti. Ili pak da ti svojom kosom poput Marije Magdalene pokušaju oprati noge.

Zamisli samo da tebi ljudi pjevaju, čovječe.

Zamisli da si ti razlog zbog kojeg su se okupili na jednom mjestu.

Kako bi se osjećao? Kada bi rekao predivno, bilo bi malo narcisoidno od tebe, zar ne? To je zaista predivan osjećaj. Biti razlog nečije sreće. Biti ruka koja će obrisati nečiju suzu punu bola. Što li ga je privuklo u tu jadnu Bosnu i Hercegovinu? Zbog čega je otišao sa željom da se opet vrati? Zbog čega je otišao držeći u ruci kronicu i moleći se za tu jadnu zemlju? Zbog čega je otišao sa osmijehom?

Zbog čega je pustio tu jednu suzu niz svoje gradskim zrakom isušeno lice?

Je li možda zbog sirotinje koju je sretao na ulicama?

Je li zbog djevojčice koja mu je potrčala u zagrljaj kada ga je vidjela?

Znaš li možda onu priču o onom slijepom siromahu? Prosio je na ulici i kada je naišao neki čovjek vidio je da ima samo par novčića u svom ofucanom i starom šeširu. Pogledao je pocijepani karton na kome je pisalo: „Slijep sam! Pomozite!“

Uzeo je taj karton i napisao nešto na njega i otišao. Kada se vratio uočio je pun šešir novčića i osmjehnuo se. A siromah kada je to čuo, pitao ga je: „Jesi li ti možda nešto uradio, pa mi je sada šešir pun novčića?“ Čovjek je samo rekao da je na njegov karton napisao: „Sada je proljeće. A ja ga ne mogu vidjeti!“

Možda je to događaj koji je izvukao suzu iz Karolova lica? Sve to ostaje pod MOŽDA? No, jedno je sigurno. „Zemljo Bosno i Hercegovino, Papa te nosi u srcu!“

A zašto ga zovem Karol?

Zašto ne Papa ili poglavar Crkve?

Zar se brat i prijatelj nazivaju tako?

Jer, samo prijatelj umije držati te za ruku, a dodirivati ti srce. Zar i Bosna i Hercegovina to nije učinila?

Zar mu nije dotaknula srce?

Pruži svoju ruku drugome, baš kao što je „Srce“ pružilo svoju ruku Karolu.

Pruži ruku ...

Zagrli...

I daruj ljubav!

Jer, ljubav je hrana života!

Boris Dragojević, PMI Gromiljak

MOJE PRVO HODOČAŠĆE U VJEČNI GRAD RIM

Dolazak u Asiz, grad Sv. Franje Asiškog, obilazak veličanstvene bazilike Sv. Franje. Osjećaj snage vjere, kulture kršćanstva, snage svetosti budila je u meni poseban osjećaj pripadnosti posebnostima svetosti, koji je još više osnažen višednevnim obilaskom temelja kršćanstva u Vječnom gradu Rimu. Dolazak u Rim na Trg Sv. Petra – (najveći rimski trg), ulazak u Vatikan i pogled na veličanstvenu baziliku Sv. Petra (koju je u 4.st. izgradio Car Konstantin) ostavlja bez daha, odiše veličanstvenom snagom svetosti, svaki najmanji kamen izaziva ushićenje. Po završetku misnog slavlja proglašenja svetim pape Ivana Pavla II., razgledavali smo baziliku Sv. Petra. Ljepota razgledavanja svih najvažnijih rimskih znamenitosti s obje strane rijeke Tiber. Veličanstveni mostovi iz svih povijesnih razdoblja poveznica su dvije strane grada. Potom dolaskom na Trg četiriju fontana, Skalinada sa 138 stepenica na Španjolskom trgu, Venecijanski trg s Oltarom domovine, potom zgrade talijanske PRAVDE (koja me osobito dojmila. Usporedba na naše ministarstvo pravosuđa). Nakon razgledavanja Vječnog grada smještenom na sedam brežuljaka uputili smo se prema rijeci Tiber i hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima, koja je prijestolnica školovanja hrvatskih svećenika.

Povratak crvenim podzemnim metroom također me dojmio. Dolaskom sa stanice Anagnini, potom izlaskom na st. Spagna, jednostavno rečeno unatoč velikom broju posjetitelja oko 1. 500 000 sve je funkcioniralo besprijekorno. Na kraju nedjeljnog dana prepunog dojmova i osobitih doživljaja osjećala sam žal za povratkom i napuštanje tog Vječnog svetog grada na sedam brežuljaka.

Katica Ivić, Požega - hodočasnica

PUTOVANJE U VJEČNI GRAD NA KANONIZACIJU PAPE IVANA PAVLA II. I PAPE IVANA XXIII.

U sumornome svijetu u kojemu živimo, vjera je jedina svijetla točka u našim životima i kao da je i "vrijeme vidjelo" kako živimo, tako se i na nas obušilo kišovito i oblačno vrijeme. I u tom sivilu, pojavi se jedna svijetla točka, a to je proglašenje našega pape Ivana Pavla II svetim. Još prije nekoliko mjeseci, kada sam saznala da će Ivan Pavao II biti proglašen svetim, počela sam se raspitivati hoće li nešto biti organizirano. Poslije dugog raspitivanja, i još duljeg čekanja, bila sam odustala od toga. Međutim, kako Bog uvijek ima svoje planove i uistinu se mi, ne trebamo baš previše brinuti oko svega, jer On na kraju odradi onako kako je najbolje za nas. Tako sam i ja dobila odličnu vijest o putovanju za Rim, iako je polazak bio iz Zagreba, to je bila prednost. Napokon je došao i taj dan moga polaska za Zagreb, gdje su nas dočekale i ugostile naše drage sestre SMI.

Narednog jutra smo krenuli put Rima. Ekipa iz busa je bila odlična i moram priznati da sam uživala u društvu tih dobrih ljudi. Svi smo bili zadovoljni i sretni jer ide-

mo na tako veliki događaj za cijelu Crkvu, a i za svakoga od nas osobno, jer smo svi imali priliku slušati Ivana Pavla II, a neki i pratiti na njegovim susretima s mladima. U autobusu smo razgovarali i razmjenjivali svoja iskustva. Neki su se i osobno sreli s njim, poput naših dragih sestara, prilikom njegove posjete BiH. Naše putovanje je praćeno lijepim vremenom, i tako smo mogli uživati u prelijepim predjelima, kroz koja smo prošli na putu do Asiza. U taj gradić, sv. Franje smo stigli u ranim poslijepodnevnim satima. Obišli smo bazilike Sv. Franje, Sv. Klare i druge znamenitosti tog prelijepog gradića. Nakon obilaska smo se spustili do hotela u kojemu smo bili smješteni. Odmah pored se nalazila crkva Gospe od Anđela. U večernjim satima, ispred crkve je bila procesija s upaljenim svijećama, na kojoj su neki od nas i prisustvovali. U ranim nedjeljnim satima smo krenuli put Rima. Odmah smo se “naoružali” strpljenjem, jer smo usput čuli koliko ljudi dolazi i bili smo svjesni da neće biti moguće doći do samoga Trga, ali važno je bilo biti tu. Kada smo došli u grad, kao skupina smo došli blizu Anđeoske tvrđave. Nakon čega smo se, koliko je bilo moguće, približavali trgu. Meni osobno, osim

samog čina proglašenja Ivana Pavla II. svetim, je bilo pjevanje njegove pjesme Krist na žalu, koja je se orila ulicama Rima, na različitim svjetskim jezicima. Tada sam osjetila ponos, radost i mir u svojoj duši, jer sam imala tu sreću, doći na tako jedan veliki svjetski događaj. Poslije sv. mise, imali smo sreću, te je i papa Franjo prošao pored nas, i udijelio nam svoj blagoslov. Nakon toga smo se uputili u kratki obilazak rimskih znamenitosti, gdje smo također uživali. Naš polazak je bio u večernjim satima, te smo u Zagreb stigli u ranim satima sljedećega jutra. I tako smo svojim domovima sretno stigli s pozitivnim emocijama i obiljem Božjeg blagoslova, koje smo prenijeli svojim najbližima.

Marijana Liješnić, Gromiljak - hodočasnica

POPLAVE DONIJELE NEVOLJE SESTRAMA SMI U DOBOJU I MAGLAJU

Zbog obilatih kiša proživljavamo strašne nepogode koje su zadesile veći dio Bosne. Poplavljen je i naš samostan u Doboju i Maglaju. Uz sliv rijeka, osobito Bosne, poplavljene su obiteljske kuće i zgrade do drugoga kata. Može im se pristupiti samo čamcima. Sestre su se, kao i njihovi sugrađani, povukle u gornji dio kuće. S njima su starice koje s ljubavlju njeguju i nad kojima bdiju i u ovim teškim trenucima. Budući da nema struje, otežana je komunikacija. Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – stupila je u kontakt sa sestrama. One su dobro i hrabro podnose hladnoću i teškoće nevremena. Zahvaljujući župniku – vlč. Peri Iljkiću – sada imaju mlijeka i kruha koje im je uz pomoć službe spašavanja dostavio čamcem. Preporučimo Gospodinu naše sestre u Doboju, sve svećenike, vjernike i sve građane naših poplavljenih područja. Pogođeni proživljavaju pravu dramu trpljenja. Molimo se, za snagu vjere, nade i ljubavi da dragi Bog bude milostiv Bosanskim napaćenim krajevima i njezinim stanovnicima!

Sestra SMI

XVII. GODIŠNJI SUSRET DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA SARAJEVSKE PROVINCIJE

Sestre Služavke Malog Isusa sarajevske provincije Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije i Prijatelji Maloga Isusa organizirali su 24. svibnja u Sarajevu godišnji susret *Društva Prijatelja Maloga Isusa (PMI)*, pod geslom *Prijatelji Maloga Isusa pod barjakom Srca Isusova*. Na ovogodišnjem skupu bilo je nazočno više od 400 sudionika iz: Voćina (Hrvatska), Neuma, Mostara, Viteza, Gromiljaka, Sarajeva, Prozora, Domanovića, Kiseljaka, Travnika, Kreševa i Lug-Brankovića. Nažalost zbog poplava koje su pogodile BiH, na ovom druženju nisu nazočili članovi PMI-a iz Maglaja i Doboja – Žabljaka.

Susret je započeo okupljanjem skupina u sarajevskoj prvostolnici Srca Isusova nakon kojega je uslijedio prigodni duhovni program koji je poslužio kao priprava za slavlje sv. mise. Nazočni su najprije poslušali svjedočanstvo bračnog para **Trajkov, Nikole** i **Sanje**, roditelja petero djece o važnosti obiteljskog zajedništva u odgoju djece. Nakon toga bila je prigoda za sv. ispovijed i molitva krunice Malog Isusa koju su predmolile kandidatice Nikolina i Valentina.

Dva „čuda“ nadbiskupa Stadlera

Prije euharistijskog slavlja **s. Ružica Ivić** pročelnica Društva PMI sve je pozdravila i zahvalila svima onima koji su pomogli u organizaciji ovog divnog skupa, a nakon nje nazočne je u ime uprave katedrale pozdravio i poželio dobrodošlicu **preč. Darko**

Tomašević, kanonik i profesor na sarajevskom KBF-u.

Misno slavlje predvodio je **preč. Marko Zubak**, rektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, u zajedništvu s još šest svećenika i dva đakona. U prigodnoj propovijedi preč. Zubak je izrazio zadovoljstvo nazočnošću velikog broja Prijatelja Malog Isusa u katedrali koju je sagradio prvi vrhbosanski nadbiskup **dr. Josip Stadler** i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Malog Isusa.

„Vidim danas ovdje jedno veliko srce, srce koje je sastavljeno od još jednog srca, a to je Isusovo koje kuca u vašem. Također, vidim i dva čuda nadbiskupa Stadlera: sestre Služavke Malog Isusa i Prijatelje Maloga Isusa“, rekao je, između ostaloga, rektor bogoslovije.

Nakon propovijedi uslijedio je prinos darova u kojemu je svaka od nazočnih skupina predala prigodan dar karakterističan za područje iz kojeg dolaze. PMI-a darovali su mramornu ploču na grob sa natpisom: „SLUZI BOŽJEM ZAHVALNI PRIJATELJI MALOG ISUSA“. Sestre su prinijele novčani dar (1.280.00 KM.) od PMI-a koji je prikupljen u akciji *Projekt našeg srca* za obitelji Trajkov koji imaju petero djece i žive u teškim uvjetima. Prije završnog blagoslova 17 novih članova PMI-a dalo je prisegu da će vršiti

svoje kršćanske dužnosti koje im nalažu pravila *Statuta*. Novim članovima je čestitala **s. Ana Marija Kesten** ravnateljica DPMI i potakla ih na ustrajno služenje Malom Isusu u svakom čovjeku, posebno siromašnima, bolesnima i napuštenima. Dok su katedralom odjekivali gromki glasovi pjesme *Do nebesa...* svi nazočni uputili su se u procesiji na grob prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluga Božjega Josipa Stadlera i izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Po završetku svečanog euharistijskog PMI otpjevali su svoju himnu, a potom ispred katedrale uz nedavno

postavljeni kip sv. pape Ivana Pavla II. napravili zajedničku fotografiju.

Kulturno - umjetnički program i sportska natjecanja

U popodnevnim satima nakon okrjepa i odmora u Katoličkom školskom centru *Sv. Josip* nastavljen je drugi dio cjelodnevnog susreta PMI-a. Učenici KŠC-a i Prijatelji Malog Isusa priredili su jednosatni duhovno-glazbeni program u dvorani Centra, a voditelj je bio **Josip Milanović**, djelatnik Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih *Ivan Pavao II.*

Na početku nazočnima se obratio ravnatelj **mr. Ivica Mršo** koji je naglasio kako je KŠC prijatelj sestrama Služavkama Malog Isusa, te kako je sretan što je mogao ugostiti toliko Isusovih prijatelja.

Potom su učenici iz KŠC *Sveti Josip* pod vodstvom profesora Leonarda Valente izveli nekoliko pjesama i predstavu praćenu audio-vizualnim pomagalicama. Nakon predstave sjemeništarcu iz Travnika, **s. Rafaela Ivić** zajedno s vlč. **Jakovom Kainićem** te gosti iz Neuma i Domanovića izveli su nekoliko duhovnih pjesama među kojima je najupečatljivija bila *Zvonite zvona Gospe od Otoka* u izvedbi Neumljana.

Donacija za ugrožene u poplavama

Pred kraj se okupljenima obratila **s. M. Admirata Lučić**, provincijalna glavarica zahvalivši svima, a posebno onima koji su došli iz Hrvatske. Kako su riječi bez djela mrtve, s. M. Admirata je istaknula da su Prijatelji Malog Isusa zajedno sa svojim sestrama ispekli mnogo kolača u obliku srca koje prodava-

ju po simboličnoj cijeni, a sav novac će donirati jednoj obitelji koja je ostala bez ičega u poplavama. Na kraju programa provincijalna glavarica je darovala mr. Mrši umjetničku sliku *Navještenje Marijino*. koja je zaštitnica PMI-a. Potom je uslijedio možda najzanimljiviji dio dana, pogotovo za muški dio Prijatelja Malog Isusa, nadmetanje u malom nogometu. Nakon izvlačenja 6 ekipa, odigrane su malonogometne utakmice, a najbolje su bile izabrane vrste: Prvo mjesto župa Lug-Brankovića sa pobjedničkim peharom, drugo mjesto župa Prozor dobila je sliku sluge Božjega Josipa Stadlera i treće mjesto župa Gromiljak lik sv. Ivana Pavla II. niski mozaik u drvetu. A svi sudionici su dobili zahvalnicu.

Na kraju cjelodnevnog susreta upriličena je zahvala Bogu u crkvi Kraljice sv. Krunice i kratko predavanje o njezinoj povijesti koje je održala kućna poglavarica **s. Kata Trbara** Družbe sestara *Kćeri Božje Ljubavi*. A preč. Marko Zubak je radosnim i raspjevanim srcima PMI –a podijelio Božji blagoslov i poželio sretan put. (KT/R.I.)

XVII. GODIŠNJI SUSRET DRUŠTVA PRIJATELJA MALOG ISUSA SPLITSKE PROVINCIJE

U Marijinom mjesecu, na Blagdan Marije Pomoćnice, 24. svibnja 2014., u župi sv. Mihovila u Dugopolju organiziran je XVII. Godišnji susret članova Društva Prijatelja Malog Isusa splitske provincije sestara Služavki Malog Isusa. Organizacijski odbor sačinjavali su Župa Dugopolje s PMI-a, Vijeće za DPMI-a na čelu s neumornom pročelnicom s. **Dolores Brkić** uz potporu uprave Provincije. Geslo susreta na razini Družbe bilo je *PMI Pod barjakom Srca Isusova* pa smo mi u tom duhu izabrali geslo *Prijatelji u Srcu Isusovu*. Dosadašnje susrete organizirali smo u svetištu Veprić ili svetištu Solin, a već petu godinu u nizu organizira se u nekoj od župa gdje aktivno djeluju PMI-a. Veličanstvena župna crkva u Dugopolju, veliki lijepo uređeni okoliš, neposredna blizina samostana Služavki Malog Isusa, osnovna škola sa svim raspoloživim sadržajima kao i župna kuća s pastoralnim dvoranama, te općinska zgrada Doma kulture bila su nam blagoslov za odvijanje susreta. Župnik don **Mirko Bitunjac**, ravnatelj škole prof. **Ivan Jurčević** kao i načelnik općine gosp. **Stanko Balić** velikodušno su nam otvorili svoje prostorije za naš duhovni i svjedočanski dan koji se ipak odvijao u sjeni vijesti o poplavljenim područjima.

U sunčano subotnje jutro, koje nam je nebo darovalo već oko osam sati, pristizale su grupe djece, mladih i odraslih članova PMI-a sa svojim animatorima i sestrama. Prijatelji Malog Isusa iz Dugopolja s animatoricom **Ljubicom Perišić** i s. **Eudoksimom Franić** pazili su na svaki detalj kako inače čine dobri domaćini. Redale su se skupine te smo ih nazivima „stavljali pred oltar u školjku na moru u Isusovoj mre-

ži...“ Ustrajni i dosljedni došli su PMI-a iz Podgorice (Crna Gora), Livna i okolnih župa iz BiH, Trilja, Košuta, Ciste Velike, Dobranja, Katuna-Kreševa, Šestanovca, Vrgorca, iz Metkovića (Župa sv. Nikole i sv. Ilije), Bre-la, Omiša, Krila-Jesenice, Vranjica, Solina, Mravinca, Pučišća i Sutivana s otoka Bra-ča, zatim mladi iz Splita: Druge Gimnazije, Župe sv. Križa, Gospe od Pojišana, Sv. Spasa (Mejaši), Sv. Petra – Konkatedrala i pojedinci iz raznih drugih mjesta, te naravno i domaći PMI-a iz Dugopolja. U deset sati svi su bili na okupu u lijepom zajedništvu pa su nam za dobrodošlicu triljske mažoretkinje s voditeljicom gđom. Anitom Dukić izvele nekoliko koreografija.

Ponosni na naše zajedništvo, ušli smo u crkvu te započeli duhovnu pripremu za Euharistijsko slavlje. Pročelnica s. Dolores znakom križa i sestričkim pozdravom “Živio Mali Isus” uvela nas je u molitveni dio te smo svi zanosno izmolili molitvu PMI-a, Isuse Ti si naš prijatelj. Slijedio je program uz glazbeno-scensko izvođenje Zbora župe Dugopolje, geslo od Josipa Stadlera *Imaj srce*, koje je pred više godina uglazbila s. Dolores. Prof. **Željana Radan**, PMI-a iz Dugopolja, smirenim slijedom najavljuje je tijekom programa. Riječ pozdrava, potpore i poticaja uputila je provincijalka s. **Anemarie Radan** i provincijska pročelnica DPMI-a s. Dolores Brkić. Mladi PMI-a iz Dugopolja nastavili su molitveno-glazbeni dio što je svih sabiralo i uvodilo u vrhunac dana, Euharistijsko slavlje koje je započelo u jedanaest sati. Don **Vinko Beus**, predslavitelj zajedno sa župnikom **don Mirkom Bitunjcem** i pristiglim svećenicima PMI-a, ministrantima i mladima u narodnoj nošnji koji su

nosili Malog Isusa, ušli su procesijom u crkvu dok su svi pjevali pjesmu *Uđite s hvalama na vrata Gospodnja*, predvođeni župnim zborom pod dirigentskim vodstvom s. Eudoksije. Za orguljama bio je trinaestogodišnji Mali Mozart – podupiratelj PMI-a iz župe Mravince, **Mladen Bonomi**. Župnik don Mirko je na početku svih pozdravio i zahvalio svima koji su pomogli ovo slavlje zajedništva i molitve. Don Vinko Beus, svojim posebnim pristupom mladima i starijima sa svojom urođenom karizmom za aktualizirati Evanđelje u život i konkretne situacije, predočio je u svojoj propovijedi BIT PRIJATELJSTVA s Isusom te dijeljenje tog prijateljstva s najpotrebnijim. Reklo bi se, ni treptaj oka nije se mogao čuti jer je zainteresirao i privukao pažnju te potaknuo na razmišljanje.

Slijedio je prinos darova, a naš susret bio je u *Tjednu velike solidarnosti* za one koje su ugroženi i pogođeni poplavama. Pročelnica s. Dolores predložila je promjenu već prije planirane materijalne pomoći za Haiti. Sve skupine su sudjelovale te smo taj novčani prilog prinijeli za naše sestre u Doboju pogođene poplavama. Zatim smo u prinosu župi Dugopolje darovali kalež za uspomenu ovog našeg susreta te sadnicu masline koju su PMI-a iz Dugopolja nakon Mise zasadili u vrtu do crkve kao trajan znak sa svom svojom simbolikom.

U molitvi vjernika, koji su predvodili PMI-a iz više skupina, molili smo za Crkvu, sv. Oca, mlade, zvanja, obitelji, PMI-a, pokojne PMI-a i naročite za snagu vjere svih koji su ovih dana u teškim situacijama uzrokovanim poplavama i klizištima. Svojom ljepotom glasa, jer je to dar Božji, bili smo obdareni dok nam je u pripjevom psalmu tu milost interpretirala solistica **Ivona Bosančić**, a za vrijeme pričesti prof. **Ivan Bošnjak** (II. GIMNAZIJA Split) pjesmom *Pivajmo braćo Kršćani*.

Poslije popričesne molitve slijedila je obnova obećanja PMI-a i svečana podjela iskaznica novim članovima te uručenje medaljica Malog Isusa kao znak pripadnosti DPMI-a. Dirljivo je bilo gledati sreću na licima dok je s. Anemarie, provincijalka, svima s ponosom čestitala. S. Dolores je prenijela pozdrav i potporu za rad i djelovanje PMI-a od o. nadbiskupa Marina Barišića. Župnik don Mirko, zahvalan Bogu,

zahvalio je svima za događaj ovog znakovitog dana u njegovoj župi, te smo od don Vinka primili svečani blagoslov i završili pjesmom našoj Majci Mariji.

Domaćini su za svih pripremili primjereni domjenak u predvorju škole uz kojeg smo se družili, pričali, razmjenjivali iskustva, pjevali, a djeca i mladi nastavili igrom na školskom igralištu.

Poslijepodnevni program

U petnaest sati u Domu kulture općinske zgrade započeo je poslijepodnevni duhovno-kulturni program koji je ponovno svojim solističkim nastupom otvorio prof. Ivan Bošnjak pjesmom *Splite grade*. Nastupio je Dječji zbor iz Dugopolja, Klapa Murtelice, mandolin-ski sastav, folklorni ansambl i mladi s igrokazom o karizmi dr. Josipa Stadlera, sluge Božjeg. Male gošće, dvije sestre iz Kladrjica, Sara i Petra Puhač, koje njeguju hrvatsku kulturnu baštinu, uz pomoć svoje bake otpjevale su OJKALICU uz malo plesa. One su došle podržati PMI-a jer kako kažu: "To nam se sviđa!"

Igrokaz o sluzi Božjem Stadleru imao je snažnu poruku koja je uvijek aktualna – srcem vidjeti nevolju i djelotvorno pomoći. Ta poruka je ostavila snažan dojam na

svih. Mlada glazbenica i PMI-a iz Dugopolja Ivona Bosančić, sa svojim vršnjacima suradnicima, uložila je svo svoje zalaganje da igrokaz bude uspješan. Na kraju s. Dolores zahvalila je dobrom Bogu na svemu, PMI-a iz Dugopolja, KUD-u Pleter također iz Dugopolja, svim pridošlim skupinama PMI-a, župniku, ravnatelju škole, načelniku općine, upravi Provincije, s. **Vesni Mate-ljan** zamjenici Časne majke, animatorima te članicama vijeća DPMI-a: s. Eudoksiji, s. Rebeki, s. Mili i s. Tereziji.

Pročelnica je završila ovim riječima: „Neka svima bude današnji dan na poticaj pomagati Malom Isusu potrebnima, ostati u Srcu Isusovu i Njega čuvati u svom po uzoru sluge Božjeg Stadlera darujući bližnjima srce materinje, a Bogu srce djetinje.“

*Mirjana Zemunik,
animatorica PMI*

XIX. GODIŠNJI SUSRET DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA ZAGREBAČKE PROVINCIJE

POD ZASTAVOM PRESVETOG SRCA ISUSOVA

Uoči svetkovine Pedesetnice, u subotu 7. lipnja, Prijatelji Malog Isusa zagrebačke provincije okupili su se u zajedništvu, na svom 19. godišnjem susretu u Popovači, u župi sv. Alojzija Gonzage. U predivno moslavačko mjesto došli su, predvođeni svojim sestrama Služavkama Maloga Isusa i svećenicima, s raznih strana: PMI iz Kloštra Podravskog, PMI iz Pitomače, PMI iz Podravskih Sesveta, PMI iz zagrebačkih župa (sv. Ivan Krstitelj, sv. Jeronim, sv. Pavao, Uznesenje Marijino) te PMI iz Vinokovaca. Bili su srdačno dočekani od strane velečasnog Mate Draganovića, domaćeg župnika kao i od mnogih njegovih župljana.

Već samo svitanje jutra, svima nam je jasno dalo do znanja, kako nas očekuje lijep dan: topao, vedar, okupan suncem i pokojim bijelim putnikom na nebeskom plavetnilu. Krenuli smo s molitvom i pjesmom iz svojih župa na naše godišnje slavlje pod geslom *Pod zastavom Srca Isusova*. Sve je bilo tako opušteno i lako: vrijeme za skrušenost.... mir.... molitvu... svetu ispovijed... zajedništvo... pjesmu...

Vrhunac dana bilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio domaći župnik vlč. Mato Draganović uz koncelebraciju pristiglih svećenika vlč. Alojzija Žlebečića, župnika župe sv. Ivana Krstitelja iz Zagreba, vlč. Vinka Tomića, župnika župe sv. Pavla iz Zagreba, vlč. Krunoslava Kefelje, župnika iz Podravskih Sesveta te vlč. Tomislava Kralja, župnika iz Bistre.

Kip Maloga Isusa, svečano su u procesiji na početku euharistijskog slavlja iznijeli iz predivne, kamenom sazidane crkve na brdašcu, okružene prekrasnim prirodnim ljepotama, PMI iz Kološtra Podravskog uz pratnju novih članova Društva. Ponovno je bio s nama... tu... pred nama... okružen molitvama i zahvalama naših svećenika, sestara i nas samih. I ove godine, došli smo Mu se pokloniti, došli smo obnoviti svoje predanje Njemu malenom Kralju te se zajedno radovati primanju novih članova, koji su osjetili poziv te se pridružili našem Društvu i sestrama Služavkama Maloga Isusa. Bili su to trenuci hvale, zahvale, pjevanja, molitve.

Ove godine posebno je bilo svečano primanje novih članova, njih prisutnih 36. Po prozivanju, svatko je pristupio pred oltar te iz ruku svećenika u prisutnosti s. Katarine Penić – Sirak, provincijske glavarice i sestara iz Vijeća za DPMI, primio znakove pripadnosti Društvu (medaljicu, iskaznicu i Statut) te smo svi zajedno obnovili svoja obećanja.

Uz molitveni i slavljenički dio susreta, današnje naše okupljanje ima i karitativni dio. U prinosu darova za vrijeme euharistijskog slavlja, prinijeli smo, uz kruh i vino, košaru slatkiša te novčane priloge koje je svaka zajednica PMI-a prikupila u svojoj župi u danima pripreme za susret. Te darove, na prijedlog domaćeg župnika vlač.

Mate namijenili smo za potrebe obitelji Borko i uručili ih nakon euharistijskog slavlja.

Nakon Euharistije bilo nam je darovano vrijeme odmora za ručak te za slobodno druženje, razgovor, upoznavanje; vrijeme kada smo jedni s drugima dijelili svoje sretne, lijepe trenutke, ali i ono što nas steže, brine i muči.

Poslijepodnevni program sestre i animatorice DPMI-a nazvale su kampovima prijateljstva.

Družile su se dvije župe, jedna gradska s jednom seoskom. Imali smo prilike jedni drugima posvjedočiti kako zajednica živo djeluje u konkretnim prilikama svoje župne zajednice: kada si tu za brata i sestru pokraj sebe, pustiti sebe, podijeliti nešto s drugima, prikazati svoja promišljanja i osjećaje kroz: riječ... sliku... kreativan rad. Dok smo mi odrasli jedni drugima svjedočili vjeru i tako se međusobno učvršćivali u zajedništvu, vesele i uvijek domišljate sestre i s njima kandidatice animirale su igre za djecu, čiji je smijeh zvonio kao pjesma anđela. Kad smo se iz kampova okupili u plenum kojeg je animirao vlč. Tomislav Kralj, bilo je divno gledati plakate koji su nastali kao rezultat zajedničkog druženja na kojima smo prikazali: ljubav, žar, ogranj, milost, dobrotu, puteve kojima nas Isus vodi u svoje Presveto Srce. U tim trenucima, Duh Sveti je silno grijao naša srca, palio u nama ogranj ljubavi svoje.

Na iznenađenje svima nama, a osobito našoj djeci i unucima, bila je predstavljena slikovnica *Josipov dnevnik očima služavke* za koju je tekst napisala s. Viktorija Predragović, a ilustrirale su ju učenice trećeg razreda OŠ Retkovec iz Zagreba pod vodstvom svoje učiteljice gđe Karmen Jurčević, članice DPMI-a. Voditelj programa, vlč. Tomislav Kralj pozvao je na pozornicu s. Viktoriju, autoricu teksta da nama okupljenima otkrije kako je nastalo ovo lijepo djelo.

O svrsi slikovnice za rad s najmanjima progovorila je gđa Marija Bobonj, učiteljica.

Kako to već biva, i ovaj smo put složili molitveni lanac kako bismo jedni druge pratili i podržavali kroz molitveno zajedništvo do slijedećeg susreta. No, ovogodišnji molitveni lanac malo je drugačije isprepele svoje molitvene karike. Budući je papa Franjo najavio da će novu pastoralnu godinu proglasiti Godinom posvećenog života, mi smo u ovogodišnjem molitvenom lancu povezali zajednice PMI i zajednice sestara SMI sa poticajem da se u ovoj godini, do slijedećeg godišnjeg susreta oni međusobno posjete, upoznaju i više zbliže.

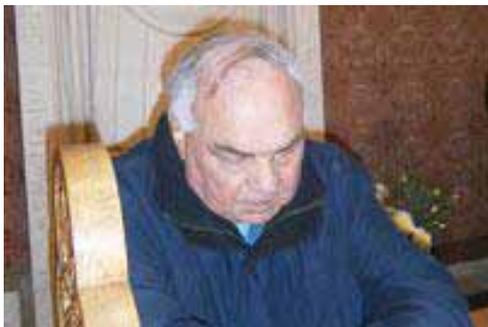
I na samom kraju, klanjanje pred Presvetim. Što više treba čovjeku, nego kad na koljenima gleda svoga Spasitelja u Presvetom Sakramentu! Kada mu možemo zahvaliti: za život, za dane poput ovoga, za braću, djecu, za sve što imamo i jesmo, pa i za križeve i muku po kojoj smo Mu najbliži!

Tako smo maleni, a tako danas veliki i nadahnuti, da smo s posebnim mirom krenuli svojim kućama. Pod zastavu njegova Srca ponovno smo danas stali, i tu želimo zajedno ostati do vječnosti! I ne zaboravimo biti, kako su sestra Viktorija i djeca u svojoj slikovnici opisala: maleni, skromni i dobri, kao naš utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler!

Neda Poljak, PMI župe sv. Pavla, Zagreb

ADELIO BERGAMASCHI

U četvrtak, 24. travnja 2014., nakon teške bolesti i okrijepljen svetim sakramentima te okružen članovima svoje obitelji, preminuo je u Italiji gospodin Adelio Bergamaschi, veliki prijatelj Bosne i Hercegovine, a posebno Crkve vrhbosanske.

Pokojni Adelio sahranjen je uz svoju majku koja je umrla kada je njega rodila, u subotu 26. travnja 2014. na mjesnom groblju u talijanskom mjestu Caronno Pertusella.

Pokojni Adelio došao je prvi put u Bosnu i Hercegovinu ratne 1994. godine te svim srcem zavolio njezina sela, obiteljske kuće i crkve, od kojih su mnoge bile razorene, kao i obitelji i osobe nedužno ranjene ružnim ratom. Zavolio je ranjeno lice Bosne i Hercegovine i s posebnom ljubavlju vidao njezine rane. Sa svojom suprugom i sinovima odlučio je, koliko god im bude bilo moguće, pomoći obnovu porušenih crkava, župnih i obiteljskih kuća i samostana. Posebno poštovanje i bratstvu ljubav gajio je prema nadbiskupu metropolitu vrhbosanskom kardinalu Vinku Puljiću i prema družbi sestara Služavki Malog Isusa. Kamo god ih je kardinal Puljić uputio, pravili su u vlastitom poduzeću u Italiji vrlo kvalitetne prozore te ih besplatno darivali i ugrađivali pa su mnoge crkvene građevine i obiteljske kuće ponovno dobivale dostojanstven „pogled u svijet“ zadržavajući vlastitu toplinu u hladnim danima.

„Osobito je častio slugu Božjeg Josipa Stadlera; čeznuo je kleknuti na njegov grob. Upravo tu, u sarajevskoj katedrali, ispred oltara Bezgrešne Majke Marije, primao je snagu i nadahnuće za svoje odluke. Iskrenom blizinom u molitvi želimo zahvaliti pokojnom Adeliju i njegovoj obitelji za nemjerljivo dobro i ljubav kojom je volio Crkvu vrhbosansku i zajednicu sestara Služavki. Nagradi ga, dobri nebeski Oče, vječnim životom i gledanjem tvoga svetoga Lica. Neka mu plemenita duša uživa Tvoju blizinu sa proslavljenom Crkvom“, kazala je s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica Sarajevske provincije Bezgrješnog Začeca BDM.

Adelio Bergamaschi rođen je u mjestu Caronno Pertusella nedaleko od Milana, 22. listopada 1934. od roditelja Chiarette i Egidija Bergamaschi. Vjenčao se s Ernestinom 1963. godine. Uvijek je bio zahvalan dobrom Bogu što im je darovao četvero djece - tri sina i kćer (Gabriel, Giovanni, Renato i Emanuela). I oni su zasnovali katoličke brakove te imaju svoje obitelji pa tako da u velikoj Adelijevoj obitelji žive supruge njegovih sinova: Graziella, Paola, Patrizia s djecom, Adelijevim unucima: Benedettom, Francescom, Letiziom, Chiarom, Matteom, Stefaniom i Egidijom. (kta)

O SVETI NEBESNIČE

Tekst i glazba: Nedjeljka Andrić-Novinc

Obrada: Đuka Andrić

Uvod

E H F#7 H C#m F#7 H

5 Zbor

H F#7 E G#m C#m F#7 H E H E H

I - va - ne Pav-le Dru - gi gor - lji - vi a - po - sto - le -
 Strp - lji - vi Kri - žo - no - šo, Ti Krist - ov sljed - be - ni - če,
 Bo - žan - skog mi - lo - sr - da, ti vjer - ni što - va - o - če,
 I - va - ne Pav-le Dru - gi od mo - lit - ve i kru - ni - ce,

9

H F#7 H F#7 E H E H F#7 H

Riječ Bo - žju pro - no - si - o si lju - bav i mi - lo - sti - vost. O
 svoj Crk - vi bi - o si u - zor pra - šta - nja i slu - že - nja.
 I - su - su Mi - lo - srd - no - mu sve nas ti pre - po - ru - čuj.
 za - jed - no s Gos - pom dra - gom I - su - su u - tje - či se.

13

F#7 E H E H E H

sve - ti ne - be - sni - če, za - go - vor mo - li - mo te, o

Zadnji puta do \oplus i zatim CODA

17

F#7 E H C#m F#7

sve - ti ne - be - sni - če, za - go - vor mo - li - mo

20 CODA
rit.

H \oplus C#m F#7 H

POTICAJNA MISAO**Sвета миса**

„Sвета миса је жртва којом најсавршеніје Бога хвалімо і njemu се клањамо, којом Bogu за пріmlјена dobročinstva најpodpunіje і najdostojnіje zahvalјujemo, жртва по којој се mi lјudi s Bogom izmirujemo, srčbu njegovu razoružavamo і od sebe kazne odvrćamo, жртва, по којој sve moguće milosti možemo od Бога isprositi. (...) Za pravovjerne kršćane nema na svietu ništa bolјega, ništa svetіjega, ništa božanstvenіjega, nego slušati sv. misu, služiti kod sv. mise, žrtvovati sv. misu, moliti kod sv. mise.“

Sluga Božji Josip Stadler

NAJAVE

- **28. lipnja 2014.**

Hodočašće PMI u sarajevsku katedralu na grob sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, prigodom blagdana Presvetog Srca Isusova і Prečistog Srca Mariјina.

Sarajevska provincija

- **23.-26. lipnja 2014.**

Ljetni kamp za djecu od 1. – 6. razreda, Gromilјak

- **26.-28. rujna 2014.**

Škola za animatore PMI, Gromilјak „Kuća Navještenja“

PMI:

- Svakog **25. u mjesecu**, molimo za pokojne članove Društva PMI і za naše dobročinitelје.
- Svakog **8. u mjesecu**, molimo za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera.
- **Zahvalјujemo svima** koji molitvom, žrtvom і darovima podržavaju djelovanje Društva PMI.
- **Cijena informativnog biltena** *Prijatelj malenih* - 20.00 kn.
- **Godišnja članarina DPMI** - 50.00 kn.

NAGRADNI KVIZ

- 1. Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler bio je osobiti štovatelj:**
 - a) Sv. Ivana
 - b) Presvetog Srca Isusova
 - c) Sv. Ambrozija
- 2. Papa Klement XIII. odobrio je služenje sv. mise u čast Srca Isusova:**
 - a) 1525.g.
 - b) 1630.g.
 - c) 1765.g.
- 3. Papa Pio IX. odredio je posebnim dekretom slavlje blagdana Srca Isusova:**
 - a) 1827.g.
 - b) 1856.g.
 - c) 1865.g.
- 4. Prva poslanica sluga Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera nosila je ime:**
 - a) „Pod barjakom Srca Isusova“
 - b) „Pod zastavom Srca Isusova“
 - c) „Pod zaštitom Srca Isusova“
- 5. Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler posvetio je sarajevsku katedralu:**
 - a) Presvetom Srcu Marijinu
 - b) Presvetom Srcu Isusovu
 - c) Bezgrješnom začecu Blažene Djevice Marije
- 6. Papa Lav XIII. posvetio je cijeli svijet Presvetom Srcu Isusovu:**
 - a) 11. svinja 1899.g.
 - b) 11. lipnja 1889.g.
 - c) 11. lipnja 1890.g.
- 7. Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler prigodom svoje 25. obljetnice nadbiskupske službe napisao je još dvije poslanice pod nazivom:**
 - a) „Pod barjakom Isusova i Marijina Srca“
 - b) „Pod barjakom Srca Isusova“
 - c) „Pod zastavom Srca Isusova“

Vaše odgovore možete slati u omotnici na našu adresu ili putem elektronske pošte:

Društvo PMI
Naumovac 12
10000 ZAGREB
d.s.s.malog-isusa@zg.tcom.hr

CVJETIĆI IZ ŽIVOTA SLUGE BOŽJEGA NADBISKUPA JOSIPA STADLERA

Dječak Stadler u obitelji Oršić

- Stadler je plemenitoj pomajki Oršić često puta kao dječak rekao: >>Ako budem jednom biskup, platit ću ti stostruko.<<

Kod majora Wegheimera

- Hvatajući jednom ribe u Savi na udicu, zabode mu se udica duboko u ruku. Od straha, da ne bi major što spočitnuo, iščupa Josip junački udicu iz mesa, a da ne bi kakav trag ostao, cijelu noć je držao ranu u hladnoj vodi. Za to je doznao major i zatraži od Josipa da mu pokaže ranu, ali začudo, rani ni traga. Zarasla u vodi.

Iz požeškog orfanotrofija

- O. Pitman jednoć kasno u noći našao je u muzeju J. Stadlera, dok su drugi đaci već spavali. O. Pitman potjera ga odmah u krevet, i zagrozi mu se, da će ga otpustiti, bude li ga još jedanput u noći našao u muzeju. Nadbiskup je primijetio na to: >>To bi ipak bilo malo previše. Đaka otpustiti radi učenja!<<

Iz zagrebačkog orfanotrofija

- Nadbiskup je Stadler pripovijedao ovaj događaj iz toga vremena: Godine 1861. bila je u Zagrebu priređena proslava u čast pjesniku fra Andriji Kačiću-Miošiću. Neki seljački krojač htjede tom prilikom učiniti reklamu za svoju robu, a u želji, da bi i gospoda zagrebačka nosila narodnu nošnju. Vidio je, gdje svaki dan đaci prolaze pokraj njegovog dućana u gornji grad. I dođe mu na pamet, da bi ovim đacima mogao posuditi haljine: bijelu kabanicu, crveni prsluk i plave hlače. Bila je prava komedija, kad su đaci ovako obučeni došli u školu i od svojih drugova bili pljeskanjem pozdravljeni kao >>narodni đaci<<. Ali se profesoru Veberu nije svidjela ta đačka komedija, pa im zaprijeti, da će ih javiti direktoru. Đaci, među kojima je bio i naš Stadler, odoše odmah da vrate krojaču njegovu narodnu robu.

Iz rimskih škola

- Jedan od Stadlerovih kolega pisao je o njemu: >>Stadler je došao kao mladić veoma živahnog karaktera u Colegio Germanicum. Osobito je štovao Presveto Srce Isusovo.<<

Na putu za Bosnu

- Kad je kao Nadbiskup došao u svoj rodni grad, i sav Brod mu izašao u susret, dođe sa svojom pratnjom pred Oršićevu kuću. Tad istrča starica, pomajka Stadlerova, pred avlinska vrata i povikne u sav glas: >>Sinko, Bogu hvala, što sam to dočekala!<< I htjede Nadbiskupu da poljubi ruku. A Nadbiskup će njoj: >>Što, Majko! Ja moram tebi poljubiti ruku.<< I to je odmah učinio. Taj prizor ganuo je nazočne do suza. ... Kao Nadbiskup govorio je: >>Ona me je voljela kao svoje dijete.<<

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

*Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.
Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.
On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.
U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.
Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrijepa.
Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI-a)

ISSN 1331-8942

PRIJATELJ MALENIH
Informativni bilten
Prijatelja Maloga Isusa

1/2014. (41) – Zagreb,
Lipanj 2014. – God XX.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe
Sestara Služavki Malog Isusa
10000 Zagreb, Naumovac 12
Tel.: 00385 01/4673 411;
Faks: 01/4673 412
E-mail:
d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr
Web stranica:
www.ssmi.hr

Odgovara:

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Uredila:

s. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće:

s. Ružica Ivčić
s. Dolores Brkić
s. Emanuela Pečnik
Anita Dukić
Mirjana Bešker
Martina Bukovčak

Grafička priprema i tisak:

D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada:
1200 komada

OTOČIĆ GOSPE OD ŠKRPJELA

Crkva *Gospe od Škrpjela*, zaštitnica pomoraca i ribara, nalazi se na malom otočiću, ispred Perasta u Bokotorskom zaljevu.

Nastao je nasipanjem i širenjem umjetnog otočića, oko hridi, na

kome Peraštani podižu i ukrašavaju svetište, najljepši zavjet Bogorodici, jedinstven na čitavom Mediteranu. Gradnja prvobitne male kapele na hridi počinje 22. srpnja 1452. godine, kada po legendi braća Martešić, ribari iz Perasta pronalaze ikonu Bogorodice, za koju se vezuje čudesno ozdravljenje jednog od njih. Potapanjem kamenja, starih isluženih i zarobljenih jedrenjaka, otpočeo je mukotrpn proces stvaranja *Gospe od Škrpjela*, koji je do danas sačuvan u običaju fašnade, kada, u smiraj dana, 22. srpnja, barke natovarene kamenjem otplove prema Gospinom školju, kako se nastavlja vjekovna tradicija čuvanja Gospinog svetišta.

U Knjizi posjetitelja svetišta na Otočiću *Gospe od Škrpjela* 4. prosinca 1904. potpisani su nadbiskup Stadler, vlč. Marko Tvrtković, i s. Izidora Tresić-Pavičić. Nadbiskup Stadler, veliki štovatelj Marije, ovo njemu drago svetište posjetio je prvi put 13. svibnja 1897. godine, zatim 1904. godine, te 20. veljače 1911. godine. Nadbiskup Stadler darovao je svetištu *Gospe*

od Škrpjela dvije izrezbarene klupe, koje su i danas u tom svetištu, a u svojoj sobi u Sarajevu je imao sliku *Gospe od Škrpjela* i pred njom klekalo, na kojem je svaki dan molio.

Don Gracija Brajković, Bilješka Stadler dr. Josip, nadbiskup-Gospa od Škrpjela, Arhiv ž. ureda Perast (pozicija Stadler i sestre Služavke Malog Isusa u Perastu).

- Čudotvorna ikona *Gospe od Škrpjela*, rad je kotorskog gotičkog slikara Lovra Marinova Dobričevića, prva polovina XV. stoljeća.

- Fotografije na koricama snimljene su na XVII. godišnjem susretu članova Društva PMI-a splitske provincije, održanom 24. svibnja 2014. u župi sv. Mihovila – Dugopolje.

U TEBE SE GOSPODINE UZDAM

ALOJZIJE STEPINAC

2011 GODINE